

ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM

**ZÁKLADNÍ UMĚLECKÉ ŠKOLY
SEDLEC-PRČICE**

Obsah

Obsah	2
1 IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE	4
2 CHARAKTERISTIKA ŠKOLY	5
2.1 Počet oborů, velikost školy	5
2.2 Historie a současnost	5
2.3 Charakteristika pedagogického sboru	6
2.4 Dlouhodobé projekty, regionální a mezinárodní spolupráce	6
2.5 Vybavení školy a její podmínky	7
3 ZAMĚŘENÍ ŠKOLY A JEJÍ VIZE	8
3.1 Zaměření školy	8
3.2 Vize školy	8
4 VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ STRATEGIE	9
4.1 KOMPETENCE K UMĚLECKÉ KOMUNIKACI	9
4.2 KOMPETENCE OSOBNOSTNĚ SOCIÁLNÍ	10
4.3 KOMPETENCE KULTURNÍ	11
5 VZDĚLÁVACÍ OBSAH HUDEBNÍHO OBORU	12
5.1 Studijní zaměření: Přípravná hudební výchova	13
5.2 Studijní zaměření: Hudební nauka	16
5.3 Konzultační seminář hudební nauky	18
5.4 Studijní zaměření: Hra na klavír	19
5.5 Studijní zaměření: Hra na elektronické klávesové nástroje (Hra na EKN)	24
5.6 Studijní zaměření: Hra na akordeon	28
5.7 Studijní zaměření: Hra na housle	32
5.8 Studijní zaměření: Hra na violoncello	37
5.9 Studijní zaměření: Hra na kytaru	42
5.10 Studijní zaměření: Hra na elektrickou kytaru	47
5.11 Studijní zaměření: Hra na zobcovou flétnu	51
5.12 Studijní zaměření: Hra na příčnou flétnu	55
5.13 Studijní zaměření: Hra na klarinet	58
5.14 Studijní zaměření: Hra na saxofon	61
5.15 Studijní zaměření: Hra na trubku	64
5.16 Studijní zaměření: Hra na pozoun	67
5.17 Studijní zaměření: Hra na lesní roh	70

5.18	Studijní zaměření: Sólový zpěv	73
5.19	Studijní zaměření: Sborový zpěv	78
5.20	Komorní a souborová hra	82
5.21	Sborový zpěv – Pikola	84
5.22	Klavírní seminář	87
5.23	Komorní zpěv	89
6	VÝTVARNÝ OBOR	91
7	TANEČNÍ OBOR	111
8	ZABEZPEČENÍ VÝUKY ŽÁKŮ SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI ..	12121
9	VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ MIMOŘÁDNĚ NADANÝCH	12222
10	HODNOCENÍ	123
	Zásady a způsob hodnocení žáků	12323
	Oblasti vlastního hodnocení školy	1266

1 IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Název ŠVP: Školní vzdělávací program Základní umělecké školy Sedlec – Prčice

Předkladatel: Základní umělecká škola Sedlec – Prčice

Náměstí 7. května 59, 257 91 Sedlec – Prčice

IČO: 63822156

Ředitelka školy: Mgr. Vendulka Sosnovcová

Telefon: 317 834 248, 773 830 717

E-mail: zus.sedlec@seznam.cz, reditel@zusedlec.cz

Zřizovatel: Město Sedlec – Prčice

Náměstí 7. května 62, Sedlec – Prčice, 257 91

Telefon: 317 834 216

E-mail: podatelna.mu@sedlec-prcice.cz

Platnost dokumentu od:

Tento školní vzdělávací program je vydán od 1. září 2025.

2 CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

2.1 Počet oborů, velikost školy

V Základní umělecké škole Sedlec – Prčice vzděláváme žáky ve třech uměleckých oborech:

- hudebním
- výtvarném
- tanečním

Výuka v jednotlivých oborech probíhá ve specializovaných učebnách, koncertním a tanečním sále a ve výtvarném ateliéru.

Škola působí v secesní budově umístěné na náměstí, která je v majetku Městského úřadu Sedlec-Prčice. Městský úřad Sedlec-Prčice je zároveň jejím zřizovatelem.

Škola má jedno odloučené pracoviště: Základní škola a mateřská škola Nechvalice, Nechvalice 25

Vyučovací obor: hudební

Ve městě Sedlec-Prčice škola využívá jako místo výkonu práce další prostory: Komunitní centrum Sedlec, č.p. 89

Výuka probíhá v týdnu během pracovních dní, formou mimořádných hodin může probíhat také o víkendu a o prázdninách.

Kapacita školy je 350 žáků.

2.2 Historie a současnost

V roce 1949 byla založena jako pobočka Městské hudební školy v Sedlčanech. Dne 1. dubna 1949 bylo zahájeno vyučování v bytě s. Křivské čp. 170 proti bývalé lékárně. Přihlášeno bylo 18 dětí. V červnu již pobočku navštěvovalo 30 žáků. Samostatnou hudební školou se stala v roce 1954. V roce 1958 se škola stává opět pobočkou, tentokrát LŠU Benešov, později LŠU Votice. V roce 1967 byla v Sedlci zřízena samostatná LŠU se 73 žáky. Výtvarný obor je vyučován od roku 1986 a začínal se 30 žáky. V roce 1990 se změnil název školy na Základní uměleckou školu a později došlo i k rozšíření oborů a počtu žáků. O taneční obor byla vzdělávací nabídka ZUŠ rozšířena v roce 1995. Od 1. září 2020 bylo zřízeno odloučené pracoviště v ZŠ a MŠ Nechvalice a navýšena kapacita školy na 350 žáků.

2.3 Charakteristika pedagogického sboru

Pedagogický sbor Základní umělecké školy v Sedlci-Prčici je řadu let stabilizovaný, čítající v průměru 20 zaměstnanců. Odborným zaměřením i počtem učitelů plně pokrývá šíři nabídky pro vzdělávání ve všech uměleckých oborech a studijních zaměřeních.

2.4 Dlouhodobé projekty, regionální a mezinárodní spolupráce

- škola obvykle každým rokem zpracovává celoškolní celoroční mezioborový projekt vždy na dané téma
- svými četnými aktivitami v rámci všech oborů se významně podílí na kulturním životě Sedlecko-Prčicka, Nadějkovska i přilehlých regionů. Snaží se o aktivní spolupráci s rodiči. Činnost školy je charakterizována častými mezioborovými akcemi a společnými projekty.
- projekt předpokládá umělecké zpracování zvolené tematiky a prezentace výsledků (výtvarnou výstavu, případně hudební a taneční vystoupení) při finálním vystoupení na konci školního roku vždy za účasti dětských a dospělých diváků, stejně jako místních médií
- škola se aktivně zapojuje do další projektové činnosti – spolupráce s městem Sedlec–Prčice, ZUŠ Sedlčany, ZUŠ Votice, ZUŠ Tábor, ZŠ a MŠ Sedlec – Prčice, ZŠ a MŠ Nechvalice, Sdružení obcí Sedlčanska, Informačním centrem Prčice, okolními farnostmi, s komunitním centrem Villou Valillou....
- vyučující pořádají pravidelné interní koncerty a třídní přehrávky, otevřené hodiny, exkurze, návštěvy výstav a kulturních akcí a jiné.
- do vyhlášených soutěží se aktivně zapojujeme se všemi obory a škola je pořadatelem školních kol.
- taneční obor se pravidelně účastní celorepublikových přehlídek scénického tance v Kutné Hoře.
- škola disponuje potenciálem mezi pedagogy nadšenými pro vše nové a moderní, což ve spojitosti s tradičními hodnotami plynoucími z dlouholetých zkušeností starších kolegů představuje vynikající východisko pro kreativní a příjemné pracovní prostředí
- mezinárodní spolupráce je realizována příležitostně ve spolupráci se Sdružením obcí Sedlčanska

2.5 Vybavení školy a její podmínky

ZUŠ Sedlec-Prčice využívá pro svoji činnost velmi dobře situovanou historickou budovu, která je standardně vybavena hudebními nástroji, audiovizuální a multimediální výpočetní technikou.

Výtvarný obor má k dispozici výtvarný ateliér v přístavbě realizované v roce 2012, kdy byla výuka rozšířena o možnosti práce na hrnčířských kruzích a keramickou pecí.

Taneční obor využívá pro výuku taneční sál i venkovní prostory zahrady školy.

Škola je vybavena a postupně dovybavována moderními technologiemi umožňující zlepšení a výrazné zkvalitnění výuky.

Všechny učebny jsou plně pro výuku využity včetně koncertního sálu a tanečního sálu i výtvarného ateliéru.

Škola disponuje základním inventářem hudebních nástrojů, které si mohou žáci na určitou dobu pronajmout.

V dalších místech poskytovaného vzdělávání výuka probíhá v pronajatých prostorách Základní a mateřské školy Nechvalice a v komunitním centru Sedlec-Prčice.

K veřejným vystoupením jsou využívány prostory školy, kulturní sál místní základní školy, sál komunitního centra a další vhodné prostory v návaznosti na umělecké zacílení koncertů a vystoupení.

Všechny obory využívají k výuce i k prezentaci své práce zahradu školy.

3 ZAMĚŘENÍ ŠKOLY A JEJÍ VIZE

3.1 Zaměření školy

Základní umělecká škola Sedlec – Prčice se snaží poskytovat co nejširší a vyváženou vzdělávací nabídku.

- poskytnout žákům základy vzdělání ve zvoleném uměleckém oboru s ohledem na jejich potřeby a možnosti
- utvářet a rozvíjet klíčové kompetence žáků, kultivovat tím jejich osobnost nejen po stránce umělecké a motivovat je k celoživotnímu učení
- po odborné stránce připravit žáky pro vzdělávání ve středních školách uměleckého nebo pedagogického zaměření a v konzervatořích, případně pro studium na vysokých školách s uměleckým nebo pedagogickým zaměřením
- vytvořit příznivé sociální, emocionální a pracovní klima, které napomáhá účinné spolupráci

3.2 Vize školy

- Škola nabízí a poskytuje tradiční i nové možnosti vzdělávání, je kreativní, reaguje citlivě na nové trendy v pedagogice a v umění, na požadavky moderní společnosti i na charakter svého regionu
- Škola je místem, kde každý dostane příležitost být úspěšný a zároveň prospěšný ostatním dle svých zájmů, možností, schopností a potřeb
- Škola je místem, kde každý vnímá svou vlastní identitu a zároveň prožívá potřebu sounáležitosti s ostatními
- Škola nabízí a poskytuje vzdělávání takovými způsoby, aby její žáci mohli a chtěli přijímat
- Škola je místem systematické a vědomé spolupráce učitelů a žáků všech oborů směřující ke společným cílům
- Škola je otevřená instituce, která je přirozenou součástí kulturního a společenského života, reprezentuje své město a kraj

4 VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ STRATEGIE

4.1 KOMPETENCE K UMĚLECKÉ KOMUNIKACI

Žák disponuje vědomostmi a dovednostmi, které mu umožňují samostatně volit a užívat prostředky pro umělecké vyjádření.

- učitel se řídí individuálními možnostmi každého žáka a volí vhodné pedagogické postupy
- učitel vede žáky na základě nabytých vědomostí a dovedností samostatně si zvolit prostředky k vlastnímu uměleckému vyjádření
- učitel pracuje s žákovými znalostmi z oblasti hudební teorie (percepce a reflexe) nebo dějin umění daného uměleckého oboru, pomáhá žákovi v orientaci daného uměleckého období (praktické ukázky, vlastní interpretace)
- učitel vychází ze žákových znalostí praktických, poslechových (návštěva koncertů, výstav, přehlídek, poslechů CD, vlastní tvorba)
- učitel vede žáky k interpretaci děl v otevřené, přátelské a respektující se atmosféře (učíme sebehodnocení i hodnocení druhých)
- učitel napomáhá k mezioborové spolupráci a aktivní potřebě se účastnit
- po celou dobu žákova uměleckého vyjadřování klade důraz na srozumitelnost sdělení
- učitel připomíná důležitou roli diváka nebo posluchače v procesu umělecké komunikace
- žák proniká do struktury a obsahu uměleckého díla a je schopen rozeznat jeho kvalitu.
- učitel pomáhá žákovi rozpoznat v uměleckém díle výrazové prostředky např. dynamiku, tempo, barvu, výtvarný jazyk
- učitel umožňuje, aby žák porozuměl stavbě díla
- učitel učí vyhledávat a zpracovávat informace o uměleckém díle skrze odbornou literaturu, internet, exkurze, koncerty a výstavy

4.2 KOMPETENCE OSOBNOSTNĚ SOCIÁLNÍ

Žák disponuje pracovními návyky, které jsou utvářeny soustavnou uměleckou činností a formují jeho morálně volní vlastnosti a utváří hodnotovou orientaci.

- učitel v kolektivních oborech zařazuje skupinovou práci a podporuje střídání rolí ve skupině
- učitel žákovi i rodičům napomáhá, jak zvládnout samostatnou domácí přípravu a respektuje atmosféru, která panuje v rodině žáka
- učitel pomáhá vytvořit pravidla chování a vzájemného respektování, následně toto kontroluje
- učitel žáka vede k tomu, aby k veřejnému vystupování přistupoval zodpovědně, upozorní na správnost chování, po společné dohodě na vhodnost oblečení, pomáhá žákovi se zvýšenou zátěží při vystoupeních (tréma)
- učitelé podporují své žáky pozitivní motivací, pochvalou (rozvíjení sebevědomí žáka) a svým osobním příkladem, zájmem o daný obor
- učitel se vyjadřuje srozumitelně a jednoznačně, umí naslouchat, je spolehlivý, důsledný a respektuje názory žáka
- učitel rozvíjí v žácích estetické cítění – prostředí, ve kterém se žák učí (výzdoba školy, okolí školy, nástěnky, učebny)
- Žák se účelně zapojuje do uměleckých aktivit a uvědomuje si svoji zodpovědnost za společné dílo.
- učitel od žáka vyžaduje pravidelnou docházku, dodržování pravidel a kázně a formou dialogu nebo skupinové práce motivuje žáky k vědomí zodpovědnosti za společné dílo
- učitel žáka vede k naslouchání spolužáků, k přizpůsobení se ostatním v projevu, intonaci, rytmu, dynamice a v celkovém přednesu
- učitel žáka zapojuje do vystoupení a projektů ZUŠ (mezioborová spolupráce) a vybízí k pomoci při akcích – vzájemná spolupráce

4.3 KOMPETENCE KULTURNÍ

Žák je vnímavý k uměleckým a kulturním hodnotám chápe je jako důležitou součást lidské existence

- učitel vědomě žáky seznamuje s výsledky prezentace jejich děl na poli kulturního dění, výsledků soutěží v rámci celé školy a regionu
- učitel prostřednictvím dlouhodobé práce seznamuje žáky s kulturními tradicemi různých regionů i v zahraničí, zdůrazňuje význam českých tradic
- učitel diskutuje společně s žáky o shlédnutých představeních a společně je hodnotí
- Žák aktivně přispívá k vytváření i uchování uměleckých hodnot a k jejich předávání dalším generacím
- učitel vede žáky k aktivní účasti na místních slavnostech i akcích a tím je učí vážit si uměleckého odkazu předchozích generací (kořeny a kulturní historie našeho regionu)
- učitel žáka aktivně zapojí do prezentace a organizace uměleckého vyjádření (tvoří si výstavy, koncerty, uvádí představení)
- učitel v žákovi probouzí zájem o historii, učí žáka rozeznávat rozdíl mezi tvorbou minulou a současnou

5 VZDĚLÁVACÍ OBSAH HUDEBNÍHO OBORU

Hudební obor v základním uměleckém vzdělávání umožňuje žákovi prostřednictvím soustavného vzdělávání, aktivní a poučené interpretace, vlastní tvorby, poznávání hudební kultury a osvojením si základních teoretických znalostí využívat hudbu jako prostředek vzájemné komunikace i osobního uměleckého sdělení.

Vzdělávací obsah hudebního oboru je členěn do dvou vzájemně provázaných oblastí:

Hudební interpretace a tvorba (hra na nástroj, sólový zpěv, komorní hra, sborový zpěv, lidový soubor, komorní soubor, souborová a orchestrální hra)

Recepce a reflexe hudby (hudební nauka)

Předměty Hra na nástroj a Hudební nauka jsou povinné, ostatní jsou povinně volitelné. Žák navštěvuje povinně některý z volitelných předmětů. Ve škole žáci navštěvují v rámci volitelných předmětů různá hudební uskupení, která jsou zaměřena na různé hudební styly... V rámci předmětu Komorní hra mohou být vyučovány čtyřruční hry a kombinace hry na různé nástroje, nebo klavírní seminář. Ve škole se vyučuje také sborový zpěv ve dvou uskupeních Pikolka a Pikola.

Žáci jsou přijímáni na základě **talentové zkoušky**, informace o jejím konání jsou každoročně zveřejňovány na webu školy.

Obecné poznámky ke studijnímu zaměření:

Žáci, kteří dosahují mimořádných výsledků či projeví hlubší zájem o studium hudebního oboru mohou mít na základě rozhodnutí ředitelky školy navýšenou minimální hodinovou dotaci v předmětu až o 1 hodinu týdně. O navýšení hodinové dotace žádá učitel a schvaluje ředitelka. Podmínkou navýšení minimální dotace je výborný prospěch ve všech předmětech studijního zaměření a pravidelná reprezentace školy. Žák navštěvuje jeden z volitelných předmětů povinně, druhý volitelný předmět může navštěvovat na základě doporučení svého učitele 0,5 až 1 vyučovací hodinu týdně.

Studium pro dospělé – týdenní hodinová dotace činí 1 hodinu týdně, vzdělávací obsah je koncipován formou ročního studijního plánu dle vzdělávacích potřeb žáka. Uchazeči o studium pro dospělé – žáci, kteří pokračují ve studiu po absolvování II. stupně základního studia. U studia pro dospělé vymezuje vzdělávací obsah zvolených vyučovacích předmětů z příslušného studijního zaměření učitel vždy na jeden školní rok a uvede jej do třídní knihy. Žáci dokládají potvrzení o studiu.

Výuka na jednotlivé hudební nástroje probíhá individuálně nebo ve skupině maximálně čtyř žáků – ve hře na zobcovou flétnu, hře na elektronické klávesové nástroje. Individuálně nebo ve skupině maximálně dvou žáků ve hře na kytaru, v sólovém zpěvu, případně ve hře na dechové nástroje. Žáci na II. stupni základního studia, kteří neabsolvovali I. stupeň základního studia odpovídajícího studijního zaměření, zahajují studium u příslušných vyučovacích předmětů na II. stupni základního studia plněním vzdělávacích obsahů I. stupně.

5.1 Studijní zaměření: Přípravná hudební výchova

V přípravné hudební výchově je hravou formou podchycen zájem dětí o hudbu a na základě těchto předpokladů rozvíjeny jejich hudební schopnosti, dovednosti a návyky. Aktivizuje a podněcuje se jejich tvořivost v elementárních činnostech pěveckých, instrumentálních, pohybových a poslechových. Součástí výchovně vzdělávacího procesu je zjišťování, sledování a usměrňování zájmu žáků se zřetelem na možnosti jejich dalšího studia v základní umělecké škole.

Přípravná hudební výchova je určena žákům od 5 let věku. Žáci jsou přijímáni na základě talentových zkoušek. PHV probíhá formou kolektivní výuky v počtu maximálně 15 ti žáků.

Učební plán 1: dvouleté přípravné studium

	1. ročník		2. ročník	
Přípravná hudební výchova	1	1	1	1
Příprava ke hře na nástroj			1	1

Poznámky:

Předmět Přípravná hudební výchova je realizována ve skupině maximálně 20 žáků

Výuka v předmětu Příprava ke hře na nástroj probíhá kolektivní formou či ve skupinkách 2 – 4 žáků na základě rozhodnutí ředitelky školy.

Vysvětlivky: PHV1 – Přípravná hudební výchova - 1. ročník

PHV2 – Přípravná hudební výchova - 2. ročník

Učební plán 2: jednoleté přípravné studium (nástroj od pololetí)

	1. pololetí	2. pololetí
Přípravná hudební výchova	1	1
Příprava ke hře na nástroj		1

Poznámky:

Předmět Přípravná hudební výchova je realizována ve skupině maximálně 20 žáků

Výuka probíhá individuálně nebo ve skupinkách 2 – 4 žáků na základě rozhodnutí ředitelky školy. V případě, že žák nastoupí do 2. ročníku přípravného studia a neabsolvuje 1. ročník, hru na nástroj začíná až od 2. pololetí.

Učební plán 3: jednoleté přípravné studium (nástroj od začátku)

	1. pololetí	2. pololetí
Přípravná hudební výchova	1	1
Příprava ke hře na nástroj	1	1

Poznámky:

Předmět Přípravná hudební výchova je realizována ve skupině maximálně 20 žáků

Výuka probíhá individuálně nebo ve skupinkách 2 – 4 žáků na základě rozhodnutí ředitelky školy.

Učební osnovy ve hře na nástroj – viz. u jednotlivých vyučovacích předmětů.

Učební osnovy vyučovacího předmětu Přípravná hudební výchova:

Přípravné studium: Přípravná hudební výchova

Učební plán 1: dvouleté přípravné studium

PHV 1–1. ročník

Příprava ke hře na nástroj

Žák:

- dokáže zazpívat jednoduchou píseň
- rozlišuje vzestupnou a sestupnou melodii
- rozlišuje pojmy zvuk a tón, na principu kontrastu rozeznává zákl. vlastnosti tónů
- zná houslový klíč, notovou osnovu, noty c1 – g1
- zná notu celou, půlovou, čtvrtovou
- při poslechu umí rozlišit kontrastní charakter jednoduchých skladeb (pochod, ukolébavka), kontrastní tempo a dynamiku (p, f)

PHV 2–2. ročník

Příprava ke hře na nástroj

Žák:

- dokáže zazpívat jednoduchou píseň
- rozlišuje vzestupnou a sestupnou melodii
- rozlišuje pojmy zvuk a tón, na principu kontrastu rozeznává zákl. vlastnosti tónů
- zná houslový klíč, notovou osnovu, noty c1 – c2
- zná notu celou, půlovou, čtvrtovou, osminovou
- zná pomlku celou, půlovou, čtvrtovou, osminovou
- při poslechu umí rozlišit kontrastní charakter jednoduchých skladeb (pochod, ukolébavka), kontrastní tempo a dynamiku (p, f)

Učební plán 2: jednoleté přípravné studium (*nástroj od pololetí*)

PHV 2:

Příprava ke hře na nástroj

Žák:

- dokáže zazpívat jednoduchou píseň
- rozlišuje vzestupnou a sestupnou melodii
- rozlišuje pojmy zvuk a tón, na principu kontrastu rozeznává zákl. vlastnosti tónů
- zná houslový klíč, notovou osnovu, noty c1 – c2
- zná notu celou, půlovou, čtvrtovou, osminovou

Učební plán 3: jednoleté přípravné studium (*nástroj hned od začátku*)

PHV 2:

Příprava ke hře na nástroj

Žák:

- dokáže zazpívat jednoduchou píseň

- rozlišuje vzestupnou a sestupnou melodii
- rozlišuje pojmy zvuk a tón, na principu kontrastu rozeznává zákl. vlastnosti tónů
- zná houslový klíč, notovou osnovu, noty c1 – c2
- zná notu celou, půlovou, čtvrtkovou, osminovou
- při poslechu umí rozlišit kontrastní charakter jednoduchých skladeb (pochod, ukolébavka), kontrastní tempo a dynamiku (p, f)

5.2 Studijní zaměření: Hudební nauka

Hudební nauka je realizována v 1.- 5. ročníku I. stupně

Cílem výuky hudební nauky je připravit půdu pro co nejsnadnější a nejkomplexnější práci učitelů v hodinách hry na nástroj, komorní a souborové hry nebo sborového zpěvu. Tento předmět teoreticky a částečně i prakticky vybavuje žáky ke správné interpretaci hudebního díla, i k vlastní produkci hudby a seberealizaci v ní. Vytváří nadstavbu teoretickými znalostmi a rozvíjí hudebnost žáků.

Metodicky je hudební nauka na naší škole zaměřena na aktivní účast v hodinách. V prvních dvou ročnících probíhá výuka zejména hravou a názornou formou. Využívány jsou hudebně pohybové hry, písně s doprovodem hry na tělo nebo na snadno ovladatelné nástroje. V dalších třech ročnících formou referátů, hry na Orffův instrumentál a vkládání vlastních přání a myšlenek do vyučovacího procesu. To vše jen za předpokladu dobrého zvládnutí probíraného učiva.

Učební plán

-viz učební plány všech studijních zaměření hudebního oboru

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Hudební nauka

1.ročník:

Žák:

- vytleská rytmické útvary 2, 3, a 4/4 taktu
- vyjmenuje hudební abecedu tam a zpět
- zapíše do notového zápisu noty g až g2, zapíše notu šestnáctinovou ve skupině čtyř
- rozeznává tónorod dur a moll
- orientuje se ve stupnicích a tónině G, F, D a A dur
- používá hudební názvosloví: allegro, andante, repetice, prima volta, seconda volta, piano, forte, crescendo, ritardando
- základní rozdělení hudebních nástrojů
- aktivně se účastní plnění poslechových úkolů při prezentaci krátkých skladeb a písní
- osvojuje si správné hlasové návyky a pravidla hlasové hygieny
- chápe nutnost pravidelné společné práce v hodině
- zažívá radost při předělových momentech a hrových aktivitách, hudebně-pohybových hrách a kolektivním zpěvu

2.ročník:

Žák:

- čte a zapisuje noty g až c3 a malé f v basovém klíči
- seznamuje se s notami v basovém klíči – C až c
- používá a zná notu čtvrtovou s tečkou a půlovou s tečkou
- vyjmenuje pořadí 4 béček v předznamenání a pořadí durových stupnic do 4 křížků
- orientuje se ve stupnicích a tóninách B, Es dur, napíše tónický kvintakord již známé stupnice – tóniny
- graficky tvoří intervaly (bez znalosti v. nebo č.) a vyjmenovává je, jak jdou za sebou prima až oktáva a sluchem rozeznává intervaly č. 1, v. 2, v. 3 a č. 8
- používá hudební názvosloví: moderato, mezzoforte, adagio, decrescendo, opakuje již známé hudební názvosloví

- vyjmenuje jednotlivé nástroje nástrojových skupin smyčcových, dřevěných, dechových a bicích
- pojmenuje náladu a charakter poslechové skladby
- improvizuje na pentatonice při hře na zvonkohry

3.ročník:

Žák:

- poznává noty v basovém klíči
- rozumí zápisu stupnice a moll harmonické, melodické a aiolské a učí se je identifikovat sluchem
- rozlišuje intervaly čisté a velké a umí je graficky zapsat
- rozlišuje sluchem i zápisem durový a mollový kvintakord
- rozumí stavbě obrátů kvintakordů, nazývá je základní tvar, 1. a 2. obrat
- rozlišuje předznamenání durových stupnic
- aktivně poslouchá vybrané skladby a hodnotí je
- zazpívá jednoduché dvojhlasé písně a kánony
- zapisuje rytmus a melodii známé jednoduché písně
- má vědomost o jednotlivých dechových hudebních nástrojích a rozeznávají je od sebe v poslechových skladbách

4.ročník:

Žák:

- opakuje probranou látku předchozích ročníků
- předznamenání durových a mollových stupnic, u mollových stupnic rozlišuje paralelní a stejnojmenné
- enharmonická záměna
- rozšiřuje si znalost hudebního názvosloví
- má vědomosti o jednotlivých klávesových a strunných nástrojích
- rozlišuje druhy pěveckých sborů, zpěvních hlasů, komorních seskupení a orchestrů
- rozlišuje jednotlivé oktávy a umí do nich zařazovat známé tóny
- pozná hlavní akordy subdominantu a dominantu, zapíše je
- opěrné písně základních intervalů
- aktivně se podílí na informovanosti výukové skupiny o zásadních událostech z hudebního světa doma i ve světě

5.ročník:

Žák:

- zopakuje stupnice, akordy, intervaly, nově rozliší a zapíše odvozené intervaly a zaměřuje se na sluchovou analýzu zvětšených a zmenšených kvintakordů
- rozšiřuje si znalosti akordů o vedlejší kvintakordy, dominantní septakord a nejpoužívanější kytarové značky
- vyjmenuje jednotlivá slohová období dějin hudby a uvede ke každému alespoň dva představitele
- generace zakladatelů české národní hudby a jejich následovníci - aktivně se účastní poslechu některých jejich skladeb, které rozlišuje i podle názvu
- rozumí střídání taktů
- zaměřuje aktivní poslech na elementární hudební analýzu a je schopen elementárního rozboru
- doplnil svůj fond přednesových označení o nové pojmy
- rozlišuje a správně pojmenovává různé instrumentální skladby
- improvizuje na zvonkohry a snadno ovladatelné hudební nástroje
- pojmenuje některé styly a žánry nonartifciální hudby

5.3 Konzultační seminář hudební nauky

Vyučovací předmět Konzultační seminář hudební nauky je určen žákům hudebního oboru, kteří ze závažných důvodů nemohou docházet do výuky vyučovacího předmětu Hudební nauka. Takovým žákům ředitelka školy může (ale také nemusí) na základě písemné žádosti rodičů povolit na výuku Hudební nauky nedocházet. Zároveň jim ale stanoví, že místo toho budou docházet jednou za stanovené období (typicky jednou za měsíc) do Konzultačního semináře hudební nauky, kde stanovenou látku proberou a bude jim uloženo samostudium a následné přezkoušení, které prokáže, že látku zvládli. Minimální ověření znalostí na konci každého pololetí pro splnění podmínky klasifikace a ukončení ročníku je absolvování písemného testu.

Obsah tohoto vyučovacího předmětu je shodný s obsahem vyučovacího předmětu Hudební nauka viz kapitola 5.2.

5.4 Studijní zaměření: Hra na klavír

Hra na klavír je ideální prostředek k rozvoji celkové osobnosti dítěte, působí na fyzický a duševní potenciál tím nejlepším směrem.

Učební plán: Hra na klavír

		I. Stupeň							II. Stupeň			
		1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	1.r	2.r	3.r	4.r
Hra na klavír		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka*		1	1	1	1	1						
VOLITELNÉ**	Komorní a souborová hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Klavírní seminář				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1

* Jedná se o povinné předměty – všichni žáci jsou zařazeni do vyučovacího předmětu Hudební nauka. Do vyučovacího předmětu Konzultační seminář hudební nauky jsou zařazeni pouze ti, kterým to ze závažných důvodů povolí ředitel.

** Jedná se o povinně volitelný předmět. - žák bude zařazen na doporučení učitele a schválení ředitelem

- povinně přidělen alespoň do jednoho.
- může žák do předmětu začít docházet již v dřívějších ročnících, případně v přípravném studiu, případně s vyšší hodinovou dotací.

Obecné poznámky ke studijnímu zaměření: (platí u všech studijních zaměření hudebního oboru)

Žáci, kteří projevili mimořádný talent a hlubší zájem o studium HO budou mít na základě rozhodnutí ředitele školy navýšenou minimální hodinovou dotaci v předmětu o 0,5-1 hodin týdně. O změnu žádá učitel a schvaluje ředitel školy na základě výsledků komisionální zkoušky. Podmínkou navýšení minimální dotace je výborný prospěch ve všech předmětech studijního zaměření a pravidelná reprezentace školy.

Studium pro dospělé – týdenní hodinová dotace činí 1 hodinu týdně, vzdělávací obsah je koncipován formou ročního studijního plánu dle vzdělávacích potřeb žáka.

Platí u všech studijních zaměření hudebního oboru.

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Hra na klavír

Přípravné studium: Příprava ke hře na klavír

Učební plán 1: dvouleté přípravné studium

PHV 1–1. ročník

Příprava ke hře na klavír

Žák:

- dokáže správně sedět u nástroje
- orientuje se na klaviatuře
- zahraje jednoduchou píseň z paměti – každou rukou zvlášť, nonlegato, v odpovídajícím rytmu a frázování.

PHV 2–2. ročník

Příprava ke hře na klavír

Žák:

- osvojuje si různé druhy úhozů – portamento, legato
- umí zahrát jednoduchou píseň s doprovodem „dudácké kvinty“
- transponuje jednoduchou píseň do jiné tóniny

Učební plán 2: jednoleté přípravné studium (*nástroj od pololetí*)

PHV 2:

Příprava ke hře na nástroj

Žák:

- dokáže správně sedět u nástroje
- orientuje se na klaviatuře
- osvojuje si různé druhy úhozů – portamento, legato
- umí zahrát jednoduchou píseň s doprovodem „dudácké kvinty“
- transponuje jednoduchou píseň do jiné tóniny

Učební plán 3: jednoleté přípravné studium (*nástroj hned od začátku*)

PHV 2:

Příprava ke hře na nástroj

Žák:

- dokáže správně sedět u nástroje
- orientuje se na klaviatuře
- osvojuje si různé druhy úhozů – portamento, legato
- umí zahrát jednoduchou píseň s doprovodem „dudácké kvinty“
- transponuje jednoduchou píseň do jiné tóniny

Základní studium I. stupně:

1. ročník

Žák:

- zvládá základní návyky: správné sezení u nástroje, uvolnění těla při hře, orientaci na klaviatuře
- osvojuje si úhozy portamento, staccato, legato
- používá prstoklad
- dovede přečíst zápis v houslovém klíči v rozsahu jedné oktávy (c1 – c2), v basovém klíči v rozsahu jedné oktávy (c – c1)
- zná základní rytmické hodnoty a dynamiku
- dokáže zahrát jednoduché skladby z paměti
- umí zahrát stupnici C dur protipohybem v rozsahu jedné oktávy, kvintakord a jeho obraty každou rukou zvlášť rozloženě
- v doprovodu písní (C dur) používá základní tóny harmonických funkcí T, D a dudáckou kvintu

2. ročník

Žák:

- zvládá základní návyky: správné sezení u nástroje, uvolnění těla při hře, správné postavení rukou, prstoklad
- zvládá koordinaci obou rukou
- zdokonaluje techniku hry: realizuje přípravná cvičení ke hře dvojhmatů v rozpětí tercie, kvinty
- orientuje se na klaviatuře, v notovém zápise houslového a basového klíče
- při hře používá základní dynamiku
- orientuje se v základních taktech: 2/4, 3/4, 4/4
- při hře vědomě rozlišuje melodickou linku od harmonie
- při interpretaci vnímá náladu a charakter skladeb
- hraje durové stupnice s křížky od bílých kláves protipohybem přes 2 oktávy, kvintakordy a jeho obraty rozložené, v souzvucích (portamento, staccato) každou rukou zvlášť
- při doprovodu písní používá základní harmonické funkce
- zahraje z paměti jednoduché skladby

3. ročník

Žák:

- zvyšuje kvalitu prstové techniky pomocí vhodných cvičení a etud
- zdokonaluje hru v terciích a kvintách, seznamuje s hrou dvojhmatů v rozsahu sexty
- poznává a realizuje hru melodických ozdob: příraz, nátryl
- osvojuje si techniku současného pedálu
- dokáže pohotově číst notový zápis
- nastuduje alespoň jednu čtyřruční skladbu se spolužákem nebo učitelem
- využívá dosud osvojených výrazových prostředků v interpretaci skladeb
- hraje durové stupnice s křížky a béčky protipohybem, dle individuálních možností souběžně, kvintakordy a jeho obraty dohromady
- zná pravidla mollových stupnic, které realizuje na stupnici a moll každou rukou zvlášť včetně kvintakordu a jeho obratů
- rozšiřuje znalosti základních harmonických funkcí o vedlejší harmonické funkce při doprovodu písní

4. ročník

Žák:

- vědomě realizuje osvojené výrazové prostředky při interpretaci skladeb
- osvojuje si hru synkopického pedálu
- interpretuje alespoň jednu skladbu polyfonního charakteru
- hraje z listu unisono ve čtyřruční souhře s pedagogem
- interpretuje vybranou skladbu z paměti
- rozšiřuje technické rozpětí ruky přípravou ke hře rozložených čtyřhlasých akordů podle fyziologických dispozic žáka
- hraje mollové stupnice od bílých kláves souběžně, tříhlasé akordy dohromady
- rozšiřuje si hru o durové stupnice s béčky protipohybem i souběžně, kvintakord a jeho obraty dohromady
- je schopen jednoduché improvizace s elementární harmonizací k vyjádření nálady, pocitu

5. ročník

Žák:

- zdokonaluje techniku hry procvičováním etud a prstových cvičení k rozvíjení pianistických dovedností
- dokáže posoudit kultivovanost tónu vlastní interpretace

- navazující průprava ke hře oktáv
- zahraje jednodušší skladbu z listu
- interpretuje skladby různých slohových období, uvědomuje si jejich charakteristické znaky
- orientuje se v hudebních formách – sonatina, menuet, preludium, variace, rondo
- rozvíjí citlivost při souhře ve čtyřruční skladbě
- zdokonaluje durové a mollové stupnice na základě úhozových a rytmických cvičení, čtyřhlasé akordy rozložené každou rukou zvlášť
- používá základní i vedlejší harmonické funkce v písních s využitím figurací doprovodu (polka, valčík, pochod, rozložený a kombinovaný akord)
- seznamuje se se základními septakordy a jejich používáním v doprovodu písní
- improvizuje na zadaném či vlastním harmonickém podkladu

6. ročník

Žák:

- zvyšuje technické dovednosti klavírní hry: průprava oktáv, vyrovnaná hra ve vyšším tempu, kultivovanost tónu i akordických souzvuků
- prohlubuje hru polyfonie ve skladbách s vícehlasem v jedné ruce
- ve skladbách s homofonní sazbou vnímá harmonickou posloupnost
- dokáže při interpretaci skladeb cíleně pracovat s výrazovými prostředky a vyjádřit jejich náladu
- uplatňuje samostatnost při studiu zadaných skladeb
- pěstuje sluchovou sebereflexi
- interpretuje skladby různých slohových období, stylů a žánrů a uvědomuje si jejich charakteristické znaky (baroko, klasicismus, romantismus, hudba 20. století, pop, jazz)
- zahraje obtížnější skladbu z paměti
- zvládá čtyřruční hru, je otevřen komorní spolupráci s žákem z jiného oddělení
- vedle durových, mollových stupnic si osvojuje stupnici bluesovou a chromatickou
- seznámí se s církevními stupnicemi a jejich uplatněním
- improvizuje na podkladě daném či vlastním harmonickém plánu nebo s využitím bluesové stupnice

7. ročník

Žák:

- prohlubuje dosavadní techniku hry hraním stupnic a složitějších etud
- je schopen interpretační sebereflexe
- interpretuje skladby různých slohových období, stylů a žánrů s využitím získaných technických i výrazových dovedností (dynamika, artikulace, frázování, agogika)
- kromě čtyřruční souhry je schopen klavírní spolupráce s mladšími žáky z jiných oddělení

Závěrečná zkouška:

- nastudování a realizace absolventského vystoupení

Základní studium II. stupně:

1. ročník

Žák:

- uplatňuje všechny získané dovednosti a návyky při studiu repertoáru
- je schopen interpretovat skladby různých slohových období, stylů a žánrů
- uvědomuje si charakter i formu studovaných skladeb a svých znalostí využívá při nácviku a interpretaci
- hraje doprovod k písním podle sluchu nebo podle akordových značek
- využívá svých znalostí v komorní hře, čtyřruční hře, improvizaci

2. ročník

Žák:

- zvyšuje nároky získaných dovedností a návyků při studiu repertoáru
- je schopen interpretovat skladby různých slohových období, stylů a žánrů
- uvědomuje si charakter i formu studovaných skladeb a svých znalostí využívá při nácviku a interpretaci
- rozvíjející cvičení ke hře oktáv
- uplatňuje spolupráci v komorní hře, klavírním doprovodu, čtyřruční hře a improvizaci
- hraje doprovod k písním podle sluchu nebo podle akordových značek

3. ročník

Žák:

- aktivně se účastní komorní, souborové nebo čtyřruční hry
- zvládá korepetice mladších žáků z jiných oddělení (dechové, smyčcové, pěvecké)
- hraje z listu přiměřeně obtížné skladby
- profiluje se podle svého zájmu a preferencí, využívá získaných zkušeností a dovedností k samostatnému studiu nových skladeb podle vlastního výběru
- udržuje a upevňuje si nastudovaný repertoár

4. ročník

Žák:

- aktivně výběr a příprava repertoáru pro absolventský koncert
- profiluje se podle svého zájmu a preferencí, využívá získaných zkušeností a dovedností ke studiu absolventského repertoáru
- aktivně se zapojuje do komorní, souborové nebo čtyřruční hry

Závěrečná zkouška:

- nastudování a realizace absolventského vystoupení

5.5 Studijní zaměření: Hra na elektronické klávesové nástroje (Hra na EKN)

Elektronické klávesové nástroje (EKN) se zcela rovnocenným způsobem řadí do skupiny ostatních klávesových nástrojů. Uplatňují se jako sólový a doprovodný nástroj. Nejčastěji jsou tyto nástroje spojovány s populární hudbou, ale není výjimkou, že se s nimi setkáváme i v tvorbě soudobých skladatelů „vážné“ hudby.

Při výuce hry na EKN si žáci osvojují základy klavírní hry. Musí však zvládnout nástroj i po stránce technické.

Učební plán: Hra na elektronické klávesové nástroje

		I. Stupeň							II. Stupeň			
		1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	1.r	2.r	3.r	4.r
Hra na EKN		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka*		1	1	1	1	1						
VOLITELNÉ**	Komorní a souborová hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Klavírní seminář				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1

* Jedná se o povinné předměty – všichni žáci jsou zařazeni do vyučovacího předmětu Hudební nauka. Do vyučovacího předmětu Konzultační seminář hudební nauky jsou zařazeni pouze ti, kterým to ze závažných důvodů povolí ředitelka školy.

** Jedná se o volitelný předmět. - Žák bude na doporučení učitele a schválení ředitelkou školy

- povinně přidělen alespoň do jednoho.
- může žák do předmětu začít docházet již v dřívějších ročnících, případně v přípravném studiu, případně s vyšší hodinovou dotací.

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Hra na elektronické klávesové nástroje

Přípravné studium: Příprava ke hře na elektronické klávesové nástroje

Učební plán 1: dvouleté přípravné studium

PHV 1–1. ročník

Příprava ke hře na nástroj

Žák:

- zná části nástroje
- využívá základní úhozy pro hru na EKN
- orientuje se na klaviatuře

PHV 2–2. ročník

Příprava ke hře na nástroj

Žák:

- zahraje a transponuje jednoduchou lid. píseň
- orientuje se v jednoduchém notovém zápisu
- využívá doprovodu k písním

Učební plán 2: jednoleté přípravné studium (*nástroj od pololetí*)

PHV 2:

Příprava ke hře na nástroj

Žák:

- zná části nástroje
- využívá základní úhozy pro hru na EKN
- orientuje se na klaviatuře

Učební plán 3: jednoleté přípravné studium (*nástroj hned od začátku*)

PHV 2:

Příprava ke hře na nástroj

Žák:

- zahraje a transponuje jednoduchou lid. píseň
- orientuje se v jednoduchém notovém zápisu
- využívá doprovodu k písním

Základní studium I. stupně:

1. ročník

Žák:

- má vytvořeny elementární návyky a dovednosti, které využívá při hře na nástroj
- spojuje notový zápis s orientací na klaviatuře
- ovládá různé druhy úhozů
- dovede zahrát jednoduché skladby při zachování intonační čistoty, předepsaného rytmu a frázování
- orientuje se v durových stupnicích
- umí doprovodit písně základními harmonickými funkcemi

2. ročník

Žák:

- umí zahrát skladby různého charakteru, vnímá náladu skladby a je schopen tuto náladu vyjádřit elementárními výrazovými prostředky
- orientuje se v základních funkcích nástroje, dokáže hrát písně za pomoci doprovodné automatiky

3. ročník

Žák:

- využívá získané technické a výrazové dovednosti při interpretaci skladeb a písní

- je schopen plastického vedení hlasů v jednoduchých polyfonních skladbách
- umí zahrát melodické ozdoby
- orientuje se v mollových stupnicích
- při hře písní a skladeb využívá základní funkce nástroje

4. ročník

Žák:

- využívá získané technické a výrazové dovednosti při interpretaci skladeb různých slohových období
- hraje písně v různých tóninách s doprovodem podle akordových značek, s využitím akordů na hlavních i vedlejších stupních, dokáže zvolit vhodný doprovod k písni

5. ročník

Žák:

- orientuje se ve větších hudebních formách (sonatina, rondo, variace)
- zvládne hru jednoduché písně nebo skladby z listu
- dokáže samostatně využívat jednotlivé funkce nástroje

6. ročník

Žák:

- rozlišuje hlavní zásady interpretace skladeb různých stylů a žánrů
- dokáže samostatně nastudovat přiměřeně obtížnou skladbu nebo píseň

7. ročník

Žák:

- je schopen interpretovat skladby různých stylů a žánrů po technické, výrazové a obsahové stránce
- dosáhl technické a hudební vyspělosti, která mu umožňuje realizovat vlastní hudební představy na přiměřeně obtížných skladbách
- uplatňuje získané dovednosti při hře z listu, samostatném nácvičení nových skladeb, komorní hře, doprovodech a improvizaci

Základní studium II. stupně:

1. ročník

Žák:

- uplatňuje všechny získané dovednosti a návyky při studiu repertoáru
- je schopen interpretovat písně a skladby různých stylů a žánrů
- hraje doprovod k písním podle sluchu nebo podle akordových značek
- dokáže samostatně vytvořit vlastní aranžmá písně nebo skladby
- ovládá funkce nástroje, využívá jeho zvukové a technologické možnosti

2. ročník

Žák:

- uplatňuje všechny získané dovednosti a návyky při studiu repertoáru
- je schopen interpretovat písně a skladby různých stylů a žánrů
- hraje doprovod k písničkám podle sluchu nebo podle akordových značek
- dokáže samostatně vytvořit vlastní aranžmá písně nebo skladby
- ovládá funkce nástroje, využívá jeho zvukové a technologické možnosti

3. ročník

Žák:

- profiluje se podle svého zájmu a preferencí, využívá získaných zkušeností a dovedností k samostatnému studiu nových skladeb podle vlastního výběru
- dokáže samostatně vytvořit vlastní aranžmá písně nebo skladby
- ovládá funkce nástroje, využívá jeho zvukové a technologické možnosti

4. ročník

Žák:

- profiluje se podle svého zájmu a preferencí, využívá získaných zkušeností a dovedností k samostatnému studiu nových skladeb podle vlastního výběru
- dokáže samostatně vytvořit vlastní aranžmá písně nebo skladby
- ovládá funkce nástroje, využívá jeho zvukové a technologické možnosti

5.6 Studijní zaměření: Hra na akordeon

Akordeon je přenosný, vícehlasý nástroj, který plní v hudebním životě jak funkci samostatného sólového nástroje, tak nástroje doprovodného a souborového. Vzhledem k ostatním nástrojům je nástrojem poměrně mladým. V dnešní době se interpret neobejde bez dokonalého zvládnutí výrazových možností nástroje, technické vyspělosti obou rukou a dokonalé měchové techniky

Učební plán: Hra na elektronické klávesové nástroje

		I. Stupeň							II. Stupeň			
		1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	1.r	2.r	3.r	4.r
Hra na akordeon		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka*		1	1	1	1	1						
VOLITELNĚ**	Komorní a souborová hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Klavírní seminář				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1

* Jedná se o povinné předměty – všichni žáci jsou zařazeni do vyučovacího předmětu Hudební nauka. Do vyučovacího předmětu Konzultační seminář hudební nauky jsou zařazeni pouze ti, kterým to ze závažných důvodů povolí ředitelka školy

** Jedná se o povinné volitelný předmět. - Žák bude zařazen na doporučení učitele a schválení ředitelkou školy.

- povinně přidělen alespoň do jednoho.
- může žák do předmětu začít docházet již v dřívějších ročnících, případně v přípravném studiu, případně s vyšší hodinovou dotací.

Učební osnovy vyučovacích předmětů: Hra na akordeon

Přípravné studium: Příprava ke hře na akordeon

Učební plán 1: dvouleté přípravné studium

PHV 1–1. ročník

Příprava ke hře na nástroj

Žák:

- zná části nástroje
- zvládá pětiprstovou polohu v pravé ruce
- zvládá čtyřprstovou polohu v levé ruce

PHV 2–2. ročník

Příprava ke hře na nástroj

Žák:

- hraje lidové písně podle sluchu
- umí správně sedět u nástroje
- orientuje se na klávesnici c1-g1, c2-g2, orientuje se v basech C,G,D,F

Učební plán 2: jednoleté přípravné studium (*nástroj od pololetí*)

PHV 2

Příprava ke hře na nástroj

Žák:

- zná části nástroje
- zvládá pětiprstovou polohu v pravé ruce
- zvládá čtyřprstovou polohu v levé ruce

Učební plán 3: jednoleté přípravné studium (*nástroj hned od začátku*)

PHV 2

Příprava ke hře na nástroj

Žák:

- hraje lidové písně podle sluchu
- umí správně sedět u nástroje
- orientuje se na klávesnici c1-g1, c2-g2, orientuje se v basech C,G,D,F

Základní studium I. stupně:

1. ročník

Žák:

- má vytvořeny elementární návyky a dovednosti, které využívá při hře na nástroj
- osvojuje si základy správného sezení u nástroje
- zvládá základní postavení pravé a levé ruky
- spojuje notový zápis s orientací na klaviatuře a na basových knoflících
- seznamuje se s vedením měchu a hrou podle měchových značek, se správným nasazením a ukončením
- dovede zahrát jednoduché melodie s doprovodem standardního basu
- seznamuje se s doprovodem písně základními harmonickými funkcemi
- orientuje se na hmatníku akordeonu a zná základní a pomocné basy s příslušnými durovými akordy (C, G, D, F)

2. ročník

Žák:

- umí zahrát jednoduché skladby různého charakteru, vnímá náladu skladby a je schopen tuto náladu vyjádřit elementárními výrazovými prostředky
- prohlubuje samostatnost a nezávislost obou rukou
- rozšiřuje pětiprstovou polohu, posun ruky
- zdokonaluje vedení měchu, tvoření tónu, správné nasazení a ukončení
- používá dynamiku a různá tempa

3. ročník

Žák:

- orientuje se v základních durových stupnicích
- využívá získané technické a výrazové dovednosti při interpretaci skladeb a písní
- rozšiřuje hru o melodické ozdoby
- při hře písní a skladeb využívá základní možnosti nástroje, hra s rejstříky v pravé i levé ruce

4. ročník

Žák:

- využívá získané technické a výrazové dovednosti při interpretaci skladeb různých hudebních žánrů a období
- hraje písně v různých tóninách s doprovodem standartního basu
- je schopen plastického vedení hlasů v jednoduchých polyfonních skladbách
- zdokonaluje vedení měchu, seznamuje se s hrou bellow shake
- zdokonaluje hru legato a staccato v různých kombinacích u souhry rukou

5. ročník

Žák:

- orientuje se v základních molových stupnicích
- používá další dynamické odstíny
- zvládne hru jednoduché písně nebo skladby z listu
- dokáže samostatně využívat jednotlivé možnosti nástroje, využívá barevných možností nástroje, základy techniky rejstříkování
- rozšiřuje polohu levé a pravé ruky, skoky
- zdokonaluje měchovou techniku

6. ročník

Žák:

- rozlišuje hlavní zásady interpretace skladeb různých stylů a žánrů
- zdokonaluje hru dvojhmatů a polyfonní způsob hry
- dokáže samostatně nastudovat přiměřeně obtížnou skladbu nebo píseň
- orientuje se v molových stupnicích
- zná hru podle akordových značek a umí je požit

7. ročník

Žák:

- je schopen interpretovat skladby různých stylů a žánrů po technické, výrazové a obsahové stránce
- dosáhl technické a hudební vyspělosti, která mu umožňuje realizovat vlastní hudební představy na přiměřeně obtížných skladbách
- zná základní melodické ozdoby
- uplatňuje získané dovednosti při hře z listu, samostatném nácvičení nových skladeb, komorní hře a improvizaci
- umí uplatnit prvky měchové techniky na probírané látce v kombinaci prstoměchové artikulace

Základní studium II. stupně:

1. ročník

Žák:

- využívá všechny doposud získané znalosti a dovednosti k vyjádření svých představ
- rozšiřuje si svůj obzor vhodným a různorodým výběrem skladeb
- dbá na správné zásady interpretace
- hru z paměti procvičuje na probíraných skladbách
- hru z listu procvičuje na jednoduchých skladbách a písních

- základy improvizace procvičuje na vytváření doprovodů a k nim tvoří vlastní jednoduché melodie
- výuka může být doplněna a rozšířena o hru na el. kláves. nástroje
- aktivně se zapojuje do komorní nebo souborové hry

2. ročník

Žák:

- využívá všechny doposud získané znalosti a dovednosti k vyjádření svých představ
- učí se zformulovat a vyjadřovat vlastní názor na interpretaci skladeb různých období a žánrů
- rozšiřuje si svůj obzor vhodným a různorodým výběrem skladeb
- dbá na správné zásady interpretace
- hru z paměti procvičuje na probíraných skladbách
- hru z listu procvičuje na jednoduchých skladbách a písničkách
- základy improvizace procvičuje na vytváření doprovodů a k nim tvoří vlastní jednoduché melodie
- výuka může být doplněna a rozšířena o hru na el. kláves. nástroje
- aktivně se zapojuje do komorní nebo souborové hry

3. ročník

Žák:

- využívá všechny doposud získané znalosti a dovednosti k vyjádření svých představ
- zformuluje a vyjadřuje vlastní názor na interpretaci skladeb různých období a žánrů
- využívá doposud získané znalosti o výrazu, harmonii, formě a obsahu hraných skladeb
- hru z listu procvičuje na jednoduchých písničkách a skladbách
- rozšiřuje si svůj obzor vhodným a různorodým výběrem skladeb a dbá na správné zásady interpretace
- hru z paměti procvičuje na probíraných skladbách
- aktivně se zapojuje do komorní nebo souborové

4. ročník

Žák:

- využívá všechny doposud získané znalosti a dovednosti, ovládá nástrojovou a měchovou techniku, je schopen tvořit kultivovaný tón
- je schopen samostatně nastudovat přiměřeně obtížné skladby, při interpretaci rozvíjí její přednesovou stránku
- interpretuje skladby různých stylů a žánrů
- ovládá práci s tónem, základy frázování a dále si rozvíjí svou hudební paměť
- z paměti interpretuje vybrané skladby, při hře využívá znalosti o obsahu a výrazu hrané skladby a je schopen vlastního názorového vyjádření
- profiluje se podle vlastního zájmu a preferencí
- výuka může být doplněna a rozšířena o hru na el. klávesové nástroje
- využívá své zkušenosti v neprofesionální umělecké praxi a je schopen se profilovat ve zvoleném žánru

5.7 Studijní zaměření: Hra na housle

Žáci ZUŠ jsou již v úvodu studia hry na housle vedeni k získávání návyků a dovedností. Při výuce hry na housle získává žák technické základy hry, rozvíjí se jeho hudební představivost a hudební citění, hudební sluch, trpělivost a odolnost při vystoupeních.

Hra na housle formuje žáka, obohacuje jeho citové vnímání a formuje jeho morálně volní vlastnosti.

Učební plán: Hra na housle

		I. Stupeň							II. Stupeň			
		1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	1.r	2.r	3.r	4.r
Hra na housle		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka*		1	1	1	1	1						
VOLITELNÉ**	Komorní a souborová hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Klavírní seminář				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1

* Jedná se o povinné předměty – všichni žáci jsou zařazeni do vyučovacího předmětu Hudební nauka. Do vyučovacího předmětu Konzultační seminář hudební nauky (viz. kapitola 5.2) jsou zařazeni pouze ti, kterým to ze závažných důvodů povolí ředitelka školy.

** Jedná se o povinně volitelný předmět. - Žák bude zařazen na doporučení učitele a schválení ředitelkou školy

- povinně přidělen alespoň do jednoho.
- může žák do předmětu začít docházet již v dřívějších ročnících, případně v přípravném studiu, případně s vyšší hodinovou dotací.

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Hra na housle

Přípravné studium – Příprava ke hře na housle

Učební plán 1: dvouleté přípravné studium

PHV 1–1. ročník

Příprava ke hře na housle

Žák:

- seznamuje se s nástrojem a získává základní návyky a dovednosti (správné držení těla, držení nástroje a smyčce, postavení pravé a levé ruky)
- učí se používat základní prvky technické hry
- dokáže zazpívat jednoduchou píseň
- rozlišuje vzestupnou a sestupnou melodii
- rozlišuje pojmy zvuk a tón, na principu kontrastu rozeznává zákl. vlastnosti tónů

PHV 2–2. ročník

Příprava ke hře na housle

Žák:

- učí se používat základní prvky technické hry
- ovládá prsty levé ruky v základních prstokladech ve výchozí poloze daného nástroje – na jednotlivých strunách
- získává návyky pravé ruky při práci se smyčcem a smykovou technikou
- pracuje na tvorbě tónu a přesné intonaci
- orientuje se v jednoduchých hudebních útvarech a v jejich notovém zápisu
- vnímá náladu skladby a je schopen tuto náladu vyjádřit elementárními výrazovými prostředky
- podle svých individuálních schopností zahraje z paměti jednoduchou skladbu

Učební plán 2: jednoleté přípravné studium (nástroj od pololetí)

Příprava ke hře na nástroj

Žák:

- seznamuje se s nástrojem a získává základní návyky a dovednosti (správné držení těla, držení nástroje a smyčce, postavení pravé a levé ruky)
- učí se používat základní prvky technické hry
- ovládá prsty levé ruky v základních prstokladech ve výchozí poloze daného nástroje – na jednotlivých strunách
- získává návyky pravé ruky při práci se smyčcem a smykovou technikou
- pracuje na tvorbě tónu a přesné intonaci
- orientuje se v jednoduchých hudebních útvarech a v jejich notovém zápisu
- vnímá náladu skladby a je schopen tuto náladu vyjádřit elementárními výrazovými prostředky
- podle svých individuálních schopností zahraje z paměti jednoduchou skladbu

Učební plán 3: jednoleté přípravné studium (nástroj hned od začátku)

Příprava ke hře na nástroj

Žák:

- seznamuje se s nástrojem a získává základní návyky a dovednosti (správné držení těla, držení nástroje a smyčce, postavení pravé a levé ruky)
- učí se používat základní prvky technické hry
- ovládá prsty levé ruky v základních prstokladech ve výchozí poloze daného nástroje – na jednotlivých strunách
- získává návyky pravé ruky při práci se smyčcem a smykovou technikou
- pracuje na tvorbě tónu a přesné intonaci
- orientuje se v jednoduchých hudebních útvarech a v jejich notovém zápisu
- vnímá náladu skladby a je schopen tuto náladu vyjádřit elementárními výrazovými prostředky
- podle svých individuálních schopností zahraje z paměti jednoduchou skladbu

Základní studium I. stupně:

1. ročník

Žák:

- prohlubuje za pomoci učitele zájem o houslovou hru
- osvojuje si správné držení nástroje a elementární návyky pro přirozené a uvolněné držení těla, pro funkci levé i pravé paže při hře jednoduchých cvičení, stupnic, etud písní a přednesových skladeb
- je schopen spojovat notový zápis s fixací mollového a durového prstokladu v první poloze
- orientuje se ve správné intonaci v první poloze

2. ročník

Žák:

- upevňuje elementární návyky a rozvíjí sluchovou představivost
- je schopen kontrolovat správné držení nástroje, vedení a držení smyčce a hlídat správné postavení levé ruky
- rozvíjí smysl pro kvalitu tónu a jeho základní dynamické odstíny

3. ročník

Žák:

- využívá při hře základní návyky a dovednosti (správné držení těla, držení nástroje, koordinace pohybu pravé a levé ruky), používá základní technické prvky hry (ovládání celého smyčce i jeho částí) a tvoří kvalitní tón
- ovládá prsty v základních prstokladech ve výchozí poloze daného nástroje – v kombinacích na více strunách
- orientuje se v jednoduchých hudebních útvarech a v jejich notovém zápisu
- vnímá náladu skladby a je schopen tuto náladu vyjádřit elementárními výrazovými prostředky
- podle svých individuálních schopností zahraje z paměti jednoduchou skladbu
- uplatňuje se podle svých schopností a dovedností v souhře s dalším nástrojem

4. ročník

Žák:

- využívá získané dovednosti k zvládnutí náročnějších a rozsáhlejších skladeb a rozšiřuje je o další technické požadavky
- pěstuje smysl pro přesný rytmus a vystižení předepsaného tempa
- dbá na kvalitu tónu, smykovou techniku a rozvíjí výrazové složky hry s použitím vibráta a dynamického odstínění hry
- procvičuje hru z paměti
- nástrojové dovednosti uplatňuje vedle sólové hry také v komorní a souborové hře
- rozvíjí hru z listu

5. ročník

Žák:

- upevňuje a zdokonaluje hru v polohách a upevňuje jistotu intonace při výměnách poloh
- stupňuje nároky na techniku levé a pravé ruky
- rozvíjí kvalitu tónu, zdokonaluje provedení hudební fráze
- poznává literaturu různých slohových období

6. ročník

Žák:

- upevňuje intonační jistotu a představivost při hře v polohách

- tvoří kvalitní tón, frázi a dynamiku ve skladbách
- poznává další slohová období
- rozvíjí schopnost samostudia a hry z listu
- procvičuje vědomě paměť při nácviku skladeb

7. ročník

Žák:

- využívá při hře všechny možnosti barevného a dynamického odstínění kvalitního tónu a obtížnější způsoby smyku
- využívá plynulé výměny do vyšších poloh, zvládá základní dvojhmady
- orientuje se v zápise interpretovaných skladeb, rozeznává jejich základní členění, tóninové vztahy a stavbu melodie
- pod vedením učitele rozvíjí vlastní hudební představy a vnímá odlišnosti výrazových prostředků hudby různých stylových období a žánrů
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- zvládá hru přiměřeně obtížných skladeb z listu
- uplatňuje se při hře v komorních, souborových nebo orchestrálních uskupeních

Základní studium II. stupně:

1. ročník

Žák:

- využívá volného pohybu levé ruky po celém hmatníku a ovládá široké spektrum smyků
- podle svých individuálních schopností s pomocí a dohledem učitele řeší samostatně prstoklady a smyky, po stránce funkce a zvukové charakteristiky, snaží se o vlastní pojetí a výraz skladeb
- je schopen pracovat na intonační sebekontrolu
- vytváří si vlastní názor na interpretace různých žánrů a slohových období
- zahraje z listu jednodušší skladby

2. ročník

Žák:

- se zabývá propracováním dvojhmadů a akordů
- zdokonaluje svojí technickou vyspělost
- zahraje stupnice přes tři oktávy i s rozloženými akordy
- aktivně se podílí na výběru repertoáru
- tříbí své frázování

3. ročník

Žák:

- rozvíjí hudební paměť na delších přednesových skladbách
- rozšiřuje své vědomosti o dějinách hudby, snaží se najít své místo v hudebním světě podle svých zájmů
- samostatně pracuje na intonaci a tvorbě tónu
- na základě svých schopností se orientuje a hraje v polohách
- aktivně a pasivně se zúčastňuje koncertů a jiných kulturních akcí

4. ročník

Žák:

- zajímá se o hudební současnost a různé hudební styly a žánry, samostatně vyhledává a studuje nové skladby do repertoáru
- samostatně rozvíjí své hudební cítění, hudební vkus a pohled na hudební svět
- využívá PC programy k další práci s hudbou
- věnuje se improvizaci podle svých individuálních předpokladů
- uplatňuje své znalosti v hudbě i mimo školu

5.8 Studijní zaměření: Hra na violoncello

Žáci ZUŠ jsou již v úvodu studia hry na violoncello vedeni k získávání návyků a dovedností. Při výuce hry na violoncello získává žák technické základy hry, rozvíjí se jeho hudební představivost a hudební cítění, hudební sluch, trpělivost a odolnost při vystoupeních.

Hra na violoncello formuje žáka, obohacuje jeho citové vnímání a formuje jeho morálně volní vlastnosti.

Učební plán: Hra na violoncello

		I. Stupeň							II. Stupeň			
		1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	1.r	2.r	3.r	4.r
Hra na violoncello		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka*		1	1	1	1	1						
VOLITELNÉ**	Komorní a souborová hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Klavírní seminář				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1

* Jedná se o povinné předměty – všichni žáci jsou zařazeni do vyučovacího předmětu Hudební nauka. Do vyučovacího předmětu Konzultační seminář hudební nauky (viz. kapitola 5.2) jsou zařazeni pouze ti, kterým to ze závažných důvodů povolí ředitelka školy.

** Jedná se o volitelný předmět. - Žák bude na doporučení učitele a schválení ředitelkou

- povinně přidělen alespoň do jednoho.
- může žák do předmětu začít docházet již v dřívějších ročnících, případně v přípravném studiu, případně s vyšší hodinovou dotací.

Učební osnovy vyučovacího předmětu Hra na violoncello:

Přípravné studium – Příprava ke hře na violoncello

Učební plán 1: dvouleté přípravné studium

PHV 1–1. ročník

Příprava ke hře na nástroj

Žák:

- seznamuje se s nástrojem a získává základní návyky a dovednosti (správné držení těla, držení nástroje a smyčce, postavení pravé a levé ruky)
- učí se používat základní prvky technické hry
- dokáže zazpívat jednoduchou píseň
- rozlišuje vzestupnou a sestupnou melodii
- rozlišuje pojmy zvuk a tón, na principu kontrastu rozeznává zákl. vlastnosti tónů
- zvládá hru písní pizzicato
- zvládá správný tah smyčcem a to horní a dolní polovinou i celým smyčcem
- popíše notovou osnovu a napíše basový klíč

PHV 2–2. ročník**Příprava ke hře na housle**

Žák:

- učí se používat základní prvky technické hry
- ovládá prsty levé ruky v základních prstokladech ve výchozí poloze daného nástroje – na jednotlivých strunách
- získává návyky pravé ruky při práci se smyčcem a smykovou technikou
- pracuje na tvorbě tónu a přesné intonaci
- orientuje se v jednoduchých hudebních útvarech a v jejich notovém zápisu
- vnímá náladu skladby a je schopen tuto náladu vyjádřit elementárními výrazovými prostředky
- podle svých individuálních schopností zahraje z paměti jednoduchou skladbu
- dokáže popsat jednotlivé části nástroje
- vnímá střídání lehkých a těžkých dob
- zvládá hru přes struny a hru legato

Učební plán 2: jednoleté přípravné studium (nástroj od pololetí)**Příprava ke hře na violoncello – PHV 2**

Žák:

- seznamuje se s nástrojem a získává základní návyky a dovednosti (správné držení těla, držení nástroje a smyčce, postavení pravé a levé ruky)
- učí se používat základní prvky technické hry
- ovládá prsty levé ruky ve výchozí poloze daného nástroje – na jednotlivých strunách
- získává návyky pravé ruky při práci se smyčcem a smykovou technikou
- pracuje na tvorbě tónu a přesné intonaci
- orientuje se v jednoduchých hudebních útvarech a v jejich notovém zápisu
- vnímá náladu skladby a je schopen tuto náladu vyjádřit elementárními výrazovými prostředky
- podle svých individuálních schopností zahraje z paměti jednoduchou skladbu

Učební plán 3: jednoleté přípravné studium (nástroj hned od začátku)**Příprava ke hře na violoncello – PHV 2**

Žák:

- seznamuje se s nástrojem a získává základní návyky a dovednosti (správné držení těla, držení nástroje a smyčce, postavení pravé a levé ruky)
- učí se používat základní prvky technické hry
- ovládá prsty levé ruky v základních prstokladech ve výchozí poloze daného nástroje – na jednotlivých strunách
- získává návyky pravé ruky při práci se smyčcem a smykovou technikou
- pracuje na tvorbě tónu a přesné intonaci
- orientuje se v jednoduchých hudebních útvarech a v jejich notovém zápisu
- vnímá náladu skladby a je schopen tuto náladu vyjádřit elementárními výrazovými prostředky
- podle svých individuálních schopností zahraje z paměti jednoduchou skladbu
- zvládá hru písni pizzicato
- zvládá správný tah smyčcem a to horní a dolní polovinou i celým smyčcem
- popíše notovou osnovu a napíše basový klíč

Základní studium I. stupně:

1. ročník

Žák:

- prohlubuje za pomoci učitele zájem o hru na violoncello
- osvojuje si správného sezení a držení těla, pro funkci levé i pravé paže při hře jednoduchých cvičení, stupnic, etud, písní a přednesových skladeb
- je schopen spojovat notový zápis s fixací mollového a durového prstokladu v první poloze
- orientuje se ve správné intonaci v první poloze
- ovládá stupnice v základní poloze
- rozezná základní rytmické hodnoty not a pomlk
- dokáže popsat jednotlivé části nástroje

2. ročník

Žák:

- upevňuje elementární návyky a rozvíjí sluchovou představivost
- je schopen kontrolovat správné držení nástroje, vedení a držení smyčce a hlídat správné postavení levé ruky
- rozvíjí smysl pro kvalitu tónu a jeho základní dynamické odstíny
- hraje z paměti i z not
- využívá praktickou znalost détaché, staccata, martelé a legata,
- využívá sluchu k sebekontrolě

3. ročník

Žák:

- využívá při hře základní návyky a dovednosti (správné sezení u nástroje, držení nástroje, koordinace pohybu pravé a levé ruky), používá základní technické prvky hry (ovládání celého smyčce i jeho částí) a tvoří kvalitní tón
- ovládá prsty v základních prstokladech ve výchozí poloze daného nástroje – v kombinacích na více strunách
- orientuje se v jednoduchých hudebních útvarech a v jejich notovém zápisu
- vnímá náladu skladby a je schopen tuto náladu vyjádřit elementárními výrazovými prostředky
- podle svých individuálních schopností zahraje z paměti jednoduchou skladbu
- uplatňuje se podle svých schopností a dovedností v souhře s dalším nástrojem
- zvládá výměnu základní a 4. polohy
- na základě svých možností hraje z listu

4. ročník

Žák:

- využívá získané dovednosti k zvládnutí náročnějších a rozsáhlejších skladeb a rozšiřuje je o další technické požadavky
- pěstuje smysl pro přesný rytmus a vystižení předepsaného tempa
- samostatně řeší otázky prstokladů a smyků
- osvojí si hru základních melodických ozdob
- dbá na kvalitu tónu, smykovou techniku a rozvíjí výrazové složky hry s použitím vibráta a dynamického odstínění hry
- orientuje se v 5. poloze
- procvičuje hru z paměti
- nástrojové dovednosti uplatňuje vedle sólové hry také v komorní a souborové hře
- rozvíjí hru z listu

5. ročník

Žák:

- upevňuje a zdokonaluje hru v polohách a upevňuje jistotu intonace při výměnách poloh
- stupňuje nároky na techniku levé a pravé ruky
- rozvíjí kvalitu tónu, zdokonaluje provedení hudební fráze
- poznává literaturu různých slohových období
- využívá zpěvnost violoncellového tónu
- orientuje se v tenorovém klíči
- je schopen samostatně zhodnotit svůj výkon
- zvládá hru vybraných stupnic přes dvě oktávy

6. ročník

Žák:

- upevňuje intonační jistotu a představivost při hře v polohách
- tvoří kvalitní tón, frázi a dynamiku ve skladbách
- poznává další slohová období
- rozvíjí schopnost samostudia a hry z listu
- procvičuje vědomě paměť při nácviku skladeb
- dle svých možností se zapojuje v komorní hře

7. ročník

Žák:

- využívá při hře všechny možnosti barevného a dynamického odstínění kvalitního tónu a obtížnější způsoby smyku
- samostatně pracuje s kvalitou tónu
- využívá plynulé výměny do vyšších poloh
- ovládá hru v základní palcové poloze
- je schopen při hře použít melodické ozdoby
- zvládá základní dvojmaty
- orientuje se v zápise interpretovaných skladeb, rozeznává jejich základní členění, tóninové vztahy a stavbu melodie
- pod vedením učitele rozvíjí vlastní hudební představy a vnímá odlišnosti výrazových prostředků hudby různých stylových období a žánrů
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- zvládá hru přiměřeně obtížných skladeb z listu
- uplatňuje se při hře v komorních, souborových nebo orchestrálních uskupeních

Základní studium II. stupně:

1. ročník

Žák:

- zahraje z listu jednodušší skladby
- využívá obtížnější smyky
- samostatně pracuje s kvalitou tónu
- zabývá se propracováním dvojmatů a akordů
- zdokonaluje svoji technikou vyspělost
- rozvíjí hudební paměť na delších přednesových skladbách

2. ročník

Žák:

- rozšiřuje své vědomosti o dějinách hudby, snaží se najít své místo v hudebním světě podle svých zájmů
- je schopen si na základě aktivního poslechu vytvořit názor na skladatele a díla klasické hudební literatury
- se zajímá o hudební současnost a různé hudební styly a žánry, samostatně vyhledává a studuje nové skladby do repertoáru
- využívá PC programy k další práci s hudbou
- se věnuje improvizaci podle svých individuálních předpokladů
- uplatňuje své znalosti v hudbě i mimo školu

3. ročník

Žák:

- využívá různých druhů smyků a vláčně mění smyk
- samostatně řeší prstoklady
- využívá výrazových prostředků a hledá si svůj osobitý styl
- sám pracuje na intonační čistotě
- dostává se mu náhledu na interpretaci různých stylů a slohových období
- zahraje z listu jednodušší skladby
- pracuje na dvojhmatech a akordech

4. ročník

Žák:

- se zdokonaluje po technické stránce
- dokáže zahrát z paměti delší přednesové skladby
- rozšiřuje své vědomosti o dějinách hudby, snaží se najít své místo v hudebním světě podle svých zájmů
- se zajímá o hudební současnost a různé hudební styly a žánry, samostatně vyhledává a studuje nové skladby do repertoáru
- využívá PC programy k další práci s hudbou
- podle svých možností improvizuje sám a s dalšími hudebními nástroji

5.9 Studijní zaměření: Hra na kytaru

Klasická kytara se uplatňuje jako sólový i doprovodný nástroj, využívá se i v komorní a souborové hře. Obsahem výuky je hudba všech slohových období, součástí jsou také doprovody a akordická hra. Vzhledem k výrobě různých velikostí nástroje je výuka vhodná pro všechny věkové kategorie.

Učební plán: Hra na kytaru

		I. Stupeň							II. Stupeň			
		1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	1.r	2.r	3.r	4.r
Hra na kytaru		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka*		1	1	1	1	1						
VOLITELNÉ**	Komorní a souborová hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Klavírní seminář				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv – Pikola	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1

* Jedná se o povinné předměty – všichni žáci jsou zařazeni do vyučovacího předmětu Hudební nauka. Do vyučovacího předmětu Konzultační seminář hudební nauky (viz. kapitola 5.2) jsou zařazeni pouze ti, kterým to ze závažných důvodů povolí ředitelka školy.

** Jedná se o povinné volitelný předmět. - Žák bude zařazen na doporučení učitele a schválení ředitelkou školy

- povinně přidělen alespoň do jednoho.
- může žák do předmětu začít docházet již v dřívějších ročnících, případně v přípravném studiu, případně s vyšší hodinovou dotací.

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Hra na kytaru:

Přípravné studium: Příprava ke hře na kytaru

Učební plán 1: dvouleté přípravné studium

PHV 1–1. ročník

Příprava ke hře na nástroj

Žák:

- seznamuje se s nástrojem
- získává základní návyky a dovednosti jako jsou správné držení těla a postavení pravé ruky
- ovládá prsty pravé ruky na melodických strunách

PHV 2–2. ročník

Příprava ke hře na nástroj

Žák:

- upevňuje si získané základní návyky ohledně správného držení těla a postavení pravé ruky
- učí se správnému držení levé ruky a využívá levou ruku při hře na melodických strunách
- pracuje na tvorbě tónu a přesné intonaci

Učební plán 2: jednoleté přípravné studium (*nástroj od pololetí*)

PHV 2:

Příprava ke hře na nástroj

Žák:

- seznamuje se s nástrojem
- získává základní návyky a dovednosti jako jsou správné držení těla a postavení pravé ruky
- ovládá prsty pravé ruky na melodických strunách

Učební plán 3: jednoleté přípravné studium (*nástroj hned od začátku*)

PHV 2

Příprava ke hře na nástroj

Žák:

- seznamuje se s nástrojem
- získává základní návyky a dovednosti jako jsou správné držení těla a postavení pravé ruky
- ovládá prsty pravé ruky na melodických strunách
- upevňuje si získané základní návyky ohledně správného držení těla a postavení pravé ruky
- učí se správnému držení levé ruky a využívá levou ruku při hře na melodických strunách
- pracuje na tvorbě tónu a přesné intonaci

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Hra na kytaru

Základní studium I. stupně:

1. ročník

Žák:

- dle svých fyziologických dispozic splňuje správné držení těla a nástroje, postavení rukou
- zvládá stručný popis nástroje (jeho hlavních částí), terminologii P.R. a L.R.
- při hře využívá střídavý úhoz i, m prstu s dopadem
- zvládá hru palcem na prázdných basových strunách (dopad)
- orientuje se na hmatníku v tónech v I. poloze bez posuvek (e – g2)
- hraje stupnici C DUR (c1 – c2)
- zvládá úhozy v různých rytmických obměnách na prázdných strunách
- zahraje krátkou jednohlasou píseň

2. ročník

Žák:

- dokáže správně držet nástroj, upevňuje návyky správného postavení L.R a P.R.
- zvládá stupnice DUR do 2 křížků (jedné oktávy)
- zahraje široký dvojhlas (p – i, m prsty s dopadem)
- umí akord C dur (T5)
- dokáže zahrát krátkou skladbu z paměti

3. ročník

žák

- využívá základní návyky a dovednosti (správné držení těla a nástroje, postavení rukou) a používá základní technické prvky hry (základní úhozy nebo úhoz pravé ruky s ohledem na kvalitu tónu, základní prstovou techniku)
- umí stupnice do 4 křížků a jejich akordy v základním tvaru T5 (jednooktávové C, G, D, A, E)
- uplatňuje se podle svých schopností a dovedností v souhře s dalším nástrojem
- podle svých individuálních schopností zahraje z paměti jednoduchou skladbu
- vnímá náladu skladby a je schopen tuto náladu vyjádřit elementárními výrazovými prostředky (dynamika p – f)
- hraje rytmicky/akordové jednoduché (2/4, 3/4, 4/4 takt) písně ze zpěvníku

4. ročník

Žák:

- rozlišuje dynamiku (p – mf – f)
- zvládá orientaci do V. pražce (přehled)
- umí stupnice do 4 křížků a 1 bé (1oktávové i 2 oktávové) + jejich akord v základním tvaru (T5)
- ovládá harmonický 3 hlas p – i, m, a prsty

5. ročník

Žák

- zná a používá současný dvojhlas, trojhlas pravé ruky, dle individuálních schopností
- zvládá základní tónové rejstříky sul ponticello, sul tastu
- je schopen vnímat kulturu tónu prstů
- umí a, e moll stupnice i její kadenci v základním tvaru (T, S, D7)

6. ročník

Žák:

- pravidelně střídá i, m prsty v různých rytmických obměnách a složitějších rytmizacích
- hraje stupnice do 3 bé
- umí malé i velké barré, zná akordy k probraným stupnicím v základním tvaru (T5) i jejich kadence (T, S, D7)
- rozezná skladby různých slohových období
- orientuje se ve vyšší poloze

7. ročník

Žák

- ovládá základní nástrojovou techniku (prstovou techniku střední obtížnosti), hraje s tónovou kulturou a je schopen naladit si nástroj
- hraje plynule ve vyšších polohách a v základních tóninách, orientuje se v notovém zápise i ve složitějších rytmech
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů doprovází podle notace i akordických značek,
- hraje kadence a vytváří vlastní doprovody podle svých individuálních schopností
- uplatňuje se při hře v komorních nebo souborových uskupeních
- používá základní technické prvky hry (základní úhozy Apoyando, Tirando), zlepšuje kvalitu tónu, je schopen vnímat kulturu tónu prstů, ovládá harmonický čtyřhlas p – i,

- m, a prsty
- používá dynamické odstínění p – mf – f, zvládá základní tónové rejstříky sul ponticello, sul tasto, umí si naladit nástroj
- zná noty šestnáctinové – tečkovaný rytmus, trioly (malé i velké), synkopický rytmus
- orientuje se na hmatníku v tónech do XII. pražce, zná stupnice DUR s křížky i bé, moll (melod.) do 5 křížků a 3 bé
- dle výběru a individuálních potřeb žák zahraje z paměti skladbu lidovou, populární nebo z různých slohových období – střední obtížnost
- zakončí studium veřejným vystoupením nebo závěrečnou zkouškou

Základní studium II. stupně:

1. ročník

Žák:

- navazuje na znalosti a dovednosti získané předchozím studiem
- rozvíjí improvizaci schopnost na jednoduchých písních v základních kadencích pomocí durových stupnic, pentatoniky a jejich pravidel
- upevňuje hru z listu a její pohotovost
- postupně zvyšuje nároky na kvalitu tónu, hraných skladeb – je schopen o větší zvukovou kvalitu
- zlepšuje a obohacuje svou techniku a složitější prvky – legato vzestupné, sestupné, trylek a jiné ozdoby, přirozený i umělý flažolet
- účastní se interních a veřejných vystoupení – aktivně/pasivně (koncerty, soutěže, festivaly, veletrhy, literatura, vyhledávání médií...)
- hraje rytmicky/akordové písně ze zpěvníku – nácvik doprovodů – hra tzv. špetkou či plektrem „trsátkem“,

2. ročník

Žák:

- ovládá a využívá při hře správné elementární návyky
- kombinuje různé techniky hry na daných skladbách a technických cvičeních
- orientuje se v tónech na hmatníku do XII. polohy
- umí vyjádřit a odstínovat pomocí získané techniky dynamiku a agogiku hrané skladby

3. ročník

Žák:

- užívá správné elementární návyky (držení těla, správné postavení rukou atd.)
- umí si naladit nástroj bez použití ladičky
- zná i jiná ladění nástroje
- používá základní technické prvky hry (základní úhozy Apoyando, Tirando), umí legato, vzestupné/sestupné, přirozený i umělý flažolet
- používá dynamické odstínění p – mf – f, zvládá základní tónové rejstříky sul ponticello, sul tasto, umí si naladit nástroj) nadále zlepšuje kvalitu tónu, je schopen
- vnímat kulturu tónu prstů při hraných skladbách
- hraje rytmicky/akordové písně ze zpěvníku (lidové, evergreen, populární)
- účastní se interních a veřejných vystoupení – aktivně/pasivně (koncerty, soutěže, festivaly, veletrhy, literatura, vyhledávání médií...)

4. ročník

Žák:

- používá základní technické prvky hry (základní úhozy Apoyando, Tirando), umí legato, vzestupné/sestupné, přirozený i umělý flažolet, vibráto, různé ozdoby, dle svých schopností zvládá také tremolo, ovládá harmonický čtyřhlas i rozložené p–i, m, a prsty
- používá dynamické odstínění pp – p – mf – f f, zvládá základní tónové rejstříky sul ponticello, sul tasto, umí si naladit nástroj, nadále zlepšuje kvalitu tónu, je schopen vnímat kulturu tónu prstů při hraných skladbách
- zná možnosti tónů nehtů pravé ruky (levé ruky)
- hraje rytmicky/akordové písně ze zpěvníku i různého individuálního výběru (lidové, evergreen, populární, standardy, latiny...) – nácvik doprovodů – tzv. špetkou či plektrem „trsátkem“, v jednoduchých/složených a složitějších rytmech (6/8, 8/8, 9/8, 12/8, 6/2, 5/4.) s akcenty
- účastní se interních a veřejných vystoupení – aktivně/pasivně (koncerty, soutěže, festivaly, veletrhy, literatura, vyhledávání médií...), umí rozlišit různá období kytarové hudby, aplikuje získané dovednosti a znalosti samostatně na skladbách dle svých možností, je schopen samostatného nastudování skladeb podle vlastního výběru
- zakončí II. stupeň veřejným vystoupením nebo závěrečnou zkouškou

5.10 Studijní zaměření: Hra na elektrickou kytaru

Předností elektronické kytary je její uplatnění ve skupinách či orchestrech různého obsazení. Tento nástroj vznikl z potřeby zesílení zvuku akustické kytary v jazzových orchestrech, kde při hře s žesťovými a bicími nástroji se nemohl rovnocenně prosadit. Postupně došlo k různým technickým změnám a ke stavbě nástrojů s plným tělem. S použitím různých přídavných efektových zařízení je také možné dosáhnout veliké zvukové barevnosti. Obliba hry na elektronickou kytaru vychází z možností sólové i doprovodné hry, a z velice širokého žánrového využití (pop, rock, blues, metal, jazz, folk, country aj.).

Žáci do věku 11 let obvykle začínají hrou na akustickou kytaru, protože elektrickou kytaru ještě nejsou schopni fyzicky zvládnout.

Učební plán: Hra na elektrickou kytaru

Přípravné studium:

		I. Stupeň							II. Stupeň			
		1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	1.r	2.r	3.r	4.r
Hra na elektrickou kytaru		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka*		1	1	1	1	1						
VOLITELNÉ**	Komorní a souborová hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Klavírní seminář				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv - Pikola	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1

* Jedná se o povinné předměty – všichni žáci jsou zařazeni do vyučovacího předmětu Hudební nauka. Do vyučovacího předmětu Konzultační seminář hudební nauky (viz. kapitola 5.2) jsou zařazeni pouze ti, kterým to ze závažných důvodů povolí ředitelka školy.

** Jedná se o povinně volitelný předmět. - Žák bude zařazen na doporučení učitele a schválení ředitelkou školy

- povinně přidělen alespoň do jednoho.
- žák může do předmětu začít docházet již v dřívějších ročnících, případně v přípravném studiu, případně s vyšší hodinovou dotací.

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Hra na elektrickou kytaru

Přípravné studium

Poznámka: Ke hře na elektrickou kytaru nemají žáci do osmi let fyzické předpoklady, proto plní Učební plán 1: dvouleté přípravné studium, Učební plán 2: jednoleté přípravné studium (nástroj od pololetí), Učební plán 3: jednoleté přípravné studium (nástroj hned od začátku) ve hře na zobcovou flétnu, klavír nebo kytaru.

Základní studium I. stupně:

1. ročník

Žák:

- drží nástroj
- má správné a uvolněné držení rukou
- ovládá základní harmonické funkce (T,S,D) v tóninách D dur, G dur, a moll
- hraje melodicky i rytmicky správně jednoduchý hudební motiv
- hraje durovou stupnici v I. poloze

2. ročník

Žák:

- orientuje se v I. poloze, kde hraje jednoduché melodie a skladby
- umí zahrát jednooktávové stupnice C, G, D dur, a moll, e moll, a základní akordy k nim příslušné (kadence)
- zvládá jednoduchý akordický doprovod
- vysvětlí stavbu akordu durového a mollového, rozdíl také prakticky předvede
- ovládá legato vzestupné

3. ročník

Žák:

- využívá základní návyky a dovednosti, které nabyt v předchozím ročníku
- orientuje se v jednoduchých hudebních útvarech a v jejich notovém zápisu
- dovede zahrát v rozsahu I. polohy stupnice do 4# a 2b
- podle svých schopností zahraje z paměti jednoduchou skladbu
- využívá základních harmonických funkcí a akordů při doprovodu
- ovládá legato sestupné
- používá při hře dynamiku
- hraje souhru s učitelem nebo s druhým žákem

4. ročník

Žák:

- popíše nástroj a vysvětlí rozdíl mezi akustickou a elektrickou kytarou
- ovládá pravou rukou hru plektrem v jednohlasu až do osminového členění středního tempa
- použije plektum v jednoduchých rytmizacích při akordické hře
- hraje již probrané stupnice v technice hry plektrem pravidelným úhozem dolů, nahoru
- hraje dobře z listu lehčí cvičení
- uplatňuje se podle svých schopností a dovedností v souhře s dalším nástrojem
- nebo komorním souborem

5. ročník

Žák:

- ovládá hru v I.-III. poloze, je schopen s vedením učitele si najít optimální výměny poloh, které nejlépe vyhovují jeho fyziologickým předpokladům a respektování hudební fráze
- dovede zahrát dvouoktávové stupnice do 5# a 4b
- ovládá legato vzestupné a sestupné
- ovládá vytažení struny o půltón a o celý tón
- orientuje se v akordických značkách

6. ročník

Žák:

- ovládá hru do VII. polohy
- zvládá plynulé výměny poloh
- umí při hře kombinovat techniky legato, slide, vytažení struny a vibrato
- orientuje se v notovém zápise i ve složitějších rytmech
- zahraje flažolety přirozené
- využívá kytarové riffy
- zvládá umění komorní souhry
- využívá získaných dovedností k realizaci svých uměleckých představ

7. ročník

Žák:

- ovládá základní nástrojovou techniku a hraje s tónovou kulturou
- umí si sám vytvořit prstoklad, který vyhovuje dané skladbě
- dovede rozeznat různé žánry a svou hru přizpůsobit danému stylu skladby
- hraje po celém hmatníku do XII. polohy
- ovládá hru v čisté i zkreslené barvě tónu a tyto barvy je schopen si nastavit na zesilovači
- hraje doprovod v různých stylech
- naladí nástroj
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů
- samostatně vybírá nové skladby
- uplatňuje se při hře v komorních nebo souborových uskupeních

Základní studium II. stupně:

1. ročník

Žák:

- využívá dosažených návyků a dovedností
- umí při hře vhodně použít zvládnuté technické prvky
- je schopen vnímat náladu skladby a tuto náladu dle své technické vyspělosti
- vyjádřit
- zná stavbu durových i mollových stupnic a umí tyto stupnice zahrát
- ovládá dvanáctitaktovou formu blues

2. ročník

Žák

- umí při interpretaci skladeb použít dynamiku, tempové rozlišení, frázování i barvu tónu
- improvizuje na jednoduché téma
- ovládá hru v oktávách
- zahraje z listu doprovod z akordických značek
- zvládá souhru s druhým žákem i v souboru
- vyjmenuje některé významné interprety ze stylové oblasti (rock, blues, jazz, latino), o kterou se zajímá, zná některé skladby

3. ročník

Žák

- umí využít získaných technických dovedností při interpretaci dané skladby s ohledem na její styl
- hodnotí svůj výkon i svého spoluhráče
- prezentuje kvalitu své hudební paměti interpretací přiměřeně obtížné skladby
- orientuje se v kytarových efektech a v ovládání kytarových zesilovačů
- umí si nastavit barvu tónu vhodnou pro skladbu, kterou hraje
- je schopen si vybírat repertoár podle svého vkusu a technických schopností
- uplatňuje se v souborové hře sólově i v doprovodných partech

4. ročník

Žák

- ovládá a využívá dle potřeby různé techniky hry
- hraje plynule v různých polohách a tóninách
- orientuje se v akordických značkách a rozumí stavbě akordů
- ovládá rytmicky přesně hru složitějších doprovodů v různých stylech
- hraje flažolety přirozené i umělé
- zná druhy ladění elektrických kytar
- vybírá po dohodě s učitelem, repertoár podle svého vkusu a technických schopností
- ukončí studium veřejným vystoupením

5.11 Studijní zaměření: Hra na zobcovou flétnu

Zobcová flétna je dřevěný dechový nástroj, pocházející z lidové píšťaly (podobnou konstrukci mají píšťaly varhan); hráč fouká do náustku, vzduch se v rezonanční komoře dělí na dva proudy, první opouští štěrbinu a druhý vibrující prochází rovnou trubicí. Otvory vrtané v trubici se zakrývají nebo odkrývají hráčovými prsty. Nevýhodou je omezená dynamika, tj. možnost měnit hlasitost hraného zvuku, neboť při silnější hře dochází současně k přeladování nástroje (zvýšená frekvence tónu). Uplatnění zobcové flétny od sopraninové po basovou ji dává vyniknout zejména v komorní a souborové hře.

Učební plán: Hra na zobcovou flétnu

		I. Stupeň							II. Stupeň			
		1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	1.r	2.r	3.r	4.r
Hra na zobcovou flétnu		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka*		1	1	1	1	1						
VOLITELNÉ**	Komorní a souborová hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Klavírní seminář				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv - Pikola	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1

* Jedná se o povinné předměty – všichni žáci jsou zařazeni do vyučovacího předmětu Hudební nauka. Do vyučovacího předmětu Konzultační seminář hudební nauky (viz. kapitola 5.2) jsou zařazeni pouze ti, kterým to ze závažných důvodů povolí ředitelka školy.

** Jedná se o povinně volitelný předmět. - Žák bude na doporučení učitele a schválení ředitelkou školy

- povinně přidělen alespoň do jednoho.
- může žák do předmětu začít docházet již v dřívějších ročnících, případně v přípravném studiu, případně s vyšší hodinovou dotací.

Učební osnovy vyučovacího předmětu Hra na zobcovou flétnu:

Přípravné studium: Příprava ke hře na zobcovou flétnu

Učební plán 1: dvouleté přípravné studium

PHV 1 – 1. ročník

Příprava ke hře na nástroj

Žák:

- ví, jak a z jakých částí je nástroj složen, jak se má držet a jak se na něj hraje
- dovede opakovat po učiteli lehké rytmické i melodické útvary bez znalosti not
- ovládá hmaty v rozsahu g1-c2
- umí správně dýchat, hrát na nástroj formou hry

PHV 2 – 2. ročník

Příprava ke hře na nástroj

Žák:

- dovede hrát podle not a čist notový zápis

- ovládá hmaty v rozsahu g1-d2
- ovládá základní rytmické hodnoty not (nota celá, půlová, čtvrt'ová)
- zahraje lehkou píseň podle sluchu

Učební plán 2: jednoleté přípravné studium (*nástroj od pololetí*)

PHV 2:

Příprava ke hře na nástroj

Žák:

- ví, jak a z jakých částí je nástroj složen, jak se má držet a jak se na něj hraje
- dovede opakovat po učiteli lehké rytmické i melodické útvary bez znalosti not
- ovládá hmaty v rozsahu g1-c2
- zahraje lehkou píseň podle sluchu

Učební plán 3: jednoleté přípravné studium (*nástroj hned od začátku*)

PHV 2:

Příprava ke hře na nástroj

Žák:

- ví, jak a z jakých částí je nástroj složen, jak se má držet a jak se na něj hraje
- dovede opakovat po učiteli lehké rytmické i melodické útvary bez znalosti not
- ovládá hmaty a noty v rozsahu jedné oktávy
- umí správně dýchat, hrát na nástroj formou hry
- zahraje lehkou píseň podle sluchu
- ovládá základní rytmické hodnoty not (nota celá, půlová, čtvrt'ová)

Základní studium I. stupně:

1. ročník

Žák:

- správně drží nástroj
- kontroluje správné nádechy
- hraje v rozsahu tónů c1 – f2
- zahraje stupnici C, G, F dur s kvintakordy
- hraje noty osminové, čtvrt'ové, půlové
- rozlišuje základní druhy artikulace: non legato, legato, staccato
- umí zahrát z paměti lidovou píseň
- umí hrát s doprovodem klavíru

2. ročník

Žák:

- umí pracovat s dechem a jazykem
- hraje v rozsahu tónů c1 – a2
- zahraje stupnici C, G, D, F, B dur a příslušné kvintakordy
- hraje noty půlová s tečkou, čtvrt'ová s tečkou, noty šestnáctinové
- dovede hrát non legato, legato, staccato
- zapojuje se do hry v duu

3. ročník

Žák:

- při hře dobře pracuje s dechem
- hraje v rozsahu tónů c1-c3
- zahraje stupnice C, G, D, A, F, B, Es dur, a, e, d moll a příslušné kvintakordy
- využívá tempová znaménka, dynamiku, rytmus
- zahraje jednoduché skladby z listu
- hraje v duu, triu

4. ročník

Žák:

- hraje stupnice dur do 4 # a 4b v rychlejším tempu s příslušnými kvintakordy
- hraje stupnice moll do 2# a 2b s příslušnými kvintakordy
- interpretuje vybrané přednesové skladby různých žánrů přiměřené obtížnosti
- zapojuje se do komorní hry
- dle svých schopností se přeorientuje na altový nástroj ladění F

5. ročník

Žák:

- ovládá stupnice dur do 4 # a 4b s příslušnými kvintakordy
- ovládá stupnice moll do 3# a 3b s příslušnými kvintakordy
- uplatňuje celý rozsah nástroje
- zkvalitňuje všechny druhy artikulací
- zdokonaluje trylkovou techniku
- dle svých schopností uplatňuje altový nástroj jako základ ve hře na zobcovou flétnu
- dovede hrát v souboru

6. ročník

Žák:

- zahraje všechny stupnice s příslušnými kvintakordy
- navazuje na získané dovednosti z předcházejících ročníků a rozšiřuje je o další technické prvky
- zahraje těžší prstová cvičení
- samostatně pracuje s dynamikou
- využívá tempová rozlišení
- dle svých schopností hraje z listu
- samostatně pracuje na zadané skladbě
- zapojuje se do hry v souboru
- obeznámí se s hrou na tenorový nástroj, pokud má na to fyziologické předpoklady

7. ročník

Žák:

- uplatňuje znalosti a dovednosti v celém rozsahu nástroje
- vnímá náladu skladby a interpretuje ji
- umí tvořit kvalitně tón, barvu tónu
- umí samostatně nastudovat těžší skladbu
- zapojuje se do hry v souboru
- ukončí studium I. stupně veřejným vystoupením

Základní studium II. stupně:

1. ročník

Žák:

- ovládá a využívá celý tónový rozsah nástroje
- hraje brilantně stupnice a příslušné akordy
- zvyšuje nároky na kultivovanost hry, ušlechtilost tónu a klade důraz na rytmickou preciznost
- zdokonaluje interpretační a orientační schopnosti v různých stylových obdobích
- v kolektivní spolupráci se přizpůsobuje ostatním nástrojům po stránce intonační, rytmické a výrazové
- samostatně pracuje na zadané skladbě
- umí hrát v souboru

2. ročník

Žák:

- umí a dokáže uplatnit všechny technické a výrazové prostředky při hře v celém rozsahu nástroje
- s jistotou se orientuje v notovém zápisu různých skladeb
- aktivně se podílí na školních vystoupeních
- umí hrát v souboru

3. ročník

Žák:

- prohlubuje dechovou techniku, frázování a artikulační techniku při hře všech stupnic dur i moll včetně příslušných kvintakordů
- orientuje se v různých slohových obdobích
- umí samostatně nastudovat vybranou přednesovou skladbu
- umí hrát v souboru

4. ročník

Žák:

- prohlubuje dále dechovou techniku, frázování a artikulační techniku při hře všech stupnic dur i moll, včetně příslušných kvintakordů
- orientuje se v různých slohových obdobích, dokáže samostatně nastudovat vybranou přednesovou skladbu
- umí a dokáže uplatnit všechny technické a výrazové prostředky při hře v celém rozsahu nástroje
- dle svých možností se aktivně účastní hry v komorních souborových seskupeních

5.12 Studijní zaměření: Hra na příčnou flétnu

Příčná flétna je jeden z nejstarších hudebních nástrojů. Její využití je možné nejen ve všech hudebních žánrech, ale i v sólové hře. Hra na příčnou flétnu je velmi dechově náročná, proto se v začátcích studenti věnují především dechovým, bránicovým cvičením.

Učební plán: Hra na příčnou flétnu

		I. Stupeň							II. Stupeň			
		1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	1.r	2.r	3.r	4.r
Hra na příčnou flétnu		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka *		1	1	1	1	1						
VOLITELNÉ **	Komorní a souborová hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Klavírní seminář				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv – Pikola	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1

* Jedná se o povinné předměty – všichni žáci jsou zařazeni do vyučovacího předmětu Hudební nauka. Do vyučovacího předmětu Konzultační seminář hudební nauky (viz. kapitola 5.2) jsou zařazeni pouze ti, kterým to ze závažných důvodů povolí ředitelka školy.

** Jedná se o povinně volitelný předmět. - Žák bude zařazen na doporučení učitele a schválení ředitelkou školy

- povinně přidělen alespoň do jednoho.
- žák může do předmětu začít docházet již v dřívějších ročnících, případně v přípravném studiu, případně s vyšší hodinovou dotací.

Učební osnovy vyučovacího předmětu Hra na příčnou flétnu:

Přípravné studium:

Poznámka: Ke hře na příčnou flétnu nemají žáci do osmi let fyzické předpoklady, proto plní Učební plán 1: dvouleté přípravné studium, Učební plán 2: jednoleté přípravné studium (nástroj od pololetí), Učební plán 3: jednoleté přípravné studium (nástroj hned od začátku) ve hře na zobcovou flétnu, klavír nebo kytaru.

Základní studium I. stupně:

1. ročník

Žák:

- seznamuje se s nástrojem, správným nasazením a správným držením těla a nástroje
- umí správně dýchat a frázovat, zakrývat díry a nasazovat tóny
- rozvíjí hudební schopnosti, dbá na přesný rytmus, čistou intonaci
- hraje stupnice v jedné oktávě z paměti
- rozlišuje základní druhy artikulace: non legato, legato, staccato
- hraje v rozsahu $c^1 - c^3$, noty a pomlky: osminová až celá, půlová s tečkou

2. ročník

Žák:

- zdokonaluje dýchání, kvalitu tónu, rytmické a intonační cítění
- rozvíjí prstovou techniku
- hraje v rozsahu tónu c1-f3, noty a pomlky šestnáctinové, čtvrtě a osminové s tečkou.
- hraje stupnice dur i moll přes dvě oktávy zpaměti

3. ročník

Žák:

- upevňuje získané dovednosti, výrazové prostředky, pracuje na kultuře tónu, intonační čistotě a rytmicke
- seznamuje se skladbami z různých stylových období
- navštěvuje souborovou komorní hru
- seznamuje se s nácvikem melodických ozdob

4. ročník

Žák:

- prohlubuje si práci na kultuře tónu a čistotě hry,
- zdokonaluje technickou zručnost hry
- zvládá většinu druhů artikulací a uplatňuje jev celém rozsahu nástroje,
- zdokonaluje trylkovou techniku

5. ročník

Žák:

- zná běžné melodické ozdoby
- rozšiřuje hraný tónový rozsah c1-g3
- rozvíjí správnou intonaci svého nástroje v celém rozsahu
- hraje dur a moll stupnice do 4kř. a 4 b včetně příslušných akordů
- a jejich obrátů
- umí samostatně nastudovat skladby přiměřené svým schopnostem a možnostem

6. ročník

Žák:

- dokáže podat kvalitní tón v celém svém užívaném tónovém rozsahu nástroje, rozšířil rozsah po a3
- hraje dur a moll stupnice do 4kř. a 4 b včetně příslušných akordů
- a jejich obrátů
- je schopen samostatně pracovat na skladbě zadané učitelem

7. ročník

Žák:

- dokáže podat kvalitní tón v celém svém užívaném tónovém rozsahu nástroje, rozšířil rozsah po a3
- hraje dur a moll stupnice do 4kř. a 4 b včetně příslušných akordů
- a jejich obrátů
- je schopen samostatně pracovat na skladbě zadané učitelem

Základní studium II. stupně:

1. ročník

Žák:

- umí a dokáže uplatnit všechny technické a výrazové prostředky
- při hře v celém rozsahu nástroje
- s jistotou se orientuje v notovém zápisu různých skladeb
- dokáže ve skladbě najít a využívat vhodná místa pro nádech

2. ročník

Žák:

- umí a dokáže uplatnit všechny technické a výrazové prostředky
- při hře v celém rozsahu nástroje
- s jistotou se orientuje v notovém zápisu různých skladeb
- dokáže ve skladbě najít a využívat vhodná místa pro nádech

3. ročník

Žák:

- prohlubuje dále dechovou techniku, frázování a artikulační techniku při
- hře všech stupnic dur i moll, včetně příslušných kvintakordů
- orientuje se v různých slohových obdobích, dokáže samostatně nastudovat vybranou přednesovou skladbu
- umí a dokáže uplatnit všechny technické a výrazové prostředky při hře v celém rozsahu nástroje

4. ročník

Žák:

- prohlubuje dále dechovou techniku, frázování a artikulační techniku při
- hře všech stupnic dur i moll, včetně příslušných kvintakordů
- orientuje se v různých slohových obdobích, dokáže samostatně nastudovat
- vybranou přednesovou skladbu
- umí a dokáže uplatnit všechny technické a výrazové prostředky při hře v celém rozsahu nástroje
- dle svých možností se aktivně účastní hry v komorních souborových seskupeních

5.13 Studijní zaměření: Hra na klarinet

Klarinet je historicky "mladý" nástroj, má však své nezastupitelné místo - díky svému velkému rozsahu (4 oktávy) - v sólové i komorní hře. Je standardní součástí komorních, dechových a symfonických orchestrů, hraje důležitou roli v mnoha hudebních žánrech - folklor, klasická a populární hudba, swing, jazz až k dnešním moderním stylům.

Učební plán: Hra na klarinet

		I. Stupeň							II. Stupeň			
		1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	1.r	2.r	3.r	4.r
Hra na klarinet		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka*		1	1	1	1	1						
VOLITELNÉ**	Komorní a souborová hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Klavírní seminář				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv – Pikola	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1

* Jedná se o povinné předměty – všichni žáci jsou zařazeni do vyučovacího předmětu Hudební nauka. Do vyučovacího předmětu Konzultační seminář hudební nauky (viz. kapitola 5.2) jsou zařazeni pouze ti, kterým to ze závažných důvodů povolí ředitel školy.

** Jedná se o volitelný předmět. - Žák bude na doporučení učitele a schválení ředitelem

- povinně přidělen alespoň do jednoho.
- může žák do předmětu začít docházet již v dřívějších ročnících, případně v přípravném studiu, případně s vyšší hodinovou dotací.

Učební osnovy vyučovacího předmětu Hra na klarinet:

Přípravné studium

Poznámka: Ke hře na klarinet nemají žáci do osmi let fyzické předpoklady, proto plní Učební plán 1: dvouleté přípravné studium, Učební plán 2: jednoleté přípravné studium (nástroj od pololetí), Učební plán 3: jednoleté přípravné studium (nástroj hned od začátku) ve hře na zobcovou flétnu, klavír nebo kytaru.

Základní studium I. stupně:

1. ročník

Žák:

- zvládá základní péči o nástroj, ovládá práci s plátkem včetně péče o něj
- rozezná základní délkové a výškové hodnoty not a pomlk a dokáže je prakticky uplatnit při hře
- ovládá techniku správného dýchání, nátiskovou techniku, a zvládá správné tvoření tónu
- ovládá hru tenuto a legato v tónovém rozsahu f – g²
- ovládá stupnice C, G, F s příslušnými kvintakordy
- dokáže zahrát snadné skladby dle svých možností

2. ročník

Žák:

- prohlubuje dechovou techniku, dokáže vytvořit rovný tón, osvojil si správnou artikulaci a souhru techniky nasazování s prstovou technikou
- ovládá hru legato, osvojil si hru v rozsahu f – g²
- umí zahrát stupnice C, G, D, F dur s příslušnými kvintakordy
- osvojil si základní schopnosti souhry s dalším hudebním nástrojem

3. ročník

Žák:

- rozlišuje běžná tempová a dynamická označení
- ovládá hru staccato, tenuto, legato, dokáže uplatnit tyto prostředky při hře vybraných cvičení a přednesových skladeb
- umí zahrát stupnice C, G, D, F dur, a, e, d moll s příslušnými kvintakordy
- interpretuje skladby různých slohových období

4. ročník

Žák:

- rozezná běžná výrazová a agogická označení
- rozšířil tónový rozsah nástroje po c³
- umí zahrát stupnice C, G, D, F, B dur, a, efis, d, g moll s příslušnými kvintakordy
- interpretuje vybrané přednesové skladby různých žánrů přiměřené obtížností
- je schopen souhry s jinými hudebními nástroji

5. ročník

Žák:

- orientuje se v interpretaci běžných melodických ozdob, ovládá různé artikulační způsoby v kombinaci s prstovou technikou
- hraje stupnice do 4 kř. a bé, mollové do 3 kř. a bé s příslušnými kvintakordy
- dokáže samostatně nastudovat skladby přiměřeně svým individuálním schopnostem a možnostem

6. ročník

Žák:

- dokáže podat kvalitní tón v celém rozsahu nástroje,
- rozšiřuje rozsah do e³
- hraje stupnice do 4# a bé, mollové do 4# a bé s příslušnými kvintakordy a jejich obraty
- je schopen samostatně pracovat na zadané skladbě
- aktivně se podílí na školních vystoupeních

7. ročník

Žák:

- ovládá a využívá celý tónový rozsah nástroje
- uplatňuje všechny znalosti a dovednosti nabyté během svého studia
- procvičuje vybrané stupnice dur a moll s příslušnými kvintakordy a jejich obraty
- interpretuje přednesové skladby přiměřeného stupně obtížností
- uplatňuje se v souhře s dalšími nástroji

Základní studium II. stupně:

1. ročník

Žák:

- s jistotou se orientuje v notovém zápisu různých skladeb
- dokáže ve skladbě najít a využívat vhodná místa pro nádech

2. ročník

Žák:

- umí a dokáže uplatnit všechny technické a výrazové prostředky při hře v celém rozsahu nástroje
- s jistotou se orientuje v notovém zápisu různých skladeb
- dokáže ve skladbě najít a využívat vhodná místa pro nádech

3. ročník

Žák:

- prohlubuje dále dechovou techniku, frázování a artikulační techniku při
- hře všech stupnic dur i moll, včetně příslušných kvintakordů
- orientuje se v různých slohových obdobích, dokáže samostatně nastudovat

4. ročník

Žák:

- vybranou přednesovou skladbu
- umí a dokáže uplatnit všechny technické a výrazové prostředky při hře v celém rozsahu nástroje
- dle svých možností se aktivně účastní hry v komorních souborových seskupeních

5.14 Studijní zaměření: Hra na saxofon

Saxofon se používá ponejvíce jako sólový nástroj nebo tvoří sekci v orchestrech.

Učební plán: Hra na saxofon

		I. Stupeň							II. Stupeň			
		1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	1.r	2.r	3.r	4.r
Hra na saxofon		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka*		1	1	1	1	1						
VOLITELNÉ**	Komorní a souborová hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Klavírní seminář				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1

* Jedná se o povinné předměty – všichni žáci jsou zařazeni do vyučovacího předmětu Hudební nauka. Do vyučovacího předmětu Konzultační seminář hudební nauky (viz. kapitola 5.2) jsou zařazeni pouze ti, kterým to ze závažných důvodů povolí ředitelkou školy.

** Jedná se o volitelný předmět. - Žák bude na doporučení učitele a schválení ředitelkou školy

- povinně přidělen alespoň do jednoho.
- může žák do předmětu začít docházet již v dřívějších ročnících, případně v přípravném studiu, případně s vyšší hodinovou dotací.

Učební osnovy vyučovacího předmětu Hra saxofon:

Přípravné studium:

Poznámka: Ke hře na saxofon nemají žáci do osmi let fyzické předpoklady, proto plní Učební plán 1: dvouleté přípravné studium, Učební plán 2: jednoleté přípravné studium (nástroj od pololetí), Učební plán 3: jednoleté přípravné studium (nástroj hned od začátku) ve hře na zobcovou flétnu, klavír nebo kytaru.

Základní studium I. stupně:

1. ročník

Žák:

- zvládá základní péči o nástroj, ovládá práci s plátkem včetně péče o něj
- rozezná základní délkové a výškové hodnoty not a pomlk a dokáže je prakticky uplatnit při hře
- ovládá techniku správného dýchání, nátiskovou techniku, a zvládá správné tvoření tónu
- ovládá hru tenuto a legato v tónovém rozsahu f – g²
- ovládá stupnice C, G, F s příslušnými kvintakordy
- dokáže zahrát snadné skladby dle svých možností

2. ročník

Žák:

- prohloubil dechovou techniku, dokáže vytvořit rovný tón, osvojil si správnou artikulaci a souhru techniky nasazování s prstovou technikou
- ovládá hru legato, osvojil si hru v rozsahu f – g²
- umí zahrát stupnice C, G,D, F dur s příslušnými kvintakordy
- osvojil si základní schopnosti souhry s dalším hudebním nástrojem

3. ročník

Žák:

- rozlišuje běžná tempová a dynamická označení
- ovládá hru staccato, tenuto, legato, dokáže uplatnit tyto prostředky při hře vybraných cvičení a přednesových skladeb
- umí zahrát stupnice C, G,D, F dur, a,e,d moll s příslušnými kvintakordy
- interpretuje skladby různých slohových období

4. ročník

Žák:

- rozezná běžná výrazová a agogická označení
- rozšířil tónový rozsah nástroje po c³
- umí zahrát stupnice C, G, D, F,B dur, a,e,fis,d,g moll s příslušnými kvintakordy
- interpretuje vybrané přednesové skladby různých žánrů přiměřené obtížností
- je schopen souhry s jinými hudebními nástroji

5. ročník

Žák:

- orientuje se v interpretaci běžných melodických ozdob, ovládá různé artikulační způsoby v kombinaci s prstovou technikou
- hraje stupnice do 4 kř. a bé, mollové do 3 kř. a bé s příslušnými kvintakordy
- dokáže samostatně nastudovat skladby přiměřené svým individuálním schopnostem a možnostem

6. ročník

Žák

- dokáže podat kvalitní tón v celém rozsahu nástroje,
- rozšířil rozsah do e³
- hraje stupnice do 4 kř. a bé, mollové do 4 kř. a bé s příslušnými kvintakordy a jejich obraty
- je schopen samostatně pracovat na zadané skladbě
- aktivně se podílí na školních vystoupeních

7. ročník

Žák

- ovládá a využívá celý tónový rozsah nástroje
- uplatňuje všechny znalosti a dovednosti nabyté během svého studia
- procvičuje vybrané stupnice dur a moll s příslušnými kvintakordy a jejich obraty
- interpretuje přednesové skladby přiměřeného stupně obtížností
- uplatňuje se v souhře s dalšími nástroji

Základní studium II. stupně:

1.ročník

Žák:

- s jistotou se orientuje v notovém zápisu různých skladeb
- dokáže ve skladbě najít a využívat vhodná místa pro nádech

2.ročník

Žák:

- umí a dokáže uplatnit všechny technické a výrazové prostředky při hře v celém rozsahu nástroje
- s jistotou se orientuje v notovém zápisu různých skladeb
- dokáže ve skladbě najít a využívat vhodná místa pro nádech

3.ročník

Žák:

- prohlubuje dále dechovou techniku, frázování a artikulační techniku při hře všech stupnic dur i moll, včetně příslušných kvintakordů
- orientuje se v různých slohových obdobích, dokáže samostatně nastudovat vybranou přednesovou skladbu
- umí a dokáže uplatnit všechny technické a výrazové prostředky při hře v celém rozsahu nástroje

4.ročník

Žák:

- umí a dokáže uplatnit všechny technické a výrazové prostředky při hře v celém rozsahu nástroje, dle svých možností se aktivně účastní hry
- zakončí studium II. stupně veřejným vystoupením

5.15 Studijní zaměření: Hra na trubku

Trubka je žesťový hudební nástroj, který se ve svém původním tvaru vyskytoval ve starověku. U starých Řeků se používalo trub k povzbuzení odvahy útočících vojsk. Ve středověku v dobách rytířské slávy byla trubce přisouzena důležitá úloha při zahajování turnajů a oslavách vítězů. Od 17. století má své místo v orchestru, kdy se používá stále hojněji. Koncem 18. století byla opatřena klapkovým zařízením a na počátku 19. století ventily. V současné době má široké uplatnění jak v sólové hře, tak i v komorní a taneční.

Učební plán: Hra na trubku

		I. Stupeň							II. Stupeň			
		1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	1.r	2.r	3.r	4.r
Hra na trubku		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka*		1	1	1	1	1						
VOLITELNÉ**	Komorní a souborová hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Klavírní seminář				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv – Píkola	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1

* Jedná se o povinné předměty – všichni žáci jsou zařazeni do vyučovacího předmětu Hudební nauka. Do vyučovacího předmětu Konzultační seminář hudební nauky (viz. kapitola 5.2) jsou zařazeni pouze ti, kterým to ze závažných důvodů povolí ředitel školy.

** Jedná se o volitelný předmět. - Žák bude na doporučení učitele a schválení ředitelem

- povinně přidělen alespoň do jednoho.
- může žák do předmětu začít docházet již v dřívějších ročnících, případně v přípravném studiu, případně s vyšší hodinovou dotací.

Učební osnovy vyučovacího předmětu Hra na trubku:

Přípravné studium

Poznámka: Ke hře na trubku nemají žáci do osmi let fyzické předpoklady, proto plní **Učební plán 1: dvouleté přípravné studium, Učební plán 2: jednoleté přípravné studium (nástroj od pololetí), Učební plán 3: jednoleté přípravné studium (nástroj hned od začátku)** ve hře na zobcovou flétnu, klavír nebo kytaru.

Základní studium I. stupně:

1. ročník

Žák:

- má zájem o hru na trubku
- zvládá návyk správného dýchání, postoje při hře a správného nasazení nátrubku na rty
- zvládá základní nátlakové návyky jako předpoklad pro tvoření ušlechtilého tónu
- umí spojovat notový zápis se sluchovou orientací a umí ji správně reprodukovat
- dle individuálních schopností zvládá hru z paměti

2. ročník

Žák:

- užívá nátiskové schopnosti a rozšiřuje tónový rozsah
- projevuje snahu o technicky a výrazově hlubší hudební projev
- realizuje hru v dynamických odstínech
- zvládá rytmické a tempové rozlišení skladeb též pomocí souhry s klavírem
- zapojuje se v oblasti skupinové interpretace

3. ročník

Žák:

- zvládá větší počet náročnějších skladeb, z nichž některé využil pro veřejná vystoupení
- ovládá další prvky technických a výrazových dovedností
- umí hrát legato, staccato
- porovná kvalitu tónu a hudebního projevu
- rozvine hudební paměť, hru z listu, hru bez not

4. ročník

Žák:

- hraje snadnější skladby, orchestrální party se smyslem pro stylovou reprodukci
- zvládá hru v rychlejších tempech, v legatu i staccatu
- dovede zahrát známou melodii podle sluchu
- má vztah k nástroji a cítí potřebu si zahrát

5. ročník

Žák:

- zvládá hru náročnějších skladeb v rychlejších tempech
- stále dbá na kvalitu tónu
- rozvine schopnost hry z listu
- zapojuje se do komorní nebo souborové hry

6. ročník

Žák:

- pozná kvalitu nových skladeb a má schopnost posuzovat jejich hodnotu a úroveň
- upevňuje a zdokonaluje nátiskové schopnosti
- užívá intonační čistotu, pečlivé provádění frázovacích dynamických a tempových označení
- pěstuje smysl pro hru v komorním tělese nebo souboru

7. ročník

Žák:

- využívá ušlechtilý tón v dynamice pp-ff
- zvládá bohatost hudebního projevu, základy interpretace v různých stylových obdobích,
- má prohloubeny správné návyky dýchání-bránice
- zdokonalí svou hru a výrazové schopnosti v souborové hře
- hra z paměti mu nečiní potíže

Základní studium II. stupně:

1. ročník

Žák:

- využívá a rozvíjí výrazové stránky hry na trubku (dynamika, frázování, hospodaření s dechem, artikulace, vibrato) jako prostředek k osobitému projevu
- samostatně rozvíjí hudební paměť na vybraných skladbách
- rozpoznává skladby z jednotlivých stylových období v literatuře pro trubku

2. ročník

Žák:

- rozpoznává skladby z jednotlivých stylových období v literatuře pro trubku
- zvládá nastudování komorních nebo orchestrálních partů

3. ročník

Žák:

- umí nacvičovat a zahrát trylky a melodické ozdoby umí se orientovat v historii svého nástroje, jeho příbuzných obměnách, různá ladění a konstrukce (křídlovka, trubka piccolo)
- využívá a rozvíjí výrazové stránky hry na trubku (dynamika, frázování, hospodaření s dechem, artikulace, vibrato) jako prostředek k osobitému projevu
- samostatně rozvíjí hudební paměť na vybraných skladbách
- rozpoznává skladby z jednotlivých stylových období v literatuře pro trubku
- zvládá nastudování komorních nebo orchestrálních partů

4. ročník

Žák:

- využívá a rozvíjí výrazové stránky hry na trubku (dynamika, frázování, hospodaření s dechem, artikulace, vibrato) jako prostředek k osobitému projevu
- rozpoznává skladby z jednotlivých stylových období v literatuře pro trubku
- využívá pohotovost při hře z listu
- zvládá nastudování komorních nebo orchestrálních partů

5.16 Studijní zaměření: Hra na pozoun

Snížcový trombón, pozoun je žesťový hudební nástroj. Možné jsou oba názvy – trombón pochází z francouzštiny a pozoun z němčiny. První doložená zpráva o využití nástroje pochází z 15. století z Francie. Je jedním z nástrojů, který si od svého vzniku zachoval stejnou podobu. Výška tónu se určuje pomocí tahu snížce, proto lze na nástroj hrát intonačně velmi čistě. Dnes se nástroj využívá jak v sólové hře, tak i v komorních a tanečních souborech.

Učební plán: Hra na pozoun

		I. Stupeň							II. Stupeň			
		1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	1.r	2.r	3.r	4.r
Hra na pozoun		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka*		1	1	1	1	1						
VOLITELNÉ**	Komorní a souborová hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Klavírní seminář				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv – Pikola	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1

* Jedná se o povinné předměty – všichni žáci jsou zařazeni do vyučovacího předmětu Hudební nauka. Do vyučovacího předmětu Konzultační seminář hudební nauky (viz. kapitola 5.2) jsou zařazeni pouze ti, kterým to ze závažných důvodů povolí ředitelkou školy.

** Jedná se o volitelný předmět. - Žák bude na doporučení učitele a schválení ředitelkou školy

- povinně přidělen alespoň do jednoho.
- může žák do předmětu začít docházet již v dřívějších ročnících, případně v přípravném studiu, případně s vyšší hodinovou dotací.

Učební osnovy vyučovacího předmětu Hra na pozoun:

Přípravné studium

Poznámka: Ke hře na pozoun nemají žáci do osmi let fyzické předpoklady, proto plní **Učební plán 1: dvouleté přípravné studium, Učební plán 2: jednoleté přípravné studium (nástroj od pololetí), Učební plán 3: jednoleté přípravné studium (nástroj hned od začátku)** ve hře na zobcovou flétnu, klavír nebo kytaru.

Základní studium I. stupně:

1. ročník

Žák

- má zájem o hru na pozoun
- umí si připravit nástroj ke hře
- využívá dle svých schopností základní nátlakové návyky
- má vytvořeny základní nátlakové návyky jako předpoklad pro tvoření ušlechtilého tónu
- umí spojovat notový zápis se sluchovou orientací a umí ji správně reprodukovat

2. ročník

Žák

- užívá nátiskové schopnosti a rozšiřuje tónový rozsah
- realizuje hru v dynamických odstínech
- zvládá rytmické a tempové rozlišení skladeb též pomocí souhry s klavírem
- zapojuje se v oblasti skupinové interpretace
- dle individuálních schopností zvládá hru z paměti, melodickou představivost a správné dělení frází

3. ročník

Žák

- využívá další prvky technických a výrazových dovedností
- zvládá hru na všech sedmi polohách (dle fyzických předpokladů)
- chápe kvalitu tónu a hudebního projevu
- zvládá hru z listu a hru z paměti

4. ročník

Žák

- zahraje snadnější skladby, orchestrální party se smyslem pro stylovou reprodukci
- zahraje známou melodii podle sluchu
- k nástroji má vztah a cítí potřebu si zahrát
- využívá všechny základní snížkové polohy nástroje

5. ročník

Žák

- zvládá náročnější skladby v rychlejších tempech
- rozezná kvalitu tónu
- je schopen hry z listu
- je zapojen do komorní nebo souborové hry
- zvládá hru v rychlejších tempech ve staccatu

6. ročník

Žák

- má zájem o poznávání nových skladeb, schopnost posuzovat jejich hodnotu a úroveň
- ovládá nátiskové schopnosti
- vystihne intonační čistotu, pečlivé provádění frázovacích dynamických a tempových označení
- pěstuje smysl pro hru v komorním tělese nebo souboru

7. ročník

Žák

- zohledňuje ušlechtilý tón v dynamice pp-ff
- má prohloubeny správné návyky dýchání-bránice
- zvládá tvorbu melodického frázování, zdokonalil techniku – lehkost ve hře a zpěvnost tónu
- uplatňuje výrazové schopnosti v souborové hře
- hra z paměti mu nečiní potíže
- využívá pomocné polohy nástroje (+, -)

Základní studium II. stupně:

1. ročník

Žák

- využívá a rozvíjí výrazové stránky hry na pozoun (dynamika, frázování, hospodaření s dechem, artikulace, vibrato) jako prostředek k osobitému projevu
- zvládá nastudování komorních nebo orchestrálních partů
- má pohotovost při hře z listu
- zvládá nastudování komorních nebo orchestrálních partů

2. ročník

Žák

- využívá a rozvíjí výrazové stránky hry na pozoun (dynamika, frázování, hospodaření s dechem, artikulace, vibrato) jako prostředek k osobitému projevu
- zvládá nastudování komorních nebo orchestrálních partů
- samostatně uplatní hudební paměť na vybraných skladbách

3. ročník

Žák

- využívá a rozvíjí výrazové stránky hry na pozoun (dynamika, frázování, hospodaření s dechem, artikulace, vibrato) jako prostředek k osobitému projevu
- samostatně uplatní hudební paměť na vybraných skladbách
- má pohotovost při hře z listu
- zvládá nastudování komorních nebo orchestrálních partů

4. ročník

Žák

- umí nacvičovat a zahrát trylky a melodické ozdoby
- samostatně uplatní hudební paměť na vybraných skladbách
- využívá a rozvíjí výrazové stránky hry na pozoun (dynamika, frázování, hospodaření s dechem, artikulace, vibrato) jako prostředek k osobitému projevu
- zvládá samostatné nastudování komorních nebo orchestrálních partů

5.17 Studijní zaměření: Hra na lesní roh

Lesní roh řadíme mezi žesťové nástroje, pevné místo v orchestrech má již od 18. století. Vyvinul se z loveckých nástrojů používaných pro hraní fanfár a signálů při lovu zvěře. Přibližně od roku 1814 je opatřen ventily, což umožňuje hrát celý chromatický rozsah tónů.

Učební plán: Hra na lesní roh

		I. Stupeň							II. Stupeň			
		1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	1.r	2.r	3.r	4.r
Hra na lesní roh		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka*		1	1	1	1	1						
VOLITELNÉ**	Komorní a souborová hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Klavírní seminář				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv – Pikola	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1

* Jedná se o povinné předměty – všichni žáci jsou zařazeni do vyučovacího předmětu Hudební nauka. Do vyučovacího předmětu Konzultační seminář hudební nauky (viz. kapitola 5.2) jsou zařazeni pouze ti, kterým to ze závažných důvodů povolí ředitelka školy.

** Jedná se o volitelný předmět. - Žák bude na doporučení učitele a schválení ředitelkou školy

- povinně přidělen alespoň do jednoho.
- může žák do předmětu začít docházet již v dřívějších ročnících, případně v přípravném studiu, případně s vyšší hodinovou dotací.

Učební osnovy vyučovacího předmětu Hra na lesní roh:

Přípravné studium

Poznámka: Ke hře na lesní roh nemají žáci do osmi let fyzické předpoklady, proto plní Učební plán 1: dvouleté přípravné studium, Učební plán 2: jednoleté přípravné studium (nástroj od pololetí), Učební plán 3: jednoleté přípravné studium (nástroj hned od začátku) ve hře na zobcovou flétnu, klavír nebo kytaru.

Základní studium I. stupně:

1. ročník

Žák:

- vysvětlí a popíše správné návyky pro hru na nástroj (držení nástroje, postavení rukou a těla při hře, tvorba tónu, brániční dýchání)
- nasazuje tóny jazykem v rozsahu kvinty
- interpretuje jednoduchou píseň (sólově nebo s doprovodným nástrojem)

2. ročník

Žák:

- za použití bráničního dechu a správného tvoření tónu hraje v rozsahu oktávy
- přečte a zopakuje základní rytmické útvary
- zahraje z paměti jednoduché písně a skladby
- přečte notový zápis v jednoduchých hudebních útvarech (dynamika, agogika)

3. ročník

Žák:

- použije odpovídající dynamiku a tempo pro vystižení nálady skladby
- při nácviu techniky používá základní artikulační modely
- interpretuje lidové písně a skladby (sólově nebo s doprovodným nástrojem)
- interpretované skladby zahraje vyrovnaným tónem, správným nasazením a intonací

4. ročník

Žák:

- zvládá základní údržbu nástroje (promazávání klapek a trubic k odkapávání vody
- z nástroje), vyčištění nástroje, účelné vylití vody z trubic během hry
- je schopen upevnit nátisk a zkvalitňovat tón cvičením vydržovaných tónů
- zvládá rozsah nástroje od malého g po e2
- využívá základní dynamické odstínění ve hře
- hru legato pomocí rozložených akordů
- hraje durové stupnice a akordy do 2 posuvek
- zahraje snadné přednesové skladby

5. ročník

Žák:

- naladí za asistence pedagoga nástroj k doprovodnému nástroji pomocí vytahování
- ladících trubic
- hraje sólistickým způsobem ve stoje – zná i orchestrální způsob hraní v sedě
- používá systém domácí přípravy, včetně rozehrávky – vydržované tóny, legatové spoje
- přiměřeně zvládá rozsah nástroje od malého f po f2
- využívá při hře dynamiku, tempové rozlišení, frázování a agogiku ve středních polohách rozsahu
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů dle svých individuálních schopností

6. ročník

Žák:

- orientuje se v historii nástroje, v jeho technických a zvukových možnostech a v literatuře napsané pro lesní roh
- je schopen sebekontroly při cvičení a vystupování, analýzy výkonu
- zdokonaluje nátisk systémem cvičení vydržovaných tónů, legatových akordických spojů a chromatických legatových postupů
- zahraje durové a mollové stupnice a akordy do 4 posuvek
- využívá nástroj v rozsahu od malého f po g2
- využívá tzv. B klapku

7. ročník

Žák:

- propojuje a využívá při hře všechny získané technické i výrazové dovednosti s důrazem na kvalitu a tvoření tónu

- dovede se připravit na absolventské vystoupení
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- zvládá základní artikulace (tenuto, staccato, legato) v celém rozsahu
- využívá při hře dynamiku, tempové rozlišení, frázování a agogiku v celém rozsahu nástroje
- zvládá durové a mollové stupnice do 5 posuvek
- vypracuje rozsah nátiskovými cvičeními
- je zodpovědný za své výkony na koncertním vystoupení i v hodinách s učitelem

Základní studium II. stupně:

1. ročník

Žák:

- při interpretaci náročnějších skladeb využívá nabyté dechové vybavenosti i technické možnosti svého nástroje (rozsah, artikulace)
- ve spolupráci s učitelem u hraných skladeb použije základní prostředky pro výstavbu fráze (nádechy, dynamika, agogika)
- s pedagogem konzultuje výkony své i ostatních hráčů

2. ročník

Žák:

- je schopen samostatně pracovat s barvou a kvalitou tónu a správnou artikulací
- nasazuje tón v různých polohách a různých dynamikách
- hraje přiměřeně náročnější etudy a přednesové skladby
- zná všechny durové a mollové stupnice a akordy
- vypracuje intonační čistotu hry a celkový hráčský projev

3. ročník

Žák:

- využívá svých posluchačských a interpretačních zkušeností a získaných hudebních vědomostí a dovedností k samostatnému studiu nových skladeb a vyhledávání skladeb podle vlastního výběru
- zvládá rozsah nástroje 2,5 oktávy

4. ročník

Žák:

- je schopen si vytvořit názor na interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů a tento svůj názor formulovat
- samostatně studuje skladby dle vlastního výběru a zájmu

5.18 Studijní zaměření: Sólový zpěv

Sólový zpěv patří mezi nejpřirozenější a nejrozšířenější lidský hudební projev, který je nedílnou součástí každé společnosti. Nabízí již nejmladším dětem procitnout do světa hudby, a pomocí zpěvu vyjádřit svou náladu, pocity a emoce.

Cílem sólového zpěvu je pěstovat u žáků správné dýchání, posazení hlasu, čistotu intonace, smysl pro rytmus, melodii a frázi. Umožňuje jim interpretovat díla všech hudebních období stylů a žánrů.

Žák své hudební návyky a dovednosti rozvíjí nejen jako sólista, ale i jako zpěvák ve vícehlasém zpěvu.

Učební plán: Sólový zpěv

		I. Stupeň							II. Stupeň			
		1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	1.r	2.r	3.r	4.r
Sólový zpěv		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka*		1	1	1	1	1						
VOLITELNÉ**	Komorní a souborová hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Klavírní seminář				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv – Pikola	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1

* Jedná se o povinné předměty – všichni žáci jsou zařazeni do vyučovacího předmětu Hudební nauka. Do vyučovacího předmětu Konzultační seminář hudební nauky (viz. kapitola 5.2) jsou zařazeni pouze ti, kterým to ze závažných důvodů povolí ředitelkou školy.

** Jedná se o volitelný předmět. - Žák bude na doporučení učitele a schválení ředitelkou

- povinně přidělen alespoň do jednoho.
- může žák do předmětu začít docházet již v dřívějších ročnících, případně v přípravném studiu, případně s vyšší hodinovou dotací.

Učební osnovy vyučovacího předmětu Sólový zpěv:

Přípravné studium: Příprava – sólový zpěv

Učební plán 1: dvouleté přípravné studium

PHV 1–1. ročník

Příprava – sólový zpěv

Žák:

- uvědomuje si správné a přirozené držení těla
- učí se základům dechové techniky
- pracuje s fantazií a představivostí
- zazpívá jednoduchou píseň z paměti

PHV 2–2. ročník

Příprava – sólový zpěv

Žák:

- osvojuje si správné a přirozené držení těla
- osvojuje si základy dechové techniky
- pracuje s fantazií a představivostí
- upevňuje si intonaci
- zpívá jednoduché písně z paměti
- zvládá jednoduchá hlasová cvičení

Učební plán 2: jednoleté přípravné studium (zpěv od pololetí)

PHV 2:

Příprava – sólový zpěv

Žák:

- uvědomuje si správné a přirozené držení těla
- osvojuje si základy dechové techniky
- pracuje s fantazií a představivostí
- upevňuje si intonaci
- zvládá jednoduchá hlasová cvičení
- zpívá jednoduché písně z paměti

Učební plán 3: jednoleté přípravné studium (zpěv hned od začátku)

PHV 2:

Příprava – sólový zpěv

Žák:

- uvědomuje si správné a přirozené držení těla
- osvojuje si základy dechové techniky
- upevňuje si intonaci
- pracuje s fantazií a představivostí
- zvládá jednoduchá hlasová cvičení
- zpívá jednoduché písně z paměti

Základní studium I. stupně:

1. ročník

Žák:

- osvojuje si správné a přirozené držení těla a základy dechové techniky
- má povědomí o správné artikulaci
- využívá hlas ve svém přirozeném rozsahu
- podle individuálního hlasového vývoje a stupně hudební vyspělosti zpívá jednoduché dětské a lidové písně
- zpívá s jednoduchým doprovodem
- využívá svou fantazii a představivost pro správné pěvecké vnímání a návyky
- rozvíjí své rytmické a hudební cítění

2. ročník

Žák:

- upevňuje si správné a přirozené držení těla a klidné dýchání (vnímá to jako nedílnou součást správného zpívání)
- upevňuje si správné návyky pro nasazení tónu, artikulaci a intonaci
- vnímá základní dynamiku a agogiku na základě porozumění textu
- podle individuální hlasové a pěvecké vyspělosti využívá hlas ve svém přirozeném rozsahu
- zpívá lidové a umělé písně úměrné hlasové vyspělosti žáka
- využívá fantazie a představivosti ve zpívání
- dále rozvíjí své rytmické a hudební cítění
- zpívá s doprovodem

3. ročník

Žák:

- má správné a přirozené držení těla a klidné dýchání
- využívá základní pěvecké návyky a technické prvky
- využívá fantazie a zvukové představivosti při zpěvu
- zpívá jednoduchá hlasová cvičení
- používá hlas v celém rozsahu – podle své (individuální) hlasové a pěvecké vyspělosti, nepřepíná své síly
- zpívá se základní dynamikou a agogikou
- má povědomí o legatovém zpěvu
- zpívá lidové a umělé písně podle svých možností, vyspělosti a stupně hudebního rozvoje
- zpívá s doprovodem
- umí zazpívat píseň z paměti

4. ročník

Žák:

- prohlubuje svou pěveckou, dechovou a artikulační techniku
- využívá správné návyky pro měkké nasazení tónu
- využívá základní dynamiku a agogiku
- zpívá hlasová cvičení, lidové a umělé písně úměrné své (individuální) hlasové vyspělosti
- prohlubuje pěvecké dovednosti z předchozích ročníků
- využívá hlas v celém svém hlasovém rozsahu a pracuje na jeho rozšíření
- prohlubuje smysl pro vedení jednoduché hudební fráze
- zpívá z paměti

5. ročník

Žák:

- pracuje se základní pěveckou, dechovou a artikulační technikou
- má povědomí o kultivovaném hlasovém projevu
- rozvíjí cítění pro přirozenou práci s dynamikou a ostatními výrazovými prostředky
- rozvíjí pěveckou fantazii a představivost
- zpívá z paměti delší skladby, nebo i více skladeb
- zpívá se složitějším doprovodem
- má povědomí o zásadách hlasové hygieny
- poslech známých pěveckých osobností
- zpívá ve dvojhlasu

6. ročník

Žák:

- ovládá základní pěveckou, dechovou a artikulační techniku
- podle svých možností pracuje na rozšíření hlasového rozsahu
- pracuje s větší škálou dynamiky a výrazových prostředků na základě porozumění textu a hudby
- rozvíjí smysl pro kultivovaný pěvecký projev
- zpívá složitější hlasová cvičení úměrné své hlasové vyspělosti
- na základě své hlasové vyspělosti zpívá písně různých žánrů
- zpívá ve dvojhlasu, trojhlasu, popř. vícehlasu)
- je seznámen s obdobím mutačního vývoje a potřebnou hlasovou hygienou
- poslech známých pěveckých osobností

7. ročník

Žák:

- ovládá základy pěvecké a dechové techniky, měkké nasazení tónu, zásady správné artikulace a celkové hlasové kultury
- podle svých možností má rozšířený hlasový rozsah a vyrovnané hlasové rejstříky
- využívá výrazových prostředků na základě porozumění textu a hudby, má smysl pro celkový projev, vedení hudebních frází a kantilény
- zpívá složitější hlasová cvičení podle svých možností a hlasové vyspělosti
- zpívá lidové a umělé písně ve složitější úpravě
- vědomě uplatňuje zásady hlasové hygieny
- poslech známých pěveckých osobností
- zvládá zpěv se složitějším doprovodem
- orientuje se v zápise svého partu ve vícehlasých skladbách
- se připravuje na absolventský koncert, případně na talentovou zkoušku – vhodným studijním repertoárem

Základní studium II. stupně:

1. ročník

Žák:

- vědomě využívá pěveckou, dechovou a artikulační techniku
- má vyrovnaný hlas v celém svém hlasovém rozsahu
- zpívá hlasová cvičení podle technické vyspělosti a potřeby
- zpívá vokalizy úměrné své vyspělosti
- ovládá zpěv kantilény, dodržuje fráze a orientuje se v notovém zápise a textu
- využívá dynamiku a agogiku, má kultivovaný pěvecký projev
- zpívá lidové písně ve složitější úpravě
- zpívá umělé písně podle individuální hlasové vyspělosti a zaměření

2. ročník

Žák:

- vědomě využívá pěveckou, dechovou a artikulační techniku
- má vyrovnaný hlas v celém svém hlasovém rozsahu
- zpívá hlasová cvičení podle technické vyspělosti a potřeby
- zpívá vokalizy úměrné své vyspělosti
- ovládá zpěv kantilény, dodržuje fráze a orientuje se v notovém zápise a textu
- využívá dynamiku a agogiku, má kultivovaný pěvecký projev

- ovládá intonačně čistý zpěv svého patru ve skladbách a capella
- dokáže zpívat z listu jednodušší skladby
- zpívá lidové písně ve složitější úpravě
- zpívá umělé písně podle individuální hlasové vyspělosti a zaměření

3. ročník

Žák:

- vědomě využívá pěveckou, dechovou a artikulační techniku
- má vyrovnaný hlas v celém svém hlasovém rozsahu
- řídí se zásadami hlasové hygieny
- podle svých možností zpívá ve vícehlasém seskupení
- poslech známých pěveckých osobností
- vytváří si vlastní názor na studovanou skladbu či píseň a obecný přehled o vokální a vokálně-instrumentální hudbě a základní pěvecké literatuře

4. ročník

Žák:

- vědomě využívá pěveckou, dechovou a artikulační techniku
- má vyrovnaný hlas v celém svém rozsahu
- řídí se zásadami hlasové hygieny
- podle svých možností zpívá ve vícehlasém seskupení
- poslech známých pěveckých osobností
- vytváří si vlastní názor na studovanou skladbu či píseň a obecný přehled o vokální a vokálně-instrumentální hudbě a základní pěvecké literatuře

5.19 Studijní zaměření: Sborový zpěv

Nejpřirozenějším a nejrozšířenějším hudebním projevem člověka je zpěv. Sborový zpěv je prostředkem k rozvoji hudebnosti a ke zvyšování zájmu o hudbu. Sborový zpěv umožňuje dětem a mládeži naučit se pracovat v kolektivu a přizpůsobovat se potřebám sboru, hlouběji vnímat emocionální zážitky, rozvíjet hudební citění žáků a rozhled žáků. Umožňuje jim interpretovat díla všech hudebních období stylů a žánrů.

Sborový zpěv je určen všem žákům hudebního oboru, a nejen pro ty, kteří navštěvují předmět sólový zpěv.

Učební plán: Sborový zpěv

		I. Stupeň							II. Stupeň			
		1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	1.r	2.r	3.r	4.r
Sborový zpěv		2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
Hudební nauka*		1	1	1	1	1						
VOLITELNÉ**	Komorní a souborová hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Klavírní seminář				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv – Pikola	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1

* Jedná se o povinné předměty – všichni žáci jsou zařazeni do vyučovacího předmětu Hudební nauka. Do vyučovacího předmětu Konzultační seminář hudební nauky (viz. kapitola 5.2) jsou zařazeni pouze ti, kterým to ze závažných důvodů povolí ředitelkou školy.

** Jedná se o volitelný předmět. - Žák bude na doporučení učitele a schválení ředitelkou školy

- povinně přidělen alespoň do jednoho.
- může žák do předmětu začít docházet již v dřívějších ročnících, případně v přípravném studiu, případně s vyšší hodinovou dotací.

Učební osnovy vyučovacího předmětu Sborový zpěv:

Přípravné studium: Příprava-Sborový zpěv

Učební plán 1: dvouleté přípravné studium

PHV 1–1. ročník

Příprava – sborový zpěv

Žák:

- umí zopakovat jednoduchá rytmická cvičení
- reprodukuje krátké melodické úryvky
- poznává zákonitosti pěveckého dýchání: nádech – zadržení dechu – výdech na sykavky
- zazpívá jednoduchou lidovou píseň s harmonickým doprovodem
- naučí se následovou metodou nové krátké lidové i umělé písně z dětského repertoáru
- rozumí nástupu a závěru sbormistrovských gest a učí se tyto prvky uplatnit ve sborovém zpívání

PHV 2–2. ročník

Příprava – sólový zpěv

Žák:

- reprodukuje krátká melodická a rytmická cvičení
- rozvíjí své hlasové možnosti v dechových a hlasových cvičeních s uplatněním metodické představivosti
- dokáže dokončit závěti melodie dle vlastní invence
- zařazuje do svých pěveckých dovedností základy hlasové průpravy: jednoduchá cvičení v rozsahu tercie, kvinty
- interpretuje jednoduchou lidovou píseň i bez harmonického doprovodu
- umí nastoupit a ukončit píseň podle sbormistrovské gestikulace

Učební plán 2: jednoleté přípravné studium (*sbor od pololetí*)

PHV 2:

Příprava – sólový zpěv

Žák:

- reprodukuje krátká melodická a rytmická cvičení
- rozvíjí své hlasové možnosti v dechových a hlasových cvičeních s uplatněním metodické představivosti
- dokáže dokončit závěti melodie dle vlastní invence
- zařazuje do svých pěveckých dovedností základy hlasové průpravy: jednoduchá cvičení v rozsahu tercie, kvinty
- interpretuje jednoduchou lidovou píseň i bez harmonického doprovodu
- umí nastoupit a ukončit píseň podle sbormistrovské gestikulace

Učební plán 3: jednoleté přípravné studium (*sbor hned od začátku*)

PHV 2:

Příprava – sólový zpěv

Žák:

- reprodukuje krátká melodická a rytmická cvičení
- rozvíjí své hlasové možnosti v dechových a hlasových cvičeních s uplatněním metodické představivosti
- dokáže dokončit závěti melodie dle vlastní invence
- zařazuje do svých pěveckých dovedností základy hlasové průpravy: jednoduchá cvičení v rozsahu tercie, kvinty
- interpretuje jednoduchou lidovou píseň i bez harmonického doprovodu
- umí nastoupit a ukončit píseň podle sbormistrovské gestikulace

Základní studium I. stupně:

1. ročník

Žák

- zvládá správný pěvecký postoj
- rozvíjí své hlasové i dechové možnosti ve cvičeních i při pamětním nácviku jednoduchého repertoáru
- je schopen zopakovat jednoduchou melodii *brumendo*
- dokáže rozpoznat dynamiku *p* a *f* a učí se ji poznávat i ve sbormistrovských gestech
- zvládá pěvecké dýchání: nádech – zadržení dechu – vypouštění dechu na „s“
- vnímá při interpretaci ostatní členy sboru i instrumentální doprovod a učí se vlastní individuální pěvecký projev přizpůsobit celkovému projevu tělesa

2. ročník

Žák

- získává jistotu v elementárních dovednostech práce s dechem a hlasem
- umí měkce nasadit tón
- zvládá správný pěvecký postoj i posez
- zopakuje jednodušší melodii brumendo i nebo na různé slabiky
- rozumí a reaguje na gesta sbormistra ohledně nástupu, závěru a základní dynamiky
- umí zpívat z paměti

3. ročník

Žák:

- rozvíjí své dechové a hlasové možnosti na základě úvodních cvičení
- zopakuje jednoduchou melodii v rozsahu sexty
- učí se zpívat v jednoduché polyfonii (kánón)
- dokáže rozlišit dynamiku p – mf – f
- orientuje se v elementárním notovém zápisu
- reaguje na sbormistrova gesta

4. ročník

Žák:

- upevňuje měkké nasazení tónu
- seznamuje se s fungováním hlavového tónu
- získává jistotu v kánonickém zpěvu jednoduché polyfonie
- s ohledem na obsah písní se učí odlišovat výraz
- obsah skladby interpretuje i následováním výrazových, agogických gest sbormistra

5. ročník

Žák:

- zvládá legatový zpěv
- je schopen zopakovat jednoduchou melodii v rozsahu sexty
- dokáže rozlišit dynamiku p, mf a f
- orientuje se v notovém zápisu
- dokáže zopakovat jednoduché rytmické cvičení
- umí reagovat na sbormistrova gesta
- rozumí obsahu písně

6. ročník

Žák:

- dokáže rozlišit dynamiku v celé své škále
- je schopen zpěvem vyjádřit obsah písně
- udrží svůj hlas v jednoduchém dvojhlase
- je schopen doprovodu na jednoduché rytmické nástroje

7. ročník

Žák:

- správně artikuluje
- umí používat svůj hlas v rozsahu oktávy s instrumentálním doprovodem
- dokáže rozlišit skladby z různých období a vhodně je interpretuje
- ovládá základy jevištního chování při vystoupení
- je schopen vnímat vyváženost hlasů ve sborové skladbě

Základní studium II. stupně:

1. ročník

Žák:

- správně artikuluje
- umí používat svůj hlas v rozsahu oktávy
- dokáže rozlišit skladby z různých období a vhodně je interpretuje
- ovládá základy jevištního chování při vystoupení
- je schopen vnímat vyváženost hlasů ve sborové skladbě

2.ročník

Žák:

- užívá vyrovnaný hlas v celém svém hlasovém rozsahu
- orientuje se v notovém zápisu vícehlasé skladby
- čistě intonuje v jednohlasých skladbách a capella
- ovládá základy jevištního chování při vystoupení

3.ročník

Žák:

- užívá vyrovnaný hlas v celém svém hlasovém rozsahu
- orientuje se v notovém zápisu vícehlasé skladby
- čistě intonuje v jednohlasých skladbách a capella
- ovládá základy jevištního chování při vystoupení

4.ročník

Žák:

- užívá vyrovnaný hlas v celém svém hlasovém rozsahu
- orientuje se v notovém zápisu vícehlasé skladby
- čistě intonuje v jednohlasých i vícehlasých skladbách a capella
- zpívá z listu jednodušší skladby

5.20 Komorní a souborová hra

Předmět Komorní a souborová hra se vyučuje od čtvrtého ročníku prvního stupně základního studia v každém studijním zaměření hudebního oboru ZUŠ. Obvykle se postupuje od výuky v nejjednodušším komorním útvaru, kde se žáci naučí poslouchat jeden druhého, přizpůsobovat se, vnímat rytmus a harmonii. Postupně bývá duo rozšířeno na trio, popřípadě kvarteto (i v kombinaci různých nástrojů) nebo na soubor. Vše záleží na momentální nabídce Komorní a souborové hry ve školním roce, proto ve škole žáci navštěvují v rámci volitelných předmětů různá hudební uskupení, která jsou zaměřena na různé hudební styly. V rámci předmětu Komorní hra jsou vyučovány komorní, souborové hry a kombinace hry na různé nástroje: flétny, Red Band, dechové nástroje, kytary, akordeony, komorní zpěv nebo klavírní seminář. Také se ve škole vyučují dvě oddělení pěveckého sboru Pikolka a Pikola. Žák může být zařazen do Komorní a souborové hry i dříve než od čtvrtého ročníku, a to na doporučení učitele hlavního studijního zaměření.

Učební plány Komorní a souborová hra I. a II. stupeň základního studia

- viz jednotlivá studijní zaměření hudebního oboru

Učební osnovy vyučovacích předmětů Komorní a souborová hra

Základní studium I. stupně:

1. – 3. ročník se nevyučuje

4. ročník

Žák:

- orientuje se v notovém zápise svého partu
- reprodukuje jednoduchý notový zápis sám i s ostatními spolužáky
- má smysl pro kolektivní zodpovědnost

5. ročník

Žák:

- zodpovědně přistupuje k přípravě
- přizpůsobuje se svým spoluhráčům rytmicky a intonačně
- je samostatný v přípravě před výukou (manipulace s nástrojem, příprava notového materiálu a ostatních pomůcek)

6. ročník

Žák:

- orientuje se v notovém zápise jednotlivých nástrojů
- prezentuje se na školních i veřejných vystoupeních
- při výuce dodržuje kázeň, i když nehraje
- reaguje na pokyny učitele (nástupy, dynamika, agogika)

7. ročník

Žák:

- reaguje na nečekané situace ve hře
- přizpůsobí svou reprodukci podle toho, zda hraje sólo či doprovod

- orientuje se v různých žánrech i stylových obdobích
- samostatně navrhuje repertoár

Základní studium II. stupně:

1. ročník:

Žák:

- profiluje se podle svého zájmu a zaměření, využívá svých zkušeností, vědomostí a dovedností k samostatnému studiu a výběru skladeb
- aktivně se podílí na organizaci veřejného vystoupení svého souboru

2. ročník:

Žák:

- během hry analyzuje ladění svého nástroje a v případě potřeby reaguje
- samostatně určí místa ve skladbě, kterým je potřeba větší pozornost při společném nácvičce
- vysvětlí principy hry ostatních nástrojů souboru a respektuje je

3. ročník:

Žák:

- pohotově reaguje na nečekané události při produkci (vlastní dezorientace, výpadek spolužáka, reakce okolí atd.)
- při produkci je chopen alespoň částečně zastoupit ostatní spolužáky v rámci svého studijního zaměření

4. ročník:

Žák:

- zhodnotí sebe i ostatní spolužáky
- navrhuje možnosti ve výběru repertoáru
- vyjádří vlastní názor na hodnotu poslouchaných skladeb a interpretačních kvalit účinkujících hudebníků

5.21 Sborový zpěv – Pikola

Sborový zpěv – Pikola je pro 1.-3. ročník volitelný na doporučení vyučujícího hlavního studijního zaměření. Od čtvrtého ročníku základního studia I. stupně patří mezi povinně volitelné předměty.

Učební osnovy vyučovacího předmětu Sborový zpěv:

Základní studium I. stupně:

1. ročník

Žák

- zvládá správný pěvecký postoj
- rozvíjí své hlasové i dechové možnosti ve cvičeních i při pamětním nácviku jednoduchého repertoáru
- je schopen zopakovat jednoduchou melodii brumendo
- dokáže rozpoznat dynamiku p a f a učí se ji poznávat i ve sbormistrovských gestech
- zvládá pěvecké dýchání: nádech – zadržení dechu – vypouštění dechu na „s“
- vnímá při interpretaci ostatní členy sboru i instrumentální doprovod a učí se vlastní individuální pěvecký projev přizpůsobit celkovému projevu tělesa

2. ročník

Žák

- získává jistotu v elementárních dovednostech práce s dechem a hlasem
- umí měkce nasadit tón
- zvládá správný pěvecký postoj i posez
- zopakuje jednodušší melodii brumendo i nebo na různé slabiky
- rozumí a reaguje na gesta sbormistra ohledně nástupu, závěru a základní dynamiky
- umí zpívat z paměti

3. ročník

Žák:

- rozvíjí své dechové a hlasové možnosti na základě úvodních cvičení
- zopakuje jednoduchou melodii v rozsahu sexty
- učí se zpívat v jednoduché polyfonii (kánón)
- dokáže rozlišit dynamiku p – mf – f
- orientuje se v elementárním notovém zápisu
- reaguje na sbormistrova gesta

4. ročník

Žák:

- upevňuje měkké nasazení tónu
- seznamuje se s fungováním hlavového tónu
- získává jistotu v kánonickém zpěvu jednoduché polyfonie
- s ohledem na obsah písní se učí odlišovat výraz
- obsah skladby interpretuje i následováním výrazových, agogických gest sbormistra

5. ročník

Žák:

- zvládá legatový zpěv
- je schopen zopakovat jednoduchou melodii v rozsahu sexty
- dokáže rozlišit dynamiku p, mf a f
- orientuje se v notovém zápisu
- dokáže zopakovat jednoduché rytmické cvičení
- umí reagovat na sbormistrova gesta
- rozumí obsahu písně

6. ročník

Žák:

- dokáže rozlišit dynamiku v celé své škále
- je schopen zpěvem vyjádřit obsah písně
- udrží svůj hlas v jednoduchém dvojhlase
- je schopen doprovodu na jednoduché rytmické nástroje

7. ročník

Žák:

- správně artikuluje
- umí používat svůj hlas v rozsahu oktávy s instrumentálním doprovodem
- dokáže rozlišit skladby z různých období a vhodně je interpretuje
- ovládá základy jevištního chování při vystoupení
- je schopen vnímat vyváženost hlasů ve sborové skladbě

Základní studium II. stupně:

1. ročník

Žák:

- správně artikuluje
- umí používat svůj hlas v rozsahu oktávy
- dokáže rozlišit skladby z různých období a vhodně je interpretuje
- ovládá základy jevištního chování při vystoupení
- je schopen vnímat vyváženost hlasů ve sborové skladbě

2. ročník

Žák:

- užívá vyrovnaný hlas v celém svém hlasovém rozsahu
- orientuje se v notovém zápisu vícehlasé skladby
- čistě intonuje v jednohlasých skladbách a capella
- ovládá základy jevištního chování při vystoupení

3. ročník

Žák:

- užívá vyrovnaný hlas v celém svém hlasovém rozsahu
- orientuje se v notovém zápisu vícehlasé skladby
- čistě intonuje v jednohlasých skladbách a capella
- ovládá základy jevištního chování při vystoupení

4.ročník

Žák:

- užívá vyrovnaný hlas v celém svém hlasovém rozsahu
- orientuje se v notovém zápisu vícehlasé skladby
- čistě intonuje v jednohlasých i vícehlasých skladbách a capella
- zpívá z listu jednodušší skladby

5.22 Klavírní seminář

Skupinová interpretace a tvorba je realizována v povinně volitelném předmětu klavírní seminář, jehož náplní je skupinová interpretace, poslech, rozbor a diskuse nad předváděnými skladbami sólovými, čtyřručními i komorními. Dále je zde prostor pro projektovou činnost, tvorbu tematických programů, prezentaci netradičních žánrů a samostatnou profilaci žáků. Slouží k rozvoji sociálních i uměleckých vazeb, třibení vkusu a názorů.

Učební osnovy vyučovacího předmětu Klavírní seminář

Základní studium I. stupně:

1. – 3. ročník se nevyučuje

4. ročník

Žák

- plně využívá dovedností získaných při individuální výuce
- dle svých schopností se zapojuje do čtyřruční hry, komorní hry
- interpretuje skladby nastudované v hodinách hry na klavír před ostatními žáky, s pomocí učitele je představí
- pozorně naslouchá interpretaci kolegů
- slovně vyjádří pocity a emoce, které v něm poslech skladby vyvolává
- zapojuje se do kolektivně zadaných úkolů
- komunikuje s ostatními

5. ročník

Žák

- prokáže znalost historie a vývoje klavíru, stavby nástroje
- zahraje připravené skladby
- prokáže schopnost pozorně naslouchat, aktivně se zapojit, vyjádřit své postřehy a názory
- dokáže pracovat v kolektivu a přizpůsobit se mu
- zapojuje se do plnění kolektivně zadaných úkolů
- dle svých schopností se zapojuje do čtyřruční hry, komorní hry
- respektuje spoluhráče a dokáže se mu přizpůsobit
- zahraje dané části samostatně i skupinově
- dbá na rytmickou přesnost souhry
- zhodnotí svůj výkon

6. ročník

Žák

- prokáže schopnost orientace v základních hudebních obdobích, zařadí nejvýznamnější skladatele do hudebních období (s důrazem na klavírní tvorbu)
- určí základní harmonické funkce a vytvoří jednoduchý doprovod k lidovým písním
- zahraje jednoduchý doprovod k jinému hudebnímu nástroji nebo zpěvu, přizpůsobí se sólistovi
- dle svých schopností se zapojuje do čtyřruční hry, komorní hry
- při společné hře udrží tempo, dbá na soulad těžkých a lehkých dob, i na dynamiku
- má zájem o hudební dění v regionu

7.ročník

Žák

- prokáže schopnost rozboru skladby za pomoci učitele (forma, styl, výraz)
- individuálně i společně zhodnotí danou oblast interpretace
- využije vědomosti o skladbě, skladateli i druhu skladby
- zná základní princip doprovodů v základních takttech (2/4, 3/4, 4/4)
- zahraje předehtu, mezihru i dohtu při zachování rytmických a melodických principů písně nebo melodie
- dle svých schopností se zapojí do čtyřruční hry, komorní hry
- přizpůsobí vlastní hru pro dosažení hudební vyváženosti celé skupiny
- zhodnotí svůj výkon a výkon spoluhráče
- interpretuje skladby v projektové činnosti, spoluvytváří tematické programy
- ví, kde najde informace o hudebním dění v regionu

Základní studium II. stupně:

1. ročník

Žák

- interpretuje ve společné práci skladby sólové, čtyřruční, komorní i souborové
- zrealizuje projektovou činnost, ztvární tematické programy (mezioborová spolupráce)
- samostatně navrhne notový materiál ke studiu (aktivní příprava-např. internet)
- doprovodí ve společné práci lidovou i populární píseň podle sluchu i akordových značek

2. ročník

Žák

- prokáže orientaci v problematice rozdělení hudebních nástrojů
- vyjmenuje obsazení hudebních uskupení, ve kterých se používá klavír (např. klavírní trio)
- dokáže se orientovat ve stupnicích a v durové a mollové harmonii
- rozlišuje durové a mollové kadence
- určí základní harmonické funkce a vytvoří doprovod k lidovým písním
- zahraje jednoduchý doprovod k jinému hudebnímu nástroji nebo zpěvu, přizpůsobí se sólistovi
- interpretuje ve společné práci skladby sólové, čtyřruční, komorní i souborové

3. ročník

Žák

- vytvoří náročnější doprovod za využití velkého rozkladu akordu
- prokáže schopnost dirigovat základní schémata a řídí se dirigentem
- prokáže znalost nejčastěji používaných prvků hudebního názvosloví a jejich významu
- umí se přizpůsobit charakteru sólového partu
- interpretuje ve společné práci skladby sólové, čtyřruční, komorní i souborové

4. ročník

Žák

- analyzuje strukturu skladby (určí hlavní motiv, melodii, důležitý hlas, doprovod) a dokáže tomu přizpůsobit interpretaci
- interpretuje ve společné práci skladby sólové, čtyřruční, komorní i souborové
- doprovodí ve společné práci lidové i populární písně a transponuje je
- zrealizuje společné tematické projekty s dalšími obory
- prokáže schopnost vyjádřit své postřehy a názory ke společné tvorbě

5.23 Komorní zpěv

Komorní zpěv mají žáci sólového zpěvu od 4. ročníku I. stupně, kde uplatní své zkušenosti z individuální výuky a získají potřebné zkušenosti, dovednosti a schopnosti v komorní vícehlasé tvorbě.

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Komorní zpěv

Základní studium I. stupně:

1.-3.ročník – se nevyučuje

4. ročník

Žák

- používá pěvecké zkušenosti a dovednosti získané z výuky sólového zpěvu
- reaguje na gesto nástupu od pedagoga
- zpívá jednoduché dvojhlasé písně z paměti
- udrží se ve svém hlasu
- kontroluje intonaci a zpívá s přesnou artikulací

5. ročník

Žák

- zpívá dvojhlasé lidové a umělé písně s instrumentálním doprovodem nebo a capella
- dbá na čistou intonaci
- využívá dynamiku a agogiku
- kontroluje intonaci a zpívá s přesnou artikulací
- vystupuje na veřejných akcích školy 6. roční

6. ročník

Žák

- ovládá základy pěvecké a dechové techniky
- správnou artikulaci
- dodržuje zásady hlasové hygieny
- zpívá dvojhlasé a tříhlasé písně z paměti

7. ročník

Žák

- uplatňuje dovednosti a návyky vedoucí k udržení pěvecké techniky, kultury a ke zvládnutí nastudovaných písní

Základní studium II. stupně:

1. ročník

Žák

- zpívá náročnější dvojhlasé písně různých stylových období
- upevňuje získané pěvecké dovednosti při vyjádření obsahu, charakteru a stylu studovaných písní
- rozlišuje hudební frázi a kantilénu
- pozná nástup svého hlasu po předešlé či mezihře instrumentálního doprovodu
- používá svůj hlas v celém rozsahu
- spolupracuje na výsledném zvuku

2. ročník

Žák

- zpívá trojhlasé a vícehlasé skladby v různých světových jazycích
- zjemňuje smysl pro krásu tónu, fráze
- předvede legatový zpěv
- zapojuje se do akcí škol

3. ročník

Žák

- podílí se na výběru repertoáru písní různých stylových období
- při nácviu využívá poslech písní v interpretaci vynikajících pěvců
- aktivně spolupracuje s ostatními

4. ročník

Žák

- zpívá z listu elementární skladby
- osobitý pěvecký projev a přirozené chování uplatňuje na koncertech školy

6 VÝTVARNÝ OBOR

Výtvarný obor nabízí žákům prostřednictvím výtvarné činnosti poznávání výtvarného jazyka jako prostředku umělecké komunikace.

Cílem je, aby žák dokázal nejen samostatně uplatňovat své výtvarné schopnosti, ale aby měl vnímavý vztah k životu, k lidem i umění, aby proces tvoření, sebevyjádření, sebepoznání a cesta k výsledku byla důležitější, než výsledek samotný.

Vyučovaný předmět: Výtvarná tvorba

Vyučovaný předmět Výtvarná tvorba zahrnuje tyto oblasti:

Plošná tvorba

zahrnuje kreslířské, malířské a grafické reakce na skutečnost, na život nebo na niterný svět žáků. V souvislosti s tématem žáci poznávají výrazovou svébytnost linií, bodů, barev a tvarů ve vlastní volné a užité tvorbě, v pozorování a v přepisu reality nebo v kontaktu s výtvarným uměním. Experimentuje s materiály, nástroji nebo postupy, která rozvíjí tvořivost a fantazii.

Způsoby vyjadřování navazují jak na klasické výtvarné postupy, tak na kombinování technik, které mnohdy dospívá až k přesahům mezi plošnou a prostorovou tvorbou.

Prostorová tvorba

učí žáky odlišnému způsobu výtvarného myšlení. Vedle prostorového uplatnění linií, barev a tvarů vystupuje do popředí role světla a stínu, objemů, plastických kontrastů a materiálových kvalit. Volná tvorba nejčastěji spočívá ve výtvarné experimentaci v řešení drobných sochařských etud, tvorbu doprovází studijní modelování. Užitá tvorba je nejčastěji zastoupena keramikou. Zvolené postupy jsou modelování, tvarování, konstruování.

Objektová a akční tvorba

vyvažuje prožitkovými aktivitami některé postupy plošné a prostorové tvorby. Na nezvyklé zážitky, smyslové podněty, na pocity, vztahy a vznikající postoje navazuje jejich výtvarný přepis a hlouběji je ukotvuje. Objektová tvorba pomáhá žákům přiblížit se realitě – materiálu či nalezenému předmětu, nebo vytvářet nová prostředí. Akční tvorba má multimediální charakter. Žáci se vyjadřují gestem či pohybem, proměňují svou identitu atd.

Výtvarná kultura

prostupuje celou výukou, jde zejména o hledání inspirací, asociací a souvislostí. Proto má výtvarná kultura v přípravné výtvarné výchově a v základním studiu I. a II. stupně volný časový rozsah a není klasifikována. V základním studiu I. a II. stupně informace řadí do přehledného souboru znalostí.

Studijní zaměření: Přípravná výtvarná výchova

Učební plán: Přípravná výtvarná výchova

Přípravné studium

Předmět	1. ročník	2. ročník
Přípravná výtvarná výchova	3	3
Celkem	3	3

Poznámky:

Přípravné studium je určeno žákům od pěti let (výjimečně i mladším) v trvání jednoho nebo dvou (případně více) let. Žáci výtvarného oboru jsou zařazováni do přípravného studia v délce tří vyučovacích hodin týdně do předmětu Přípravná výtvarná výchova. Forma studia je kolektivní.

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Přípravná výtvarná výchova

Přípravné studium

1. ročník

Žák:

- dodržuje předem společně vytvořená pravidla pracovních návyků
- vytváří práce, které vycházejí z podnětů bezprostředně spjatých s dětským světem, jemu blízkým a vlastní měrou poznáním
- vnímá rozmanitost linií
- zapojí se do skupinové práce
- komunikuje a navazuje vztahy s učitelem a s ostatními
- pozoruje stopy nástrojů, které pak používá ve vlastní tvorbě
- zapojuje se do výtvarné hry, začíná experimentovat, vnímat vlastní pocity, prožitky z výtvarných her a akcí

2. ročník

Žák:

- dodržuje základní pracovní návyky
- soustředí se na motivaci i svou činnost
- dokáže naslouchat a slyšené realizovat, rozvíjet
- experimentuje s výtvarnými materiály a nástroji
- parafrázuje podněty z okolí, zážitky a představy
- užívá jednoduché výtvarné techniky
- poznává hravě a spontánně materiály a nástroje prostorové tvorby
- zkoumá hapticky vlastnosti různých materiálů, jejich tvrdost, měkkost,
- poddajnost, strukturu, vnímá příjemné či opačné pocity při dotyku
- respektuje pravidla skupinové práce
- zapojuje se do hodnotícího dialogu

Studijní zaměření: Výtvarná tvorba

Učební plán: Výtvarná tvorba

I. stupeň

předmět/ročník	1. roč.	2. roč.	3. roč.	4. roč.	5. roč.	6. roč.	7. roč.
Výtvarná tvorba (Plošná tvorba, Prostorová tvorba, Objektová a akční tvorba, Výtvarná kultura)	3	3	3	3	3	3	3
Celkem	3	3	3	3	3	3	3

Poznámky:

Základní studium I. stupně je určeno žákům od sedmi let.

Výuka VO probíhá v tříhodinových blocích týdně, proto je týdenní dotace vyjádřena souborným číslem. Výuka na I. a II. stupni může probíhat ve smíšených skupinách složených z několika ročníků – schvaluje ředitel školy.

Výtvarná kultura nemá v učebním plánu I. stupně základního studia svou hodinovou dotaci. Výtvarná kultura není samostatně v I. stupni základního studia klasifikována.

II. stupeň

předmět/ročník	1. roč.	2. roč.	3. roč.	4. roč.
Výtvarná tvorba (Plošná tvorba, Prostorová tvorba, Objektová a akční tvorba, Výtvarná kultura)	3	3	3	3
Celkem	3	3	3	3

Poznámky:

Základní studium II. stupně je určeno žákům od 14 let.

Pro žáky, kteří nastupují přímo do druhého stupně, může učitel připravit studijní plán pro jednoleté přípravné studium.

Výuka na I. a II. stupni může probíhat ve smíšených skupinách složených z několika ročníků – schvaluje ředitel školy.

Výtvarná kultura nemá v učebním plánu II. stupně základního studia svou hodinovou dotaci. Výtvarná kultura není samostatně v II. stupni základního studia klasifikována.

Studium s rozšířeným počtem hodin a studium pro dospělé není školou organizováno.

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Výtvarná tvorba

Základní studium I. stupně:

Výtvarná tvorba

1. ročník

Žák:

- je schopen připravit si a uklidit po sobě pracovní místo, dodržuje bezpečnost práce
- zpracovává především fantazijní náměty
- vyhledá podněty ze svého okolí a výtvarně je zaznamená
- navozuje haptický vztah k materiálům a nástrojům a zaznamenává jejich stopy
- zná základní a podvojně barvy, umí míchat odstíny ze základních barev
- osvojuje si malířské, kresebné a grafické techniky a jednoduché postupy modelování
- rozeznává ohraničený a neohraničený prostor
- rozlišuje vyváženost a nevyváženost formátu
- umí rozlišovat základní vlastnosti obrazotvorných prvků (bod, linie, barva a tvar, jejich velikost, podobnost a shodu) a intuitivně je využívá
- je schopen rozpoznávat barevný a materiálový kontrast a výtvarně ho ztvárnit
- respektuje pravidla týmové spolupráce
- rozliší úroveň prací při hodnocení

Výtvarná kultura:

- všímá si výtvarných prvků ve svém okolí
- sděluje, co se mu líbí a proč, hodnotí
- v souvislosti s tématem objevuje prvky výtvarného umění a historie

2. ročník

Žák:

- živě reaguje na motivaci a snaží se přinášet zcela nové výstupy
- pozorně vnímá viděné a je schopen pracovat s cílem něco sdělit, dokáže ztvárnit podstatné rysy svého okolí
- získané zkušenosti bezděčně aplikuje ve svém díle
- aktivně reaguje na podněty, uvědomuje si vlastní reakce a porovnává je
- přepisuje subjektivně pojatou realitu
- je schopen na materiálové hry navázat asociačními slovy, pohyby, malebným či kresebným vyjádřením
- respektuje mantinely dané zadáním
- rozezná syté a nesyte barvy a umí je používat v malbě i kolorované kresbě
- poznává základní vzájemné vztahy výtvarných prvků, spojuje význam stejných či podobných tvarů
- zvládá v rámci prostorové hmoty ubírání a přidávání hmoty
- získává výtvarné sebevědomí a empaticky reaguje na ostatní ve skupině při závěrečném hodnocení

Výtvarná kultura:

- během vlastní tvorby se dotýká pojmů z dějin umění
- spojuje výtvarnou hru s uměleckým dílem

3. ročník

Žák:

- dodržuje pracovní postupy
- vstupuje do prožitkového kontaktu se světem pomocí smyslů a výtvarně zaznamenává jejich vlastnosti (chaos a harmonické uspořádání)
- pojmenuje složky vizuálního zážitku (co vidí, co si představuje)
- navrhne více variant řešení námětu
- směřuje k tvorbě poznáváním a sebepoznáváním
- chápe základy kompozice
- proměňuje předměty a prostředí, dává jim nový význam
- uvědoměle zasahuje do prostoru
- v rámci modelování staví jednoduché přírodní tvary, vytváří jednoduchý reliéf
- uvědomuje si vlastní identitu a dokáže ji výtvarně vyjádřit, popřípadě přeměnit
- při hodnocení popisuje svůj záměr, obsah svého díla, své postupy a je schopen akceptace ostatních

Výtvarná kultura:

- v reakci se svou vlastní tvorbou se seznamuje s výtvarným uměním
- proměňuje reprodukované dílo, užívá převleky, vytváří ožvlé obrazy

4. ročník

Žák:

- experimentuje s vyjadřovacími prostředky
- používá netradiční materiály a postupy
- dá do souvislosti námět a jeho podstatu
- přizpůsobuje se výtvarným kvalitám materiálů a nástrojů
- rozlišuje svět vnitřní a vnější a zažívá jej
- rozlišuje svět rozumu a fantazie
- zvládá modulaci barev v malbě (plynule přechází jedna do druhé)
- rozliší barevnou skladbu (barevný kruh – 16 barev)
- rozezná harmonii a disharmonii barevné kompozice
- upevňuje si výtvarné sebevědomí v tvorbě a hodnotícím dialogu
- vytváří a rozlišuje podobné a opačné výtvarné prvky
- dovede vymodelovat konkávní a konvexní objem
- rozvine dosud získané znalosti
- využívá předností věkově smíšené skupiny a respektuje ji

Výtvarná kultura:

- hraje si s uměleckým dílem a jeho proměnami (např. světlostní a barevnostní změny, změny výtvarných prostředků, výřezy, záměny částí, rekonstrukce vzorku – koláž, hledání a rekonstrukce detailů)
- srovnává jevy denního života a výtvarného umění (skutečnost obrazu a našeho světa)

5. ročník

Žák:

- usiluje o zobrazení reality při zachování spontánnosti a fantazie
- uvědomuje si možnost zařazení sebe sama nebo předmětu do prostoru
- je schopen několika variací výtvarného řešení jednoho tématu
- výtvarně uvažuje v mezích, které vytvářejí vlastnosti výtvarných materiálů, nástrojů a postupů
- připojuje fotografii mezi používané výtvarné prostředky
- rozezná a vytvoří náhodné a vědomé porušení harmonie
- ví, které barvy jsou komplementární a zná jejich působení
- (žlutá - fialová, zelená - červená, oranžová - modrá)
- pozná barevný kontrast a barevnou harmonii
- vědomě uspořádá prvky v kompozici
- vystihne podstatné rysy reality
- vymodeluje naddimenzované výřezy a detaily předmětů
- realizuje prostorové objekty
- je schopen empatie, aktivity a samostatnosti
- v mantinelech daného zadání nachází vlastní cestu
- v rámci hodnocení je schopen revize své zkušenosti

Výtvarná kultura:

- klade poznatky z výtvarné kultury do vlastní zkušenosti a citově reaguje na výtvarné umění
- připravuje a kompletuje své práce k prezentaci
- při hodnocení svých i cizích prací formuluje své názory
- hledá různé polohy tématu v různých etapách vývoje výtvarného umění

6. ročník

Žák:

- s porozuměním uplatňuje výtvarný jazyk
- sdílí smyslový zážitek a smysluplně využívá výtvarné řeči (výtvarná komunikace)
- naplňuje vlastní výtvarnou řadu
- soustředěně sleduje realitu a je schopen s ní pracovat v dalších variacích a souvislostech (výřez, detail, nadsázka, stylizace)
- uvědomuje si možnost zasahovat a vědomě přetvářet dle možností prostředí, ve kterém žije
- modifikuje realitu do nových vztahů
- chápe a využívá psychologické působení barev na lidskou psychiku
- rozliší kvalitativní (kontrast sytosti a světelný) a kvantitativní (teplotní, proporční zastoupení jednotlivých barev a jejich aktivita) kontrast barev
- pozná základní kompoziční vztahy
- je schopen prostorového vyjádření dle modelu
- transponuje širší okruhy znalostí do své tvorby
- je schopen hodnotícího dialogu, který stojí na bezprostřední zkušenosti a tolerantní komunikaci (pojmenovává, srovnává, třídí)

Výtvarná kultura:

- uplatní nová média při hledání souvislostí ve výtvarném umění
- sám dokáže využít koncept projektové tvorby
- výtvarné vyjadřování chápe jako základní lidskou potřebu (objevování a posuzování souvislostí mezi svými životními situacemi a současným: umění konfrontace, prožitek, nastavené zrcadlo, cesta, souznění, odmítání, humor)

- chápe výtvarné umění jako součást tradice a historie jako celku
- inspiraci hledá také z literatury a hudby (příbuznost obrazu, hudby a slova)

7. ročník

Žák:

- samostatně si volí a používá výtvarné prostředky pro svůj výtvarný záměr
- je schopen nezvyklého pohledu na realitu, nadsázky, parafráze v plošném i prostorovém díle
- přepisuje realitu a posouvá ji do volné tvorby
- analyzuje zadání a domýšlí jeho podstatu
- vytváří výtvarné alternativy a variace, proměny, destrukce (experimentuje s tvary a materiály)
- ovládá základní výtvarné techniky a postupy plošného i prostorového vyjadřování, které využívá při tvorbě absolventské práce
- je schopen svoji práci adjustovat a prezentovat na výstavě výtvarného oboru
- vytváří návrh, popis a realizaci zvoleného tématu v absolventské práci, sbírá a třídí inspirační materiál
- vědomě komponuje tvarové, lineární, barevné, a prostorové vztahy
- užívá fotografii jako východiska pro volnou tvorbu

Výtvarná kultura:

- respektuje odlišné názory a vybírá si z oblasti světové kultury
- orientuje se v historii umění a určí historickou posloupnost základních slohů
- klade získané poznatky z umění do vlastní tvorby
- prezentuje svou práci včetně instalace

Přípravné studium II. stupně:

- má výrazný zájem o obor a orientuje se v základních epochách výtvarného umění
- definuje základní výtvarné prvky a jejich vlastnosti
- objektivně přepisuje realitu a je schopen posunu do volné tvorby
- dle svého záměru aplikuje výtvarné vyjadřovací prostředky a vědomě využívá jejich výrazových vlastností
- ztvární své představy osobitým způsobem
- aktivně se podílí na hodnotícím dialogu, je schopen sebereflexe

Základní studium II. stupně

Výtvarná tvorba a výtvarná kultura

1. ročník

Žák:

- navazuje na znalosti a zkušenosti z I. stupně
- vymýšlí a realizuje více způsobů řešení
- kreslí, maluje a modeluje ve zvýšené míře
- zkoumá svět, vztahy a situace z různých úhlů pohledu
- orientuje se v základní terminologii výtvarného jazyka
- své dílo adjustuje a prezentuje
- používá dostupné informační zdroje a osobitě je aplikuje

2. ročník

Žák:

- analyzuje podněty ze svého prostředí a transformuje je do volné tvorby
- vědomě uplatňuje výrazové a kompoziční vztahy a osobitě je aplikuje
- volí si téma pro svoji volnou tvorbu a prostředky pro jeho zpracování
- dává svým dílům, plošným, prostorovým, objektům hlubší myšlenkový význam, stává se samostatnou tvůrčí osobností
- využívá nová média při studiu dějin umění a vytváří si vlastní výběr vztahující se k jeho práci
- realizuje a prezentuje vlastní výtvarné řady
- se orientuje v hlavních rysech období historie výtvarného umění, zajímá se o současné výtvarné umění a individuálně se jimi nechává inspirovat

3. ročník

Žák:

- je schopen samostatného výběru a využití vhodných výtvarných prostředků pro svůj výtvarný záměr
- rozvrhuje si a organizuje jednotlivé kroky, dílčí úkoly a uvědomuje si podíl individuální odpovědnosti
- respektuje odlišné výtvarné názory a vybírá si podněty z různých oblastí světové kultury
- samostatně vytváří a konzultuje s učitelem individuální projekt
- volí efektivní formy komunikace v rámci skupiny, argumentuje, diskutuje a utváří pravidla týmové práce
- v případě zájmu o postup na VŠ s výtvarným zaměřením konzultuje a realizuje s učitelem program přípravy na talentové zkoušky dle individuálních požadavků

4. ročník

Žák:

- modifikuje skutečnost do volného vyjádření představ
- samostatně řeší výtvarný problém, experimentuje, je schopen obhájit svůj postoj nebo ho změnit, argumentuje, diskutuje
- využívá analýzu, syntézu, parafrázi, posuny významu, abstrahování
- vytvoří vlastní ročníkový projekt, adjustuje jej a prezentuje
- v případě zájmu o postup na VŠ s výtvarným zaměřením připraví se na talentové zkoušky dle individuálních požadavků

Závěrečná zkouška:

- absolventská práce

Studijní zaměření: Filmová tvorba

Osou oboru je samotný **kreativní proces**. Hlavní myšlenkou tohoto oboru je, že podmínkou a nástrojem vzniku filmu je **tvůrce**. Toto jsem já v tuto chvíli a takto vidím svět.

K sebevyjádření a zažívání radosti z vnímání a tvorby druhých slouží žákům **filmová řeč** a seznámení se s **filmovými prostředky**, základní orientace ve filmovém vesmíru a **hledání spojenců v kultuře**.

Vyučování probíhá formou jednoduchých cvičení v zacházení se svou tvořivostí a specifickými filmovými prostředky, následované rozbořením a ukázkami prací jiných tvůrců. Důraz je kladen na proces, hru, experiment.

Učební plán: Filmová tvorba

I. stupeň

předmět/ročník	1. roč.	2. roč.	3. roč.	4. roč.	5. roč.	6. roč.	7. roč.
Filmová tvorba	3	3	3	3	3	3	3
Celkem	3	3	3	3	3	3	3

Poznámky:

Základní studium I. stupně je určeno žákům od dvanácti let.

Výuka VO probíhá v tříhodinových blocích týdně, proto je týdenní dotace vyjádřena souborným číslem. Výuka na I. a II. stupni může probíhat ve smíšených skupinách složených z několika ročníků – schvaluje ředitelka školy.

Výtvarná kultura nemá v učebním plánu I. stupně základního studia svou hodinovou dotaci. Výtvarná kultura není samostatně v I. stupni základního studia klasifikována.

II. stupeň

předmět/ročník	1. roč.	2. roč.	3. roč.	4. roč.
Filmová tvorba	3	3	3	3
Celkem	3	3	3	3

Poznámky:

Základní studium II. stupně je určeno žákům od 14 let.

Pro žáky, kteří nastupují přímo do druhého stupně, může učitel připravit studijní plán pro jednoleté přípravné studium.

Výuka na I. a II. stupni může probíhat ve smíšených skupinách složených z několika ročníků – schvaluje ředitelka školy.

Výtvarná kultura nemá v učebním plánu II. stupně základního studia svou hodinovou dotaci. Výtvarná kultura není samostatně v II. stupni základního studia klasifikována.

Studium s rozšířeným počtem hodin a studium pro dospělé není školou organizováno.

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Filmová tvorba

Základní studium I. stupně:

Filmová tvorba

1. ročník

Žák:

- zaznamená své vnitřní a vnější impulzy, které chce filmově zpracovat
- umí používat základní funkce kamery a jednoduchého stříhacího programu
- rozpozná a umí použít základní typy záběrů (velký celek, celek, polocelek, detail, velký detail)
- umí vytvořit pořádek v prostoru, ustavující záběr, záměrové směry
- dokáže nakreslit storyboard, uvěřitelně natočit a sestříhat rozhovor dvou lidí

2. ročník

Žák:

- umí tvořivě využít chybu
- pojmenuje základní typy filmové montáže; horizontální, vertikální, křížová, vnitrozáběrová, ostrý střih, eliptický střih
- používá vhodně filmové přechody stírání, zatmívání, prolínání
- popíše a použije Kulešovův efekt

3. ročník

Žák:

- rozezná zvuk diegetický, nediegetický, filmové ticho, mrtvé ticho a zamýšlí se nad jejich vhodným použitím
- experimentuje s účinky různých typů střihu (odosobnění, směšnost, intimita, trapnost) a všímá si jich ve filmové tvorbě jiných tvůrců
- pracuje s principy vedení divákovy pozornosti za účelem identifikace s postavou pomocí úhlu či pohybu kamery a obsahu záběru

4. ročník

Žák:

- účelně využívá pohyb kamery
- všímá si fenoménu těžiště u svých oblíbených tvůrců a oslabení účinků scény při jeho chybném použití
- vnímá rytmus jako významný filmový nástroj
- setkává se s různými způsoby používání hudby a vnímá význam její absence, poznává dialog vizuálního a hudebního rytmu, zkoumá účinky předsunutého zvuku ve střihu

5. ročník

Žák:

- při spolupráci dokáže jednat v zájmu nejlepší možné verze díla
- ve své tvorbě využívá specificky filmové prostředky čili nepopisuje, ukazuje
- všímá si způsobů, jak si během tvůrčího procesu uchovat motivaci a otevřenost
- všímá si práce s filmovým časem v dílech jiných filmařů a dokáže své poznatky uplatnit ve vyjádření časových skoků či paralelních dějů pomocí stříhové skladby či vložím případných záběrů vhodné délky

6. ročník

Žák:

- orientuje se ve specifickém přístupu k technickým a výrazovým prostředkům při vzniku žánrové tvorby vč. abstraktního filmu, dokumentu či videoartu
- uvědomuje si význam doznění pro emocionální účinek záběru
- rozezná napříč žánry dobrou řemeslnou práci od vrcholné filmové poezie
- aktivně pracuje s filmovou hudbou tak, aby nezdojovala ani nepopírala, ale podporovala význam scény

7. ročník

Žák:

- ovládá vertikální montáž, sesadí obraz, dialog, hudbu a ruchy
- vnímá osu, chápe význam jednoty zvuku, osvětlení a pozadí
- naplánuje, zrealizuje a dokončí kratší filmový celek vč. titulků, postprodukce a promítání publiku

Základní studium II. stupně:

1. ročník

Žák:

- představuje hlavního hrdinu filmovými prostředky
- pracuje s jednoduchým scénářem, který obsahuje začátek, prostředek a konec
- všímá si fenoménu odpoutané kamery u jiných tvůrců a dokáže experimentovat s jeho uplatněním ve své tvorbě
- vnímá rytmus jako významný filmový nástroj
- případně používá hudbu a vnímá význam její absence, poznává dialog vizuálního a hudebního rytmu, zkoumá účinky předsunutého zvuku či obrazu ve střihu

2. ročník

Žák:

- při spolupráci dokáže jednat v zájmu nejlepší možné verze díla
- ve své tvorbě využívá specificky filmové prostředky čili nepopisuje, ukazuje
- všímá si způsobů, jak si během tvůrčího procesu uchovat motivaci a otevřenost

- všímá si práce s filmovým časem v dílech jiných filmařů a dokáže své poznatky uplatnit ve vyjádření časových skoků či paralelních dějů pomocí střihové skladby či vložením případných záběrů vhodné délky
- vnímá ve filmu tempo a rytmus, včetně vnitřního rytmu záběru

3. ročník

Žák:

- umí pracovat s návazností pohybu ve střihové skladbě
- uvědomuje si význam doznění pro emocionální účinek záběru
- rozezná napříč žánry dobrou řemeslnou práci od vrcholné filmové poezie
- aktivně pracuje s filmovou hudbou
- umí si k natáčenému materiálu připravit i nezbytné prostřihy, zná jejich funkci, informační, akcentu, časovou, fci zkratky či vaty

4. ročník

Žák:

- chápe, že úspěch nastává ještě před promítáním filmu
- dokáže překročit naučená pravidla, pokud to slouží zamýšlenému účinku
- naplánuje, zrealizuje a dokončí kratší filmový celek vč. titulků, postprodukce a promítání publiku

Studijní zaměření: Keramická tvorba

Vyučovaný předmět Keramická tvorba zahrnuje tyto oblasti:

Výuka se soustředí především na prostorovou tvorbu a rozvoj trojrozměrné představivosti a dále na práci s materiálem; učí se především různé prostorové způsoby vyjádření, především modelovací techniky (ubírání materiálu, přidávání materiálu, tvarování materiálu) nejen v keramické hlíně, ale i v analogických materiálech. Určitý čas v prvních ročnících je zaměřen i na zpracování materiálů. Další část výuky se zabývá povrchovými úpravami (glazováním apod.)

Plošná tvorba je vyučována v rozsahu analogickém studijnímu zaměření výtvarně umělecká tvorba s větším důrazem na znázornění prostorových objektů jako příprava (skica) k vlastní prostorové tvorbě.

Předmět výtvarná kultura je ve stejném rozsahu jako v zaměření výtvarně umělecká tvorba.

V prostorové tvorbě je obsahem výuky trojrozměrné vyjadřování. Modelování je formování tvaru přidáváním nebo ubíráním materiálu. Skulptivní postup využívá ubírání materiálu. Materiály pro výuku prostorové tvorby mohou být velmi různorodé. Samostatnou částí je keramická tvorba, kde se žáci seznamují s vlastnostmi hlíny, učí se odlévání do sádry, kašírování, tvarování z drátu, papíru a jiných materiálů. V prostorovém konstruování z daných materiálů si utvářejí architektonické cítění prostoru. Obsah vzdělávání je stejný jako u studijního zaměření výtvarně umělecká tvorba s větším zaměřením na kresbu a přípravu pro práci s keramickými materiály (přípravné skici a nákresy, návrhy povrchových úprav a glazur apod.). Nezbytnou součástí předmětu je i domácí příprava (vzhledem k časové náročnosti některých činností), která se v rámci výuky konzultuje a dokončuje.

Studijní zaměření: Keramická tvorba

Učební plán: Keramická tvorba

I. stupeň

předmět/ročník	1. roč.	2. roč.	3. roč.	4. roč.	5. roč.	6. roč.	7. roč.
Keramická tvorba <i>Keramické materiály a jejich zpracování</i> <i>Výtvarná kultura</i>	3	3	3	3	3	3	3
Celkem	3	3	3	3	3	3	3

Poznámky:

Základní studium I. stupně je určeno žákům od sedmi let.

Výuka VO probíhá v tříhodinových blocích týdně, proto je týdenní dotace vyjádřena souborným číslem. Výuka na I. a II. stupni může probíhat ve smíšených skupinách složených z několika ročníků – schvaluje ředitel školy.

Výtvarná kultura nemá v učebním plánu I. stupně základního studia svou hodinovou dotaci. Výtvarná kultura není samostatně v I. stupni základního studia klasifikována.

II. stupeň

předmět/ročník	1. roč.	2. roč.	3. roč.	4. roč.
Keramická tvorba <i>Keramické materiály a jejich zpracování</i> <i>Výtvarná kultura</i>	3	3	3	3
Celkem	3	3	3	3

Poznámky:

Základní studium II. stupně je určeno žákům od 14 let.

Pro žáky, kteří nastupují přímo do druhého stupně, může učitel připravit studijní plán pro jednoleté přípravné studium.

Výuka na I. a II. stupni může probíhat ve smíšených skupinách složených z několika ročníků – schvaluje ředitel školy.

Výtvarná kultura nemá v učebním plánu II. stupně základního studia svou hodinovou dotaci. Výtvarná kultura není samostatně v II. stupni základního studia klasifikována.

Studium s rozšířeným počtem hodin a studium pro dospělé není školou organizováno.

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Keramická tvorba

Základní studium I. stupně

Keramická tvorba

1. ročník

Žák:

- samostatně si zvolí námět a jednoduše ho slovy popíše
- rozpozná základní výtvarné pomůcky (špachtle, hladítko, štětec)
- zvládá jednoduché zpracování keramické hlíny
- bezpečně používá pomůcky k tvorbě z keramické hlíny
- vytvoří jednoduchý objekt z keramické hlíny (pomocí špachtle, nože, dřívka a prstů)
- vytvoří jednoduchý keramický prvek podle vlastní představy a nazdobí jej
- umí spojit materiál tak, aby se nerozpadl

2. ročník

Žák:

- zvládá základní rozvržení plochy a její použití do tvorby
- vytvoří jednoduchý reliéf (ubírání a přidávání materiálu)
- zvládá jednoduchý tvar modelovaný z ruky (miska, dóza, kachel)
- bezpečně používá pomůcky k tvorbě z keramické hlíny
- znázorní vlastní výtvarnou představu do hlíny

3. ročník

Žák:

- zhotoví samostatně výtvarný objekt s důrazem na materiál (keramická hlína)
- uvědomuje si rozdílné vlastnosti výtvarných materiálů
- upraví daný objekt do struktury pomocí různých nástrojů či pomůcek
- vytvoří objekt s důrazem na tvar podle předlohy
- dbá na kvalitu práce
- samostatně zvládne vytvořit plát hlíny
- používá základní druhy dekorování

4. ročník

Žák:

- přenesení děje z příběhu do jednoduchého prostorového výtvarného vyjádření (skřítka z pohádky)
- rozliší podstatné a nepodstatné v uměleckém projevu
- vymodeluje na základě předlohy daný tvar
- zvládá základy práce na hrnčířském kruhu
- vytvoří jednoduchý složený prostorový objekt dle vlastní fantazie

5. ročník

Žák:

- samostatně zpracuje daný návrh do keramické hlíny (plošně i prostorově)
- zvládá kompozici v daném prostoru
- vytváří si vlastní představu o daném tématu a je schopen ji výtvarně vyjádřit
- používá k práci s hlínou různé doplňkové materiály (papír, dřevo, drát, sklo, textil)
- sestaví složitější prostorový objekt z plátů hlíny
- používá formu k práci s hlínou

6. ročník

Žák:

- samostatně řeší jednoduchý projekt, použitý materiál, způsob práce a je schopen si ho obhájit
- vytvoří objekt s důrazem na tvar, čistotu a preciznost práce
- zhotoví základní tvary na hrnčířském kruhu
- vytvoří jednodušší figurální keramiku
- používá různé druhy zdobení pomocí různých druhů materiálů

7. ročník

Žák:

- samostatně zvolí téma, určí pracovní postup, vybere vhodnou technologii, zdůvodní ji a s pomocí učitele dovede práci od návrhu po realizaci
- charakterizuje a obhájí své výtvarné vidění a osobitost svého rukopisu
- samostatně vyhledá informace k danému tématu a umí s nimi pracovat
- vytvoří výtvarné dílo v plošné a prostorové tvorbě dle předlohy
- zrealizuje výtvarné dílo v plošné a prostorové tvorbě dle vlastního návrhu
- vnímá výtvarný prožitek jako prostředek k výtvarnému vyjádření
- zvládá základní prostorovou instalaci
- používá perspektivu a umí ji zachytit v plošné tvorbě
- respektuje názor a práci druhých, umí diskutovat, je schopen sebereflexe

Keramické materiály a jejich zpracování

Obsahem výuky je nauka o keramických hmotách, jejich vlastnostech, způsobech přípravy a úpravy a základy práce s nimi, technologické a praktické otázky modelování a návazných prací (sušení, vypalování atd.), povrchové úpravy (glazury apod.).

1. ročník

Žák:

- rozpozná základní keramické materiály
- porovná pálenou a nepálenou keramiku

2. ročník

Žák:

- popíše vlastními slovy výrobu keramiky
- rozpozná keramický materiál od běžných materiálů
- zná základní technologický postup s keramickým materiálem
- zvládá popsat různé druhy zdobení keramiky

3. ročník

Žák:

- porovnává keramické materiály
- popíše a vysvětlí zásady a postup zdobení keramiky
- zná zásady pálení keramických materiálů

4. ročník

Žák:

- rozpozná pálenou a nepálenou keramiku
- používá základní terminologii keramické tvorby a chápe její význam
- vysvětlí různé druhy zpracování keramických materiálů
- pozná druhy zdobení keramiky
- rozpozná keramický materiál od podobných materiálů (porcelán)
- zná základní technologický postup výroby keramiky

Výtvarná kultura

Výtvarná kultura rozvíjí hluboký vztah k umění, k jeho historickému vývoji v jeho různých podobách, úctu k výtvarnému dílu a řemeslu a vůli porozumět mu. Vnímání sochy, obrazu či jiného uměleckého zážitku žáka nejsilněji ovlivňuje a umožňuje individuální názor v jeho výtvarném vyjadřování. Předmět Výtvarná kultura se v I. stupni vyučuje od 2. ročníku.

Základní studium I. stupně

2. ročník

Žák:

- popíše výtvarné prvky ve svém okolí a inspiruje se jimi
- spontánně sdělí svůj názor (líbí, nelíbí)

3. ročník

Žák:

- rozeznává a pojmenovává výtvarné prvky ve svém okolí
- vytváří jednoduchý projekt na dané téma

4. ročník

Žák:

- popíše vlastními slovy základní umělecké slohy
- uvědomuje si důležitost prvků výtvarného projevu ve svém okolí

5. ročník

Žák:

- vnímá základní rozdíly v prvcích výtvarného umění
- diskutuje o výtvarných problémech
- rozlišuje a hodnotí výtvarné řešení a projev i v jiných oborech

6. ročník

Žák:

- uvědomuje si hlavní rysy v historii i současnosti výtvarného umění
- rozlišuje a hodnotí výtvarné řešení a projev i v jiných oborech a hledá souvislosti mezi nimi
- vybere a posoudí jednoduchou uměleckou prezentaci (výstava)

7. ročník

Žák:

- dotváří si kladný vztah k výtvarnému umění, úctu k výsledkům lidské tvorby i přírodních výtvorů
- respektuje odlišné výtvarné názory a diskutuje o nich
- popíše hlavní rysy v historii i současnosti výtvarného umění
- dokáže samostatně ohodnotit výtvarné řešení tématu i umělecký projev v jiných oborech,

Základní studium II. stupně

Keramická tvorba

1. ročník

Žák:

- samostatně vytvoří prostorový objekt podle předlohy
- samostatně navrhne téma výtvarného projektu, je schopen diskuse o daném tématu
- samostatně vytvoří prostorový objekt podle vlastního návrhu a umí si obhájit použité postupy a materiály
- respektuje principy perspektivy a přenese je do výtvarné tvorby

2. ročník

Žák:

- vytvoří vlastní jednodušší portfolio
- respektuje jiné způsoby řešení výtvarného problému, je schopen diskuse o daném tématu
- samostatně nakreslí studii podle předlohy a přepracuje do prostorového objektu
- provede vlastní jednoduchou prezentaci

3. ročník

Žák:

- rozliší kvalitu výtvarného projevu
- samostatně vyhledává inspirace ke své tvorbě
- je schopen sebereflexe
- zachytí a ztvární podstatu děje výtvarným projevem

4. ročník

Žák:

- orientuje se ve výtvarné tvorbě
- respektuje dialog a názory ostatních, je schopen sebereflexe
- vytvoří vlastní portfolio a navrhne svoji možnou prezentaci
- stává se samostatnou nezávislou osobností s vlastním výtvarným projevem
- samostatně připraví a realizuje vlastní projekt
- vědomě rozlišuje výtvarné techniky a umí je použít
- samostatně si volí postup a způsob výtvarného vyjádření
- vědomě uplatňuje výrazové a kompoziční vztahy

Výtvarná kultura

1. ročník

Žák:

- vytvoří vlastní portfolio a učí se ho prezentovat
- reflektuje na výtvarný projev ostatních
- popíše základní historické slohy a uvede k nim příklady z různých forem výtvarného projevu

2. ročník

Žák:

- ovládá základní odbornou terminologii ve výtvarném umění
- samostatně zpracuje téma z dějin výtvarné kultury
- samostatně vybere k návštěvě jednu z předem daných uměleckých prezentací
- po této návštěvě je schopen dialogu a posouzení vybrané umělecké prezentace

3. ročník

Žák:

- má základní přehled o současném výtvarném dění
- ovládá obecně užívanou odbornou terminologii ve výtvarném umění
- uvědomuje si význam užívání odborné terminologie
- vytvoří samostatně vlastní portfolio a zná možnosti jeho prezentace

4. ročník

Žák:

- uvědomuje si význam sebereflexe a reflexe výtvarného díla druhých
- zná historii světového výtvarného umění
- orientuje se v současném výtvarném dění
- má vztah k výtvarnému umění a úctu k výsledkům lidské tvorby, toto používá ve svém výtvarném projevu

7 TANEČNÍ OBOR

Charakteristika oboru: Během studia tanečního oboru si žáci postupně osvojí návyk správného držení těla, seznámí se s tanečními technikami (LT, ST, KT), nahlédnou do procesu tvorby a získají pohybově-dramatickou průpravu. Výuka poskytuje vyváženou výchovu a vzdělání s ohledem na zdravý vývoj dítěte nejen po stránce tělesné, ale i po stránce duševní. Jedním z dalších cílů výuky je vést žáky k vědomí potřeby a důležitosti kultury coby přirozeného bohatství osobnosti. Důraz je také kladen na rozvoj vnímání (recepce) a hodnocení (reflexe) tance jako jevištního celku a podnícení osobitého pohybového projevu.

Při hodinách žáci a učitelé pracují, jak s hudbou živou - klavírní korepeticí, která je nedílnou složkou, rozvíjí a pomáhá žákům s hudebním a rytmickým cítěním, tak reprodukovanou - skladby dle výběru pedagoga vhodné pro určitou věkovou skupinu.

Výuka je celkově rozdělena do tří stupňů: přípravného – 2 roky, prvního – 7let a druhého - 4 roky. Jednotlivé skupiny jsou cca 12ti členné dle velikosti prostoru tanečního sálu.

Žáci jsou přijímáni dle předvedených výkonů v talentových zkouškách dle předem daných kritérií zveřejněných na stránkách školy. Starší žáci mohou být zařazeni do stávajících ročníků, pokud předvedou odpovídající znalosti v rámci přezkoušení.

Studium také připravuje na konzervatoře a odborné školy.

Pedagog je schopen vytvořit individuální vzdělávací plán.

Charakteristika předmětů:

V 1. a 2. ročníku se vyučuje předmět **Pohybová průprava**. Navazuje na znalosti z přípravného studia, získané znalosti a návyky se prohlubují. Zvyšuje se celková pohyblivost, pružnost, koordinace. Rozvíjí se také hudební a prostorové cítění, žák si buduje pohybovou paměť, rozšiřuje si pohybový slovník.

Od 3. ročníku se výuka dělí na předměty Současný tanec, Lidový tanec nebo Pohybově - dramatická průprava, z nichž je jeden jako předmět hlavní, podle specializace pedagoga. U nás tedy Současný tanec.

Současný tanec – v tomto předmětu se žáci seznámí se základními pohybovými principy některých současných tanečních technik, jako je švihový pohyb, impulzy, skoky, propojení pohybu a myšlenky, práce s dechem...

Samotná výuka současného tance je propojena s výukou základů klasické taneční techniky, která zdokonaluje pohyby horních a dolních končetin, pracuje s vytočenou pozicí, učí trpělivosti a řádu. (Pozn.: Současné taneční techniky = styly, které se vyvinuly většinou v druhé polovině dvacátého století, převážně z technik klasického tance. Např.: Duncan technika, Limon technika, Graham technika a další)

Lidový tanec – hodiny lidového tance žákům poskytují možnost naučit se základní kroky tanců, které pochází z kulturních oblastí celé ČR, seznámí se i s tanci jiných národů. Spolu s krokovými variacemi a choreografiemi se žáci také seznámí se souvisejícími lidovými

tradicemi, které se pojí k různým ročním obdobím, svátkům a slavnostem. Zvládnutí techniky lidového tance je mimo jiné také důležité pro pevný základ přirozeného tanečního a hudebního vyjádření.

Pohybově – dramatická průprava – v tomto předmětu se žáci seznámí se základy dramatické výchovy, nonverbálního divadla a mimického umění. Žáci si vyzkouší práci s maskou a klaunským nosem. Žáci se seznámí s hlasovou přípravou a s propojením pohybu a hlasu. Pohybově – dramatická průprava je má otevírat novým možnostem práce s tělem a reaguje na současné tendence.

Ve všech ročnících se vyučuje předmět **Taneční praxe**. Zde se propracovávají choreografie, tvoří vystoupení, starší žáci dostávají prostor pro vlastní tvorbu, připravují se žáci k talentovým zkouškám na konzervatoře. Navštěvují se představení, účastní se exkurzí a zapojují se do kulturního dění v regionu. Nedílnou součástí je také improvizace. V tomto předmětu probíhá i práce v souboru, kde se děti mohou potkat i s mezioborovým propojením a tak své zkušenosti obohatit.

Jako velké plus tanečního oboru na naší škole vnímáme potřebu nevychovávat „špičkového tanečníka“, ale nabídnout prostor pro obohacení a rozvoj osobnosti tancem - pohybem.

Vyučované předměty:

Pohybová průprava, Taneční praxe, Současný tanec, Lidový tanec, Pohybově dramatická průprava

Učební plán Taneční obor

Přípravné studium

předmět	1.r	2.r
Přípravná pohybová výchova	1	1
celkem	1	1

I. stupeň

předmět	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r
Pohybová průprava	1	1					
Taneční praxe	0,5	0,5	1	1	1,5	2	2
Současný tanec			1	1,5	2	2	2
Lidový tanec / Pohybově-Dramatická průprava			0,5	0,5			
Celkem	1,5	1,5	2,5	3	3,5	4	4

Poznámky: Žáci jsou na I stupeň přijímáni na základě talentových zkoušek ve věku 7-14 let. Forma studia je kolektivní. Výuka se uskutečňuje v rozsahu 2-3 vyučovacích hodin týdně.

Výuka na I. a II. stupni může probíhat ve smíšených skupinách složených z několika ročníků – schvaluje ředitel školy. Do předmětu Přípravná pohybová výchova jsou přijímáni žáci od 5 let na základě talentové zkoušky.

II. stupeň

předmět	1.r	2.r	3.r	4.r
Taneční praxe	1,5	1,5	1,5	1,5
Současný tanec	1,5	1,5	1,5	1,5
celkem	3	3	3	3

Poznámky:

Žáci jsou na II. stupeň přijímáni na základě talentových zkoušek ve věku 14 – 18 let. Forma studia je kolektivní.

Přípravné studium:

V přípravném studiu se děti v předmětu **Přípravná pohybová výchova** formou her a cvičení přiměřeným věku dětí seznamují se základním držením, vnímáním a orientací v prostoru, prací ve skupině, rozvíjení pohybové fantazie. Žák se zde učí také určitému řádu a stavbě hodiny, je veden k soustředěnosti a přemýšlení nad smyslem pohybu. Podporuje se hudebnost a přirozený dětský projev.

Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin

Žáci, kteří dosahují výborných výsledků, projeví mimořádný talent, mají hluboký zájem o studium tanečního oboru a předpokládá se další studium na SŠ, VOŠ, VŠ, s uměleckým či pedagogickým zaměřením, budou mít na základě rozhodnutí ředitele školy navýšenou minimální dotaci v předmětu o jednu hodinu týdně. Podmínkou je výborný prospěch, pravidelná docházka a reprezentace školy. Učební osnovy budou doplněny ročním vzdělávacím plánem.

Studium pro dospělé

Obsah stanovuje učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů formou ročního vzdělávacího plánu.

O otevření studia pro dospělé a počtu hodin rozhoduje po posouzení zájmů a schopností studentů ředitel školy a možnosti školy.

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Přípravná pohybová výchova**1. ročník**

Žák:

- je vnímavý k prostoru i ostatním žákům
- je schopen pracovat ve skupině
- zná základní polohy a předvede je (leh, sed, sed na patách, stoj)
- dokáže zopakovat jednoduchý rytmický celek (tleskání, dupání)
- zvládá jednoduché dětské taneční hry

2. ročník

Žák:

- reaguje na základní tempa a náladu skladby
- využívá pohybový slovník odpovídající věku
- používá přirozeně běh, poskok

- dokáže zopakovat rytmický celek (tleskání, dupání)
- zvládá jednoduché dětské taneční hry
- jednoduše improvizuje na zadané téma

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Pohybová příprava

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- umí pojmenovat základní části těla
- rozpozná správné držení těla v zákl. polohách na místě
- orientuje se v základních směrech (vzad, vpřed, nahoru, dolů)
- zvládne základní prostorové uspořádání (kruh, řada, zástup)
- rozezná základní tempo a náladu skladby
- reaguje na základní dynamické změny (úder, ticho, tlesk)
- vytleskává jednoduché rytmické celky

2. ročník

Žák:

- dokáže rozlišit pohyb jednotlivých částí těla
- ovládá základní směry (vzad, vpřed, nahoru, dolů)
- reaguje na dynamické změny
- zvládne základní prostorové uspořádání (kruh, řada, zástup, šachovnicové rozestoupení oblé a přímé dráhy)
- vytleskává jednoduché rytmické celky (použije orf. nástroje)
- rozezná základní tempo a náladu skladby a reaguje změnou pohybu

3. - 7. ročník

- nevyučuje se

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Taneční praxe

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- zapojuje fantazii, hravost pro vlastní pohybové vyjádření
- uplatňuje získané dovednosti v zadaném úkolu
- pozoruje a hodnotí práci ostatních
- pracuje a vnímá skupinu jako celek
- interpretuje drobné pohybové etudy

2. ročník

Žák:

- rozpozná a umí pojmenovat správné držení těla, využívá ho
- dodržuje stavbu hodiny
- dokáže zopakovat rytmický celek (tleskání, dupání)
- vnímá sebe i skupinu v prostoru
- předvede nebo zapojí svůj nápad v tan. etudě, improvizaci

3.ročník

Žák:

- orientuje se v základních lidových tradicích
- vnímá pohyb skupiny v prostoru
- dokáže najít na druhých chybu v držení těla
- zapojuje se do prezentace

4. ročník

Žák:

- patřičně reaguje na pohyb skupiny v prostoru
- rozliší základní taneční styly (lidový- současný)
- zvládne předvést a pojmenovat základní kroky českých lidových tanců (probrané v lid. tanci)
- kreativně tvoří

5. ročník

Žák:

- zvládá odpovídajícím způsobem zapojit rekvizitu
- vnáší do tvorby vlastní interpretaci
- reaguje na skupinu
- zapojuje se do kulturního dění
- vnímá a umí pojmenovat rozdíl mezi současnou a klasickou taneční technikou, lidovým tancem, tanečními novinkami
- dokáže v improvizaci sdělit význam zadaného námětu
- volí pohybový slovník odpovídající hudební předloze

6. ročník

Žák:

- dokáže sledovat a hodnotit práci ostatních
- je si vědom umístění těla v prostoru
- vnímá a rozlišuje charakteristické znaky práce s pohybem v různých oblastech umění

7. ročník

Žák:

- komunikuje ve skupině
- je si vědom myšlenkového podkladu interpretovaného pohybu

- vnímá vyváženost všech jevištních složek
- je schopen osobitého soustředěného výstupu
- zapojuje se do kulturního dění v regionu

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Současný tanec

Základní studium I. stupně

1. – 2. ročník

- nevyučuje se

3. ročník

Žák:

- rozpozná a umí pojmenovat správné držení těla
- zvládne pohybovou řadu odpovídající věku a schopnostem
- ovládá základní směry a dráhy
- reaguje na změnu tempa

4. ročník

Žák:

- uplatňuje zásady správného držení těla
- rozlišuje pohyb jednotlivých částí těla
- vědomě zapojuje dech
- rozpozná dynamické změny v hudbě
- rozezná napětí - uvolnění

5. ročník

Žák:

- ovládá správné držení těla
- oddělí pohyb jednotlivých částí těla
- vědomě zapojuje dech
- správně reaguje na rytmické a dynamické změny
- využívá napětí - uvolnění
- zvládne správné držení paží v 1. - 3. pozici
- dokáže pojmenovat a rozlišit pozice DK v současném a klasickém tanci
- zná prvky z klasického tance plié, relevé, degage, passé, rond

6. ročník

Žák:

- vnímá čas pohybu
- zná základní odborné názvosloví
- ovládá pravidla pro pohyb v prostoru (těžiště, akce-reakce, pád, švih)
- rozlišuje kvalitu pohybu

- dodržuje správné držení těla v klasické taneční technice
- ovládá prvky z klas.tan.: battement tendu, battement jetté a battement en cloche
- zvládne vybrané otočky o 180°, 360°

7. ročník

Žák:

- dokáže přenést podstatu (význam) rekvizity do pohybu
- používá základní názvosloví
- dokáže pracovat s časem pohybu
- zorientuje se v hudebním námětu a je schopen pohybově jej zpracovat (v rámci osobních možností)
- využívá získaných vědomostí
- zná typické základní prvky klasického tance

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Lidový tanec

Základní studium I. stupně

1. – 2. ročník

- předmět se nevyučuje

3. ročník

Žák:

- zvládne chůzi hladkou v různém tempu, s podupy a tlesky
- umí poskočný krok v prostoru a na místě
- ovládá cvalový krok, polkový krok hladký
- rozliší 2/4, 3/4

4. ročník

Žák:

- ovládá chůzi hladkou i pérovanou v různém tempu
- ovládá krok poskočný, polkový krok, dvojpolkový, promenádní, valčíkový, řezankový pohyb, oklepy
- dokáže sám vybrat a sestavit a zatančit kroky na 4 takty
- zvládne správné držení paží
- má přehled o českých a moravských lid. tradicích

5. – 7. ročník

- předmět se nevyučuje

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Pohybově – dramatická příprava

Základní studium I. stupně

1. – 2. ročník

- předmět se nevyučuje

3. ročník

Žák:

- zvládne do svého pohybového výrazu zapojit hlas
- ví co obnáší práce s maskou a jaká jsou základní pravidla pro práci s ní
- Umí pracovat s imaginárním i s reálným předmětem v pohybu

4. ročník

Žák:

- ovládá práci s maskou i s klaunským nosem
- dokáže sám vyprávět hlasem i pohybem – dotkne se své vlastní autorské tvorby
- zvládne základní pantomimu
- ovládá základy žonglování a akrobacie
- je schopen přispět k tvorbě společné choreografie
- rozvíjí své dramaturgické schopnosti

5. – 7. ročník

- předmět se nevyučuje

Základní studium II. stupně

Přípravné studium II. stupně:

Pokud žák začíná s výukou II. stupněm je dle znalostí zařazen do přípravného studia nebo 1. ročníku II. stupně. V přípravném ročníku II. stupně je žák seznámen s obsahem výuky I. stupně a připraven dle studijního plánu k výuce II. stupně.

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Taneční praxe

Základní studium II. stupně

1.ročník

Žák:

- má přehled o tanečních stylech, dokáže zařadit
- navštěvuje kulturní představení, dokáže o nich hovořit
- komunikuje ve skupině, obohacuje ji svým osobitým přístupem
- přispívá aktivně při práci ve skupině

2.ročník

Žák:

- přináší podněty do společné tvorby
- při improvizaci využívá i svůj pohyb slovník
- má zájem o kulturní dění v regionu
- aktivně se zapojuje do prezentace
- v hodině je plně soustředěný a vnímavý

3.ročník

Žák:

- má přehled o tanečním vývoji
- dokáže na druhých najít chybu, pojmenovat ji a správně opravit
- je schopný empatie k jednotlivci i ke skupině

4.ročník

Žák:

- je schopen svojí práci prezentovat před publikem
- vytvoří vlastní choreografii nebo přispěje k realizaci
- zařadí choreografii do správného stylu, posoudí vyváženost všech složek
- rozebere choreografii na základní části a diskutuje o ní

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Současný tanec

Základní studium II. stupně

1.ročník

Žák:

- používá odborné názvosloví
- pracuje s prostorem, časem a hudbou
- správně používá držení těla jak ve statickém, tak v kinetickém pohybu
- respektuje anatomické a fyziologické zákonitosti

2.ročník

Žák:

- vědomě pracuje s napětím a dynamikou pohybu
- vědomě zapojuje těžiště
- využívá prostor a jeho možnosti
- vědomě pracuje s dechem

3.ročník

Žák:

- používá vědomě vedený, švihový a kyvadlový pohyb
- pracuje s vnějším a vnitřním prostorem
- orientuje se v dané hudební předloze a dokáže rozlišit části skladby
- umí vědomě propojit pohyb a myšlenku
- využívá všechny prostorové možnosti

4.ročník

Žák:

- rozšiřuje si dosavadní hranice v pohybu
- má rozsáhlý pohybový slovník
- pracuje s prostorem, časem, hudbou a dynamikou
- zná svoje individuální možnosti a experimentuje s nimi

8 ZABEZPEČENÍ VÝUKY ŽÁKŮ SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI

Žáci, kteří jsou diagnostikováni školským poradenským zařízením jako žáci se speciálními potřebami (žák se zdravotním postižením, žák se zdravotním znevýhodněním a žák se sociálním znevýhodněním), mají vypracovaný roční individuální vzdělávací plán, který je vložen do třídní knihy. Pravidla pro jeho tvorbu upravuje vyhláška č. 73/2005 Sb., o vzdělávání žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami a dětí, žáků a studentů mimořádně nadaných.

Kromě posudku z odborného pracoviště je podmínkou i žádost rodičů a míra omezení, která znemožňuje výuku podle ŠVP.

Vždy postupujeme při výuce k znevýhodněným žákům individuálním přístupem (rozvržení učiva, pomalejší postup, kratší výuka, náročnost učiva...)

Tyto možnosti a individuální přístup aplikujeme i u nediodnostikovaných žáků, pokud to vyžaduje jejich momentální situace. Jako škola chceme žáky podpořit v jejich sociální integraci a k dalšímu možnému uplatnění v životě. Směřujeme k naplnění klíčových kompetencí, k celoživotnímu učení a k radosti z práce v uměleckých oborech.

Škola bude spolupracovat s odbornými pracovišti, s rodiči nebo zákonnými zástupci žáka.

9 VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ MIMOŘÁDNĚ NADANÝCH

Žáci, kteří jsou diagnostikováni školským poradenským zařízením jako žáci mimořádně nadaní, mohou mít na základě žádosti zákonných zástupců žáka, potvrzení ze speciálního zařízení a za souhlasu ředitele, školou vypracovaný individuální vzdělávací plán, zpravidla na jeden rok.

Žáci, u kterých jsou vyzorovány mimořádné dispozice k uměleckému vzdělávání a kteří dlouhodobě prokazují vynikající studijní výsledky nebo se cíleně připravují na studium středních nebo vysokých škol uměleckého směru a nejsou diagnostikováni specializovaným pracovištěm, škola nevytváří individuální vzdělávací plán. V těchto případech se snažíme žákovi vyjít vstříc v dosažení jeho studijního maxima (rychlejší postup ročníkových výstupů, posílení hodinových dotací v individuální výuce, rozšíření učiva, častá účast na žákovských a veřejných vystoupeních, účast na soutěžích...)

O zvýšení hodinové dotace pro individuální výuku u žáků s mimořádnými dispozicemi pro umělecké vzdělávání rozhoduje ředitel školy na základě doporučení učitele příslušného oddělení nebo oboru.

10 HODNOCENÍ

Zásady a způsob hodnocení žáků

Při hodnocení klademe důraz především na individuální přístup a objektivní hodnocení. Transparentním a srozumitelným způsobem žáky seznámíme, zač jsou hodnoceni a pak je i takovým způsobem hodnotíme. Posouzením znalostí, dovedností, výkonů a podáním informace o míře splnění cíle nebo úkolu žákům poskytujeme zpětnou vazbu. Cílem je motivovat žáka pro další studium, pro zdokonalování a zlepšování jeho schopností a odstraňování nedostatků.

Při hodnocení a při průběžné i celkové klasifikaci pedagog uplatňuje přiměřenou náročnost, svůj pedagogický takt vůči žákovi, individuální přístup a následující kritéria.

Kritéria pro hodnocení žáka:

- žák pravidelně dochází do výuky
- žák se pravidelně a zodpovědně připravuje doma na výuku a má se chuť sebezdokonalovat
- žák dosahuje svého osobního posunu v určitém čase (ročník, pololetí...)
- žák jeví zájem o obor a účastní se akcí a programů celé ZUŠ
- žák dodržuje pravidla skupinové práce, komorní souborové hry, v hodinách se aktivně zapojuje, spolupracuje, komunikuje, je otevřený a aktivně přistupuje k řešení problémů odpovědnost ke společnému dílu
- žák je samostatný a má snahu projevit svou originalitu
- žák dokáže zhodnotit své dílo i práci ostatních
- žák naplňuje výstupy předmětů jednotlivých ročníků studijních zaměření
- žák se zodpovědně připravuje a prezentuje na postupových zkouškách, ročníkových vystoupeních, výstavách,
- žák se účastní soutěží, postupových přehlídek
- žák se účastní školních i mimoškolních vystoupení, výstav, ...

	<u>Kritéria hodnocení žáků ZUŠ Sedlec - Prčice</u>	1	2	3	4
1.	Plnění ročníkových výstupů ŠVP				
2.	Domácí příprava a pravidelná docházka do výuky				
3.	Aktivita, snaha, samostatnost, tvořivost a vzájemná spolupráce při výuce				
4.	Aktivita na školních a mimoškolních akcích jako tvůrce nebo jako divák, účast na soutěžích, přehlídkách, výstavách a projektech				
5.	Analýza vlastního výkonu a práce, a její vyjádření (sebehodnocení)				
6.	Volné kritérium dle vyučujícího				

Základem pro klasifikaci je vyhláška č. 71/2005 Sb. o základním uměleckém vzdělávání. Na vysvědčení provádíme hodnocení žáků klasifikací 1 - 4. Podkladem pro různé stupně klasifikace je analýza předem utvořených kritérií (viz. výše), soustavné sledování žáka, různé druhy zkoušek, aktivita žáka, konzultace s ostatními učiteli, rozhovor s rodiči i samotným žákem.

V průběhu školního roku provádíme hodnocení žáků prostřednictvím záznamů do tabulky „Kritérií hodnocení žáka“. Hodnocení podle kritérií je plně v kompetenci učitele.

V hudebním oboru v předmětech Hudební nauka a předmětech kolektivní výuky (Komorní hra, Sborový zpěv, Klavírní seminář) je žák hodnocen na základě míry splnění ročníkových výstupů; hodnocení je plně v kompetenci učitele daného předmětu.

V I. pololetí vznikne výsledná známka na vysvědčení na základě průměrného výpočtu těchto známek:

- hodnocení na základě kritérií. (viz. „tabulka Kritérií hodnocení žáka“).
- průběžná klasifikace v třídní knize

V II. pololetí vznikne výsledná známka na vysvědčení na základě průměrného výpočtu těchto známek:

- hodnocení na základě kritérií. (viz. „tabulka Kritérií hodnocení žáka“).
- průběžná klasifikace v třídní knize

V průběhu roku provádíme u žáků všech oborů ústní slovní hodnocení, písemné hodnocení klasifikací v třídní knize v programu Klasifikace (JPH Software). Zákonní zástupci jsou o

klasifikaci žáka informování prostřednictvím elektronické žákovské knížky a klasické žákovské knížky. Využíváme také vlastní sebehodnocení žáka.

Postupové a závěrečné zkoušky

Postupové a závěrečné zkoušky jsou důležitou součástí hodnocení žáka při výroční klasifikaci. Veškeré náležitosti upravuje vyhláška 71/2005 Sb. (o základním uměleckém vzdělávání).

Postup žáka do vyššího ročníku a opakování ročníku

Do vyššího ročníku postupuje žák, který byl na konci druhého pololetí celkově hodnocen stupněm prospěl(a) nebo prospěl(a) s vyznamenáním a úspěšně vykonal postupovou zkoušku, pokud ředitel školy rozhodl o konání postupových zkoušek.

Hudební obor – žák I. stupně vykoná na konci školního roku postupovou, nebo závěrečnou zkoušku před komisí v rozsahu uvedeném ve vzdělávacím obsahu studijních zaměření. Žák II. stupně vykoná postupovou, nebo závěrečnou formou veřejného vystoupení. Výsledek je zapsán do protokolu, třídní knihy a do žákovské knížky. Závěrečnou zkoušku žák vykoná formou veřejného vystoupení nebo komisionální zkouškou.

Výtvarný obor – žák vykoná na konci školního roku postupovou, nebo závěrečnou zkoušku formou účasti na veřejné výstavě.

Taneční obor – žák vykoná na konci školního roku postupovou, nebo závěrečnou zkoušku formou účasti na veřejném vystoupení.

Oblasti vlastního hodnocení školy

Vlastní hodnocení školy je zpracováno na základě paragrafu 8 a 9 vyhlášky č. 15/2005 Sb., kterou se stanoví náležitosti dlouhodobých záměrů, výročních zpráv a vlastního hodnocení školy, ve znění vyhlášky 225/2009 Sb., vychází vždy z posledního hodnocení školy.

Vlastní hodnocení školy zahrnuje tyto oblasti:

- **průběh vzdělávání** – uplatňování výchovně vzdělávacích strategií ze strany učitelů
- **výsledky vzdělávání** – dosahování ročníkových výstupů v předmětech ze strany žáků
- **personální a materiální podmínky ke vzdělávání**
- **informační a komunikační systém školy**
- **řízení školy**